

Fordringstypebilag

Kommuner

Boligområdet

Opdateret den 3. april 2024

INDHOLD

BILAG 14.1 – LÅN TIL BEBOERINDSKUD MV., PLIGTLÅN (KFPILÅN)	4
BILAG 14.2 – FRIVILLIGE LÅN TIL BEBOERINDSKUD MV. (KFFILÅN).....	20
BILAG 14.3 – FRIVILLIGE LÅN TIL BEBOERINDSKUD MV., FLYGTNINGE (KFFILÅF)	33
BILAG 14.4 – REGRES IFM. KAUTIONSFORPLIGTELSE FOR BOLIGLÅN (KFKALÅN).....	46
BILAG 14.5 – REGRES IFM. KAUTION, BOLIGLÅN, FLYGTNINGE (KFKALÅF).....	62
BILAG 14.6 – GARANTI FOR I STANDSÆTTELSE, FLYGTNINGE (KFGARIS)	78
BILAG 14.7 – FEJLUDBETALING, UBERETTIGET MODTAGNE BOLIGLÅN (KFFEJLÅ)	93
BILAG 14.8 – LÅN TIL BEBOERINDSKUD MV. IFM. EKSPROPRIATION (KFLÅEKS).....	105
BILAG 14.9 – RENTER AF PLIGTLÅN, JF. BOLIGSTØTTELOVENS § 58 (KFBOPRE)	117
BILAG 14.10 – RENTER AF FRIVILLIGE LÅN OG KAUTIONSLÅN (KFBORF)	131
BILAG 14.11 – RENTER, FRIVILLIGE- OG KAUTIONSLÅN, FLYGTNINGE (KFBORFS)	143
BILAG 14.12 – GARANTI FOR I STANDSÆTTELSE, ANVIST BOLIG (KFGISAB).....	155

1. Ændringslog

Ændring	Fordringstyper	Dato
[Beskrivelse af ændring]	[Berørte fordringstyper]	[Dato for ændring]
Tilføjelse af filterregel: Periode start skal være lig med stiftelsesdatoen	KFFILÅN KFPILÅN KFFILÅF	03.04.24
Filterændring: Filterregel R_8_2 er deaktiveret, således det er muligt at indsende fordringshaverberegnete inddrivelsesrenter.	KFBOPRE	18.01.24
Filterændring: Filterregel er R_2_3a er blevet ændret til R_2_5: Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Periode start.	KFBOPRE	27.11.23

Bilag 14.1 – Lån til beboerindskud mv., pligtlån (KFPILÅN)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen omfatter lån (herefter ”pligtlån”), som kommunen er forpligtet til at yde til beboerindskud, depositum og lignende. De nærmere regler for pligtlån fremgår af §§ 54, 55, 56, 56 a, 57, 64 b, 64 e, 66 og 67 i lovbekendtgørelse nr. 229 af 12. februar 2021 om individuel boligstøtte (herefter ”boligstøtteloven”). Det bemærkes, at fordringstypen indeholder lån til beboerindskud til statsborgere og flygtninge.

Fordringstypen omfatter de fordringer, som Fordringshaver betegner som ”pligtlån”.

Fordringshaver har oplyst, at der altid oprettes/underskrives et gældsbrief forud for lånets udbetaling. Det er en betingelse for anvendelse af fordringstypen, at der foreligger et gældsbrief. Stamdata for fordringstypen er fastsat ud fra, at der foreligger et gældsbrief, uanset at der i den konkrete situation eventuelt måtte foreligge en låneaftale mv. for samme fordring.

Der ydes statsrefusion for fordringer omfattet af denne fordringstype, jf. boligstøttelovens § 75, stk. 3, 1. og 2. pkt.

Denne fordringstype omfatter **ikke** rentefordringer, der relaterer sig til pligtlånet. Renter efter boligstøttelovens § 58 skal oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen i fordringstypen KFBOPRE, og morarenter efter gebyrlovens § 3 skal oversendes i fordringstypen REOPKOM.

Det retlige grundlag for fordringstypen følger af afsnit 2.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter **ikke** følgende (ikke udtømmende):

- Frivillige lån til beboerindskud mv. (KFFILÅN)
- Frivillige lån til beboerindskud mv., flygtninge (KFFILÅF)
- Regres ifm. kautionforpligtelse for boliglån (KFKALÅN)
- Regres ifm. kaution, boliglån, flygtninge (KFKALÅF)
- Garanti for istandsættelse, flygtninge (KFGARIS)

- Garanti for istandsættelse, anvist bolig (KFGISAB)
- Fejludbetaling, uberettiget modtagne boliglån (KFFEJLÅ)
- Lån til beboerindskud mv. ifm. ekspropriation (KFLÅEKS)

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

Det retlige grundlag for fordringstypen udgøres af boligstøtteloven og vejledning nr. 103 af 23. oktober 2002 om individuel boligstøtte (herefter ”boligstøttevejledningen”).

2.1 Boligstøtteloven

Af § 54, stk. 1 i boligstøtteloven fremgår:

”Efter bestemmelserne i §§ 55 og 56 ydes efter ansøgning lån til betaling af beboerindskud i byggeri omfattet af lov om almene boliger m.v. bortset fra almene ungdomsboliger uden selvstændigt køkken og i ejendomme, der tilhører almennyttige institutioner, såfremt der til disse sidste ejendommers opførelse er bevilget statsstøtte i medfør af lov om boligbyggeri kapitel 12 eller tidligere boligbyggerilove, jf. senest lovbekendtgørelse nr. 483 af 16. august 1973 kapitel 6. Det er en betingelse, at lejligheden eller enkeltværelset første gang er ibrugtaget den 1. april 1964 eller senere, eller at boligtageren har måttet fraflytte hidtidig lejlighed som følge af en sanering eller en beslutning i henhold til lov om byfornyelse og udvikling af byer eller lov om byfornyelse eller lov om byfornyelse og boligforbedring.”

Af § 55, stk. 1 i boligstøtteloven fremgår:

”Det påhviler kommunalbestyrelsen at yde lån efter §§ 56 og 57. Lån ydes af den kommune, hvori boligen ligger. Har lejeren måttet fraflytte sin hidtidige lejlighed på grund af sanering eller byfornyelse, jf. § 54, stk. 1, 2. pkt., ydes lån dog af den hidtidige opholdskommune.”

Af § 56 i boligstøtteloven fremgår:

”Lån til betaling af beboerindskud i lejligheder ydes til boligtagere, hvis husstandsindkomst tillagt eventuel supplerende pensionsydelse, jf. § 72 d i lov om social pension, ved indflytning ikke overstiger et beløb svarende til den samlede pension, som tilkommer et folkepensionistægtepar som grundbeløb og tillæg til pensionen i medfør af § 49, stk. 1, nr. 1 og 3, i lov om social pension med tillæg af 5 pct. Er der børn i husstanden, forhøjes beløbet med 29.400 kr., jf. § 72, stk. 1, nr. 20, for hvert barn til og med fire børn.

Stk. 2. Lån til betaling af beboerindskud i enkeltværelser ydes til boligtagere, hvis husstandsindkomst tillagt eventuel supplerende pensionsydelse, jf. § 72 d i lov om social pension, ved indflytningen ikke overstiger et beløb svarende til den pension, som tilkommer en enlig pensionist i medfør af § 49, stk. 1, nr. 1 og 3, i lov om social pension med tillæg af 5 pct. Stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Lån til betaling af beboerindskud i de i § 54, stk. 3 og 4, nævnte tilfælde ydes uanset boligtagerens husstandsindkomst. § 55, stk. 2, gælder ikke for sådanne lån.”

Af § 56 a i boligstøtteleven fremgår:

”Lån efter reglerne i § 56, stk. 2, ydes til tre eller flere personer i kollektive bofællesskaber, der bebor en bolig som nævnt i § 54, stk. 1, eller § 54, stk. 2, nr.3.

Stk. 2. Har kommunalbestyrelsen eller regionsrådet efter § 51, stk. 2, i lov om almene boliger m.v., lejet en lejlighed som nævnt i § 54, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen yde lån til personer i bofællesskabet til den del af depositum, der af kommunalbestyrelsen eller regionsrådet er indbetalt som beboerindskud.

Stk. 3. Lån ydes til en ligelig andel af det samlede beboerindskud til de personer i bofællesskabet, der opfylder betingelserne i § 24 a, stk. 1, nr. 1-5. Lån ydes til en forholdsmæssig del af beboerindskuddet til de personer, der bor i kollektive bofællesskaber, der er omfattet af § 24 a, stk. 1, nr. 6.

Stk. 4. (...).

Stk. 5. Lån efter reglerne i § 56, stk. 2, ydes uanset stk. 1 og 3-4 til to personer, der bor i kollektive bofællesskaber i medfør af § 3, stk. 4-6, i lov om almene boliger m.v. Lån ydes til betaling af den enkelte lejers forholdsmæssige del af beboerindskuddet.”

Af § 57 i boligstøtteleven fremgår:

”Lån efter reglerne i § 56, stk. 2, ydes til 3 eller flere unge som nævnt i lov om boligbyggeri, § 68, stk. 1, og lov om almene boliger m.v. § 52, stk. 1, der i fællesskab lejer en lejlighed med 3 eller flere beboelsesrum. Lån ydes til betaling af den enkelte lejers forholdsmæssige del af beboerindskuddet.”

Af boligstøttelevens § 58 fremgår:

”Lån i medfør af § 56, stk. 1, er rente- og afdragsfri i 5 år. Herefter tilbagebetales lånet i løbet af 10 år og forrentes med 4,5 pct. af den til enhver tid værende restgæld.

Stk. 2. Lån i medfør af §§ 56, stk. 2, 56 a og 57 er rente- og afdragsfri i 5 år. Herefter tilbagebetales lånet i løbet af højst 5 år og forrentes med 4,5 pct. af den til enhver tid værende restgæld.

Stk. 3.-5. (...).

Stk. 6. Lån i medfør af § 56, stk. 3, er rente- og afdragsfri.”

Af § 61 i boligstøtteleven fremgår:

”Lån i medfør af dette kapitel udbetales til boligorganisationen.

Stk. 2. (...).

Stk. 3. Ved lejemålets ophør forfalder lånet med påløbne renter, og efter at boligorganisationen har modtaget boligindskud fra en ny boligtager, indbetaler boligorganisationen låntagerens tilgodehavende hos organisationen til långiveren, som herefter afregner lånet med låntageren. 1. pkt. finder ikke anvendelse ved lejemålets ophør i forbindelse med omdannelse af en bolig til en friplejebolig, når lejeren fortsat bor i boligen efter omdannelsen.

Stk. 4. Såfremt en ægtefælle eller et husstandsmedlem fortsætter lejeforholdet efter reglerne herom, indtræder denne i den hidtidige boligtagers forpligtelser i henhold til låneforholdet. Den hidtidige boligtagers forpligtelser bortfalder ikke.

Stk. 5. (...).”

Af § 64 i boligstøtteloven fremgår:

”Betaling af afdrag og renter af lån ydet i henhold til dette kapitel betragtes som pligtig ydelse i lejeforholdet efter lov om leje.”

Af § 64 b i boligstøtteloven fremgår:

”Efter bestemmelserne i §§ 55 og 56, stk. 1, ydes efter ansøgning lån til forudbetaling af leje, indskud, depositum eller lignende vedrørende en beboelseslejlighed, hvortil der er sket anvisning i medfør af bestemmelserne i lov om kommunal anvisningsret, lov om almene boliger m.v., eller lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber. Lån kan ikke ydes til et beløb, der overstiger et halvt års leje.”

Af § 64 e i boligstøtteloven fremgår:

”Efter bestemmelserne i § 55 og § 56, stk. 1 og 2, ydes efter ansøgning lån til betaling af depositum i ustøttede almene plejeboliger, jf. § 143 i i [sic!] lov om almene boliger m.v., ustøttede friplejeboliger, jf. § 36, stk. 2, i lov om friplejeboliger, eller ustøttede private plejeboliger, jf. § 1, stk. 5, i lov om leje. Lån kan ikke ydes til beløb, der overstiger 3 måneders leje.”

Af § 65, stk. 1 om flygtninge i boligstøtteloven fremgår:

”Reglerne i dette kapitel finder anvendelse på personer, der søger om boligstøtte inden for de første 3 år efter, at de har fået opholdstilladelse efter en af følgende bestemmelser:

1)-9). (...).”

Af § 66 om flygtninge i boligstøtteleven fremgår:

”Efter bestemmelserne i §§ 55 og 56 ydes efter ansøgning lån til betaling af beboerindskud i byggeri omfattet af lov om almene boliger m.v., og i ejendomme, der tilhører almennyttige institutioner, såfremt der til disse sidste ejendommers opførelse er bevilget statsstøtte i medfør af lov om boligbyggeri, kapitel 12, eller tidligere boligbyggerilove, jf. senest lovbekendtgørelse nr. 483 af 16. august 1973, kapitel 6.

Stk. 2. Lån efter reglerne i § 57 ydes til 3 eller flere, der i fællesskab lejer en bolig med 3 eller flere beboelsesrum, når mindst halvdelen af beboerne er omfattet af dette kapitel. Lån ydes til den enkelte lejers forholdsmæssige del af beboerinskuddet.”

Af § 67, stk. 1 om flygtninge i boligstøtteleven fremgår:

”Efter bestemmelserne i §§ 55, 56 og 66 ydes efter ansøgning lån til forudbetaling af leje, indskud, depositum eller lignende vedrørende en beboelseslejlighed i andet byggeri end det i § 66, stk. 1, nævnte. Lån kan ikke ydes til beløb, der overstiger et halvt års leje.”

Af § 69 i boligstøtteleven fremgår:

”For lån ydet i medfør af §§ 66 og 67 finder § 58 tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. For lån ydet i medfør af dette kapitel finder §§ 61, 63 og 64 tilsvarende anvendelse”

2.2 Boligstøttevejledningen

Af boligstøttevejledningens punkt 273 fremgår:

”273. Beboerindskud, således som begrebet er defineret i lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v., er hele det engangsbeløb, som den enkelte boligtager betaler ved indflytning i alment boligbyggeri til dækning af den del af finansieringen af byggeriets opførelse, der ikke dækkes af lån eller grundkapital, og som indgår i vedkommende boligafdelings formue som ansvarlig kapital.

Ud over at tjene som den yderste del af finansieringen, tjener indskuddet det formål, at det ved fraflytning indestår som sikkerhed for, at boligtageren opfylder sine forpligtelser over for boligorganisation/forening m.v. Det drejer sig f.eks. om betaling af skyldig leje, varmebidrag og vedligeholdelse af boligen, herunder istandsættelse ved fraflytning.

Beboerinskuddet for en bolig fastsættes først endeligt på baggrund af anskaffelsessummen for ejendommen og værdien af boligen, når byggeregnskabet og prioriteringen er afsluttet. Beboerinskuddets størrelse kan være midlertidigt fastsat, indtil det kan opgøres i forbindelse med byggeregnskabet afslutning og godkendelse.

Beboerinskuddet omfatter tillige eventuelle senere forhøjelser af indskuddet, gennemført i overensstemmelse med reglerne i lov om almene boliger m.v.

Forudbetalt leje falder uden for beboerinskudsbegrebet. Beboerinskud, som ikke i sin helhed betales af en boligtager som vilkår for at opnå en bolig, falder ligeledes uden for beboerinskudsbegrebet. Der kan ikke ydes støtte til betaling af sådanne ydelser efter reglerne i lovens kapitel 10, jf. dog § 60a og punkt 287 om lån ved ekspropriation. Om lån til depositum i boliger omfattet af lov om kommunal anvisningsret og i ustøttede private plejeboliger, jf. punkt 291-301.

Betaling af ydelser på beboerinskudslån betragtes som pligtig pengeydelse i lejeforholdet efter lov om leje af almene boliger med den virkning, at lejemålet kan ophæves af udlejer, såfremt renter og afdrag ikke betales rettidigt eller senest 3 dage efter påkrav herom.”

Af boligstøttevejledningens pkt. 274 fremgår:

”274. Kommunalbestyrelsen har pligt til efter ansøgning at yde støtte til betaling af beboerinskud efter § 54, hvis ansøgeren i øvrigt opfylder betingelserne herfor. Pligten følger af loven og kan betragtes som et vilkår, der knytter sig til statsstøtten i en almen bebyggelse. Pligten påhviler den kommune, hvori boligen er beliggende.

Pligten påhviler dog den hidtidige opholdskommune, såfremt ansøgeren har måttet fraflytte sin hidtidige bolig som følge af en sanering eller en beslutning i henhold til lov om byfornyelse og boligforbedring.”

Af boligstøttevejledningens pkt. 284 fremgår:

”Afregning af beboerinskudslån

284. Ved lejemålets ophør forfalder lånet med påløbne renter til kontant betaling.

Fraflytning, der skyldes bytning med en anden lejer, betragtes som ophør af lejemålet med efterfølgende genudlejning.

Fraflytning, der skyldes fremleje i forbindelse med midlertidigt fravær, betragtes derimod ikke som ophør af lejemålet.

Hvor en af de i lovens § 57 omhandlede unge fraflytter den fælles lejlighed, vil der principielt være tale om lejeforholdets ophør, hvorved beboerinskudslånet forfalder. Alene den del, der vedrører den fraflyttede lejers forholdsmæssige andel af beboerinskuddet, afregnes med kommunen. Denne andel overtages da af en efterfølgende lejer, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt. Såfremt der ikke indflytter en ny lejer, er de øvrige forpligtigede til at overtage denne del af beboerinskuddet.

For at sikre lånenes tilbagebetaling i tilfælde, hvor en ægtefælle eller et husstandsmedlem fortsætter lejeforholdet efter reglerne herom, eksempelvis ved en låntagers død, indtræder denne i den hidtidige boligtagers forpligtelse i henhold til låneforholdet. Ved § 61, stk. 4, er der hjemmel til at rejse kravet over for den pågældende.

Den oprindelige låntager, der fraflytter lejemålet, frigøres ikke fra sin betalingsforpligtelse for beboerindskudslånet, selvom en ægtefælle eller et husstandsmedlem fortsætter lejemålet og indtræder i den tidligere boligtagers forpligtelse i henhold til låneforholdet.

Ved lejemålets ophør skal administrator (selskabet) tilbagebetale kommunen beboerinskuddet.”

2.3 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Gældsinddrivelsesloven gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, som hovedregel skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. § 2, stk. 4, 1. pkt. i gældsinddrivelsesloven.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer som ændret ved lov nr. 140 af 28. februar 2018 (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for fordringer omfattet af denne fordringstype, som derfor forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.”

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden. Forfaldstidspunktet er afgørende ved krav, der omfattes af en 10-års frist, dvs. krav med særligt retsgrundlag efter § 5, jf. betænkning nr. 1460 om revision af forældelseslovgivningen side 173-180 og side 436-438. Af de specielle bemærkninger til forældelseslovens (lovforslag nr. 165 af 2006/1 om forældelse af fordringer) § 5, stk. 1, fremgår det endvidere, at begyndelsestidspunktet for 10-årsfristen følger af lovforslagets § 2, dvs. at fristen begynder at løbe på forfaldstidspunktet, jf. § 2, stk. 1.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer omfattet af denne fordringstype er derfor som udgangspunkt forfaldsdatoen. Det retlige grundlag tager ikke eksplicit stilling til forfaldsdatoen for fordringer omfattet af denne fordringstype, hvorfor forfaldsdatoen anses for at være den dag, hvor Fordringshaver tidligst kunne kræve fordringen betalt. Fordringshaver skal således som udgangspunkt beregne forældelsesdatoen fra fordringens forfaldsdag.

Ved denne fordringstype foreligger der altid et gældsbrief, hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået. Gældsbriefet udgør et særligt retsgrundlag, hvorfor fordringen først forældes efter 10 år, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 1. Forældelsesfristen skal regnes fra forfald, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1.

Såfremt der foreligger en dom eller et forlig, hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget også et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er i sådan en situation den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype hviler på et særligt retsgrundlag, hvorfor forældelseslovens regler om særlige forældelsesfrister i kapitel 4 finder anvendelse. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

1) når der er udstedt gældsbrief for fordringen,

- 2) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller
- 3) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Fordringshaver har oplyst, at der altid vil være tilvejebragt et lånedokument i form af et gældsbrief, som fordringen hviler på. Der gælder således en forældelsesfrist på 10 år, da der er tale om et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 1.

Såfremt fordringernes eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 1. oktober 2017, indtræder den 10-årige forældelse ved udløbet af den 1. oktober 2027.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb (restgæld) på tidspunktet, hvor fordringen overdrages til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse er 70.000 kr. Der er afdraget 5.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Beløb” angive 65.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet ”Hovedstol” anføre fordringens oprindelige pålydende.

Hovedstolen for nærværende fordringstype følger ikke eksplicit af det retlige grundlag. Ud fra Fordringshavers oplysninger skønnes langt de fleste fordringer dog at kunne ligge under en beløbsmæssig grænse på 100.000 kr.

Det er derfor aftalt, at feltet ”Hovedstol” maksimalt kan udfyldes med et beløb på 100.000 kr.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse er 70.000 kr. Der er afdraget 5.000 kr. inden fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Hovedstol” angive 70.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse. I dette tilfælde skal feltet udfyldes med fordringsart: ”INDR”.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringer, der sendes til inddrivelse i denne fordringstype, skal Fordringshaver angive fordringstypekoden KFPILÅN.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Af hensyn til kravet om, at skyldner skal kunne identificere fordringen, er det aftalt, at feltet er obligatorisk for denne fordringstype. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner.

Det er aftalt, at feltet ”Beskrivelse” som minimum skal udfyldes med angivelse af reference på gældsbrief eller udfyldes med adressen på den bolig, som lånet til beboerindskud, depositum og lignende er ydet til.

Det skal understreges, at beskrivelsesfeltet bør indeholde et minimum af personoplysninger af hensyn til reglerne om databeskyttelse.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter ”periode start” og ”periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter ”periodens længde”).

Ved pligtlån er der tale om et engangsbeløb, som de enkelte lejere ydes for at kunne betale beboerindskud, leje eller depositum i forbindelse med indflytning. Der er således tale om et enkeltstående lån, der alene relaterer sig til en bestemt dag, nærmere bestemt den dato, hvor gældsbrevet er underskrevet.

Fordringer omfattende af denne fordringstype relaterer sig således **ikke** til en fordringsperiode.

Fordringshavers IT-system kan imidlertid, efter det oplyste, ikke understøtte, at fordringer omfattende af denne fordringstype oversendes til inddrivelse uden en angivelse af en periode. Det er derfor aftalt, at feltet ”Periode start” og feltet ”Periode slut” skal udfyldes med stiftelsesdatoen.

4.7 Stiftelsesdato

Feltet ”Stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Boligstøtteleven eller de i medfør heraf udstedte bekendtgørelser indeholder ikke nærmere bestemmelser om, hvornår fordringer af denne type stiftes.

Pengelån stiftes på tidspunktet for låneaftalens indgåelse, jf. betænkning nr. 1460 af 2005 – om revision af forældelseslovgivningen, kapitel VII, pkt. 3.1. Det antages, at fordringer, der støttes på et gældsbrev stiftes på samme måde som pengelån. Stiftelsesdatoen anses derfor for at være datoen for underskrivelse af et gældsbrev. I tilfælde af, at parterne (Fordringshaver og skyldner) ikke underskriver gældsbrevet samme dag, udgør stiftelsesdatoen den seneste dato gældsbrevet blev underskrevet.

Feltet ”Stiftelsesdato” udfyldes med datoen for underskrivelse af gældsbrevet.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket Fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændighederne i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg. 2016, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, s. 113ff.

Forfaldsdatoen skal udfyldes med én af nedenstående datoer:

Forfaldsdato ved lejemålets ophør

Det følger af boligstøttelovens § 61, stk. 3, at lånet forfalder med påløbne renter ved lejemålets ophør.

Feltet ”Forfaldsdato” udfyldes med datoen for lejemålets ophør.

Forfaldsdato ved væsentlig misligholdelse

Fordringshaver har oplyst, at fordringerne omfattet af denne fordringstype altid støttes på et gælds brev. Det forudsættes, at det af gælds brevet fremgår, hvornår lånet kan ophæves grundet misligholdelse, og hvornår restgælden dermed forfalder til betaling.

Fordringen forfalder således den dato, hvor skyldner ifølge gælds brevet har misligholdt dette.

Feltet ”Forfaldsdato” udfyldes med datoen for væsentlig misligholdelse af gælds brevet.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”Sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem Fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af Fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, fx hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Sidste rettidige betalingsdato for KFPILÅN fremgår ikke eksplicit af det retlige grundlag.

Feltet udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig. Sidste rettidige betalingsdato kan tidligst være sammenfaldende med forfald.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. og/eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Skyldner kan identificeres som den fysiske person, der hæfter for betaling af pligtlånet.

Fordringshaver skal udfylde feltet ”Identifikation af skyldner” med CPR-nr.

Hvis skyldner ikke har et CPR-nr., skal Fordringshaver rette henvendelse til Gældsstyrelsen med anmodning om et AKR-nr. Fordringshaver skal i disse tilfælde angive dette AKR-nr.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre datoen inden fordringen forældes. Feltet "Forældelsesdato" skal være udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype ses ikke at være reguleret i særlovgivningen, hvorfor forældelseslovens regler finder anvendelse. Da alle fordringer omfattet af denne fordringstype hviler på et særligt retsgrundlag i form af et gældsbeholdningsbrev, gælder der altid en 10-årig forældelsesfrist for disse fordringer, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 1.

Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket Fordringshaver kunne kræve at få fordringen opfyldt, dvs. forfaldstidspunktet jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Der henvises til afsnit 3.1 og afsnit 4.8.

Fordringshaver skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis Fordringshaver i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. Såfremt Fordringshaver var ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes den 10-årige forældelsesfrist først fra den dato, hvor Fordringshaver fik eller burde have fået kendskab hertil.

Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen, eksempelvis ved indgåelse af afdragsordninger. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfileret indstilles således, at fordringer med en registreret forældelsesdato, som ligger senere end 11 år efter forfaldsdato, sendes i høring. Indgangsfileret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Forældelsesdatoen udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne "Domsdato" og "Forligsdato" anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning, og som kan medføre en længere forældelsesfrist for fordringer af denne fordringstype, der er under inddrivelse. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 1) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 2) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som Fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er der et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseede og referencebaseede regler. De indholdsbaseede adgangregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseede adgangregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for KFPILÅN (Lån til beboerindskud mv., pligtlån)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR" eller "MODR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 10 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises*
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 11 år efter Forfaldsdato uden hensyn til FOKO-lukkedage	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 100.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises

R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises*
R_6_3	Forfaldsdato skal tidligst ligge 1 dag efter Stiftelsesdato	Fordringen afvises*
R_6_4	Forfaldsdato skal senest ligge 15 år efter Stiftelsesdato	Fordringen sendes i høring
R_6_15 R_6_16	Stiftelsesdato skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises*
R_6_19 R_6_20	Periode slut skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises*
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises

Bilag 14.2 – Frivillige lån til beboerindskud mv. (KFFILÅN)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Kommunen kan vælge frivilligt at yde for beboerindskudslån mfl. i de tilfælde, hvor borgeren ikke lever op til kravene om at modtage lån efter bestemmelserne om pligtlån i lovbekendtgørelse nr. 229 af 12. februar 2021 om individuel boligstøtte (herefter "boligstøtteloven"). Fordringstypen omfatter lån, som kommunen frivilligt kan yde for til beboerindskudslån, depositum og lignende. De nærmere regler for frivillige lån fremgår af §§ 59, 60, 64 c og 64 f i boligstøtteloven.

Fordringstypen omfatter ikke lån, der er ydet til flygtninge, jf. boligstøttelovens § 65.

Fordringstypen omfatter de fordringer, som Fordringshaver betegner som "frivillige lån".

Fordringshaver har oplyst, at der altid underskrives en låneaftale forud for lånets udbetaling. Det er en betingelse for anvendelse af fordringstypen, at der foreligger en underskrevet låneaftale.

Der ydes **ikke** statsrefusion på fordringer omfattet af denne fordringstype. Da der er statsrefusion på frivillige lån til flygtninge, er frivillige lån til flygtninge ikke omfattet af denne fordringstype. Frivillige lån til flygtninge skal oversendes i fordringstypen KFFILÅF.

Denne fordringstype omfatter **ikke** rentefordringer, der relaterer sig til det frivillige lån. Kreditrenter skal oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen i fordringstypen KFBORREF, og morarenter efter gebyrløvens § 3 skal oversendes i fordringstypen REOPKOM.

Det retlige grundlag for fordringstypen følger af afsnit 2.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter **ikke** følgende (ikke udtømmende):

- Lån til beboerindskud mv., pligtlån (KFPILÅN)
- Frivillige lån til beboerindskud mv., flygtninge (KFFILÅF)

- Regres ifm. kautionsforpligtelse for boliglån (KFKALÅN)
- Regres ifm. kaution, boliglån, flygtninge (KFKALÅF)
- Garanti for istandsættelse, flygtninge (KFGARIS)
- Garanti for istandsættelse, anvist bolig (KFGISAB)
- Fejludbetaling, uberettiget modtagne boliglån (KFFEJLÅ)
- Lån til beboerindskud mv. ifm. ekspropriation (KFLÅEKS)

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

Det retlige grundlag for fordringstypen udgøres af boligstøtteloven og vejledning nr. 103 af 23. oktober 2002 om individuel boligstøtte (herefter ”boligstøttevejledningen”).

2.1 Boligstøtteloven

Af § 59 i boligstøtteloven fremgår:

”Til boligtagere, der ikke er omfattet af bestemmelserne i §§ 55-57, kan kommunalbestyrelsen yde lån eller garantere for lån til betaling af beboerindskud i byggeri omfattet af lov om almene boliger m.v., bortset fra almene ungdomsboliger uden selvstændigt køkken. Det samme gælder i ejendomme, der tilhører almennyttige institutioner, såfremt der til ejendommens opførelse er bevilget statsstøtte i medfør af kapitel 12 i lov om boligbyggeri eller tidligere boligbyggerilove, jf. senest lovbekendtgørelse nr. 483 af 16. august 1973, kapitel 6.

Stk. 2.- Stk. 3. (...).

Stk. 4. Har kommunalbestyrelsen eller regionsrådet efter § 51, stk. 2, i lov om almene boliger m.v. lejet en lejlighed som nævnt i stk. 1, kan kommunalbestyrelsen tilsvarende yde støtte efter stk. 1 til personer i bofællesskabet til den del af depositum, der af kommunalbestyrelsen eller regionsrådet er indbetalt som beboerindskud.

Stk. 5. Lån kan kun ydes af den kommune, hvori boligen ligger. Er lejerens hidtidige bolig beliggende i en anden kommune, kan det dog aftales, at lån ydes af fraflytningskommunen. Har lejeren måttet fraflytte sin hidtidige lejlighed på grund af sanering eller byfornyelse, jf. § 54, stk. 1, 2. pkt., kan lån dog også ydes af den hidtidige opholdskommune.”

Af § 60 i boligstøtteloven fremgår:

”For husstande, der skal rømme beboelseslejligheden efter § 58 i lov om byfornyelse og udvikling af byer eller efter § 142 i lov om byfornyelse eller efter § 36 i lov om byfornyelse og boligforbedring, kan kommunalbestyrelsen i den hidtidige opholdskommune yde lån eller garantere for lån til betaling af forudbetalt leje, depositum eller boligandel i private andelsboligforeninger, såfremt husstanden skønnes at have behov derfor for at kunne opnå en efter sine forhold passende bolig.

Stk. 2. – Stk. 3. (...).

Stk. 4. § 61, stk. 2 og 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Ved lejeaftalens ophør eller ved overdragelse af andelsbeviset forfalder lånet med påløbne renter. Udlejeren indbetaler låntagerens tilgodehavende til långiveren, som herefter afregner med låntageren.”

Af § 64 c i boligstøtteloven fremgår:

”Til personer, der ikke opfylder betingelserne efter § 64 b, kan kommunalbestyrelsen yde lån eller garantere for lån til betaling af indskud eller forudbetaling som nævnt i § 64 b.”

Af § 64 d, stk. 2 i boligstøtteloven fremgår:

”Stk. 2. For lån ydet i medfør af dette kapitel finder §§ 61, 63 og 64 tilsvarende anvendelse.”

Af § 64 f i boligstøtteloven fremgår:

”Til personer, der ikke er omfattet af § 64 e, kan kommunalbestyrelsen yde lån eller garantere for lån til betaling af depositum som nævnt i § 64 e.”

Af § 64 g, stk. 2 i boligstøtteloven fremgår:

” Stk. 2. For lån ydet i medfør af dette kapitel finder §§ 61, 63 og 64 tilsvarende anvendelse.”

2.2 Boligstøttevejledningen

Af boligstøttevejledningens pkt. 279 fremgår:

”Lån til betaling af beboerindskud frivillige lån

279. Ud over de tilfælde, hvor kommunerne er forpligtigede til at yde lån til betaling af beboerindskud, kan kommunalbestyrelsen som en rent kommunal foranstaltning yde lån eller garanti for lån til beboerindskud efter generelle retningslinier, som kommunerne selv fastsætter de såkaldte frivillige lån, jf. §§ 59 og 60.”

Af boligstøttevejledningens pkt. 280 fremgår:

”Vilkår for frivillige lån

280. Det er frit for kommunalbestyrelsen, om frivillige lån eller garanti for lån kan ydes.

Det er endvidere op til kommunalbestyrelsen, på hvilke vilkår lån eller garantier skal ydes. Det er således overladt til den enkelte kommunalbestyrelse inden for de almindelige forvaltningsretlige grundsætninger, herunder lighedsgrundsætningen (der indebærer, at borgere behandles

ens), at fastsætte generelle retningslinier for, hvornår og på hvilke vilkår frivillige lån eller garantier kan ydes i den pågældende kommune. En kommune skal anvende samme kriterier for tilflyttere som for personer, der hidtil har boet i kommunen med hensyn til, om frivillige lån ydes og på hvilke vilkår.

Det vil herefter alene bero på den aftale, der indgås mellem kommunen og låntageren, på hvilke vilkår det konkrete lån eller garanti er ydet.

Kommunalbestyrelsens afgørelse, herunder de til frivillige lån knyttede vilkår, kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

Det ydede lån til betaling af beboerindskud, depositum, forudbetalt leje og boligandel forfalder til tilbagebetaling ved lejeaftalens ophør eller andelens overdragelse.

Udlejeren skal indbetale låntagerens tilgodehavende til kommunen (långiveren), som herefter afregner med låntageren.”

Af boligstøttevejledningens pkt. 296 fremgår:

”Frivillige lån til anviste boliger

296. I tilfælde, hvor en kommune ikke har pligt til at yde et lån til betaling af indskud m.v., kan kommunalbestyrelsen beslutte at yde lån eller garanti for et lån, idet vilkårene herfor fastsættes af kommunalbestyrelsen, jf. § 64c.

Som det er gældende for frivillige lån til beboerindskud i det almene byggeri, jf. §§ 59 og 60, er det frit for kommunen, om frivillige lån eller garanti for lån skal ydes efter § 64c, og på hvilke vilkår eller garantier lånet skal ydes. Der henvises til punkt 280.

For lån eller garanti for lån efter § 64c finder §§ 61, 63 og 64 tilsvarende anvendelse. Ejeren af de anviste boliger sidestilles med boligorganisationen i § 61 for lån til boliger ydet efter kapitel 10a. Dette indebærer, at lånet udbetales til ejeren, der efter lejerens fraflytning skal tilbagebetale den del af beløbet, der ikke er anvendt til istandsættelse, til kommunen.”

Af boligstøttevejledningens pkt. 301 fremgår:

”Frivillige lån til betaling af depositum i ustøttede almene og private plejeboliger

301. Efter § 64 f kan kommunen på samme måde som for beboerindskudslån efter § 59 yde frivillige lån eller garanti for lån til depositum i ustøttede plejeboliger til personer, hvis indkomst overstiger indkomstgrænsen for pligtlån.”

2.3 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Gældsinddrivelsesloven gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, som hovedregel skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. § 2, stk. 4, 1. pkt. i gældsinddrivelsesloven.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer som ændret ved lov nr. 140 af 28. februar 2018 (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for fordringer omfattet af denne fordringstype, som derfor forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.”

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden. Forfaldstidspunktet er afgørende ved krav, der omfattes af en 10-års frist, dvs. krav med særligt retsgrundlag efter forældelseslovens § 5 samt pengelån efter forældelseslovens

§ 6, jf. betænkning nr. 1460 om revision af forældelseslovgivningen side 173-180 og side 436-438. Af de specielle bemærkninger til forældelseslovens (lovforslag nr. 165 af 28. februar 2007 om forældelse af fordringer) § 5, stk. 1 og § 6, stk. 1 fremgår det endvidere, at begyndelsestidspunktet for 10-årsfristen følger af lovforslagets § 2, dvs. at fristen begynder at løbe på forfaldstidspunktet, jf. § 2, stk. 1.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer omfattet af denne fordringstype er derfor som udgangspunkt forfaldsdatoen. Det retlige grundlag tager ikke eksplicit stilling til forfaldsdatoen for fordringer omfattet af denne fordringstype, hvorfor forfaldsdatoen anses for at være den dag, hvor Fordringshaver tidligst kunne kræve fordringen betalt. Fordringshaver skal således som udgangspunkt beregne forældelsesdatoen fra fordringens forfaldsdag.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype er pengelån, der kan hvile på et særligt retsgrundlag i form af et gældsbrev. Der gælder således særlige forældelsesregler, hvorfor forældelseslovens regler om særlige forældelsesfrister i kapitel 4, herunder særligt §§ 5 og 6, finder anvendelse.

Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

- 4) når der er udstedt gældsbrev for fordringen,*
- 5) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller*
- 6) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.*

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Forældelseslovens § 6 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år for fordringer i henhold til pengelån eller ubevilgede overtræk på konti i pengeinstitutter, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. (...).

Stk. 3. Fordring på renter, gebyrer og lignende forældes efter § 3. Dog er sådanne fordringer omfattet af stk. 1 og 2 i det omfang, de tilskrives inden for maksimum på en kredit.”

Der gælder således en forældelsesfrist på 10 år, når der er udstedt gældsbrief for fordringen samt når der er tale om pengelån, jf. forældelseslovens §§ 5, stk. 1, nr. 1 og 6. Da fordringer omfattet af denne fordringstype altid er pengelån, der kan være udstedt gældsbrief for, vil forældelsesfristens længde altid være 10 år.

Såfremt en fordrings eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 1. oktober 2017, indtræder den 10-årige forældelse ved udløbet af den 1. oktober 2027.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb (restgæld) på tidspunktet, hvor fordringen overdrages til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse er 70.000 kr. Der er afdraget 5.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Beløb” angive 65.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet ”Hovedstol” anføre fordringens oprindelige pålydende.

Hovedstolen for nærværende fordringstype følger ikke eksplicit af det retlige grundlag. Ud fra Fordringshavers oplysninger skønnes langt de fleste fordringer dog at kunne ligge under en beløbsmæssig grænse på 100.000 kr.

Det er derfor aftalt, at feltet ”Hovedstol” maksimalt kan udfyldes med et beløb på 100.000 kr.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse er 70.000 kr. Der er afdraget 5.000 kr. inden fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Hovedstol” angive 70.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse. I dette tilfælde skal feltet udfyldes med fordringsart: ”INDR”.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringer, der sendes til inddrivelse i denne fordringstype, skal Fordringshaver angive fordringstypekoden KFFILÅN.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Af hensyn til kravet om, at skyldner skal kunne identificere fordringen, er det aftalt, at feltet er obligatorisk for denne fordringstype. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner.

Det er aftalt, at feltet ”Beskrivelse” som minimum skal udfyldes med angivelse af reference på låneaftalen/gælds brevet eller udfyldes med adressen på den bolig, som lånet til forudbetaling af leje, indskud, depositum eller lignende er ydet til.

Det skal understreges, at beskrivelsesfeltet bør indeholde et minimum af personoplysninger af hensyn til reglerne om databeskyttelse.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter ”Periode start” og ”Periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter ”Periodens længde”).

Ved frivillige lån er der tale om et engangsbeløb, som de enkelte lejere ydes for at kunne betale beboerindskud, depositum mv. i forbindelse med indflytning. Der er således tale om et enkeltstående lån, der alene relaterer sig til en bestemt dag, nærmere bestemt datoen for låneaftalens indgåelse.

Fordringer omfattet af denne fordringstype relaterer sig således **ikke** til en fordringsperiode.

Fordringshavers IT-system kan imidlertid, efter det oplyste, ikke understøtte, at fordringer omfattet af denne fordringstype oversendes til inddrivelse uden en angivelse af en periode. Det er derfor aftalt, at feltet ”Periode start” og feltet ”Periode slut” skal udfyldes med stiftelsesdatoen.

4.7 Stiftelsesdato

Feltet ”Stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Boligstøtteloven eller de i medfør heraf udstedte bekendtgørelser indeholder ikke nærmere bestemmelser om, hvornår fordringer af denne type stiftes.

Pengelån stiftes på tidspunktet for låneaftalens indgåelse, jf. betænkning nr. 1460 af 2005 – om revision af forældelseslovgivningen, kapitel VII, pkt. 3.1. Det antages, at fordringer, der støttes på et gælds-brev stiftes på samme måde som pengelån. Stiftelsesdatoen anses derfor for at være datoen for underskrivelse af låneaftalen eller gælds-brevet. I tilfælde af, at parterne (Fordringshaver og skyldner) ikke underskriver låneaftalen/gælds-brevet samme dag, udgør stiftelsesdatoen den seneste dato låneaftalen/gælds-brevet blev underskrevet.

Feltet ”Stiftelsesdato” udfyldes med datoen for underskrivelse af låneaftalen/gælds-brevet.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket Fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændighederne i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg. 2016, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, s. 113ff.

Forfald ved lån ydet efter § 60

Det følger af § 60, stk. 5, at ved lejeaftalens ophør eller ved overdragelse af andelsbeviset forfalder lånet med påløbne renter.

Feltet ”Forfaldsdato” skal således for lån udbetalt i medfør af boligstøttelovens § 60 udfyldes med datoen for lejeaftalens ophør eller datoen for overdragelse af andelsbeviset.

Forfald ved lån ydet efter §§ 59, 64 c og 64 f

Det følger af boligstøttelovens § 61, stk. 3, at lånet forfalder med påløbne renter ved lejemålets ophør.

Boligstøttelovens § 61, stk. 3, regulerer blandt andet forfald ved lån udbetalt efter kapitel 10, herunder lån i medfør af § 59. Af boligstøttelovens §§ 64 d, stk. 2 og 64 g, stk. 2 fremgår det, at § 61, stk. 3, også finder anvendelse for lån ydet efter boligstøttelovens §§ 64 c og 64 f.

Feltet ”Forfaldsdato” udfyldes derfor for lån udbetalt i medfør af boligstøttelovens §§ 59, 64 c og 64 f med datoen for lejemålets ophør.

Forfaldsdato ved væsentlig misligholdelse af låneaftalen (alle lån omfattet af fordringstypen)

Fordringshaver har oplyst, at fordringerne omfattet af denne fordringstype altid støttes på en låneaftale, herunder eksempelvis i form af et gældsbevis. Det forudsættes, at det af låneaftalen fremgår, hvornår lånet kan ophæves grundet misligholdelse, og hvornår restgælden dermed forfalder til betaling.

Fordringen forfalder således den dato, hvor skyldner ifølge låneaftalen har misligholdt dette.

Feltet ”Forfaldsdato” udfyldes med datoen for væsentlig misligholdelse af låneaftalen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”Sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem Fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af Fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, fx hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Sidste rettidige betalingsdato for KFFILÅN fremgår ikke eksplicit af det retlige grundlag.

Feltet udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig. Sidste rettidige betalingsdato kan tidligst være sammenfaldende med forfald.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. og/eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Fordringshaver skal udfylde feltet "Identifikation af skyldner" med CPR-nr.

Fordringstypen omfatter ikke lån, der er ydet til persongruppen i boligstøtteleovens § 65.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre datoen inden fordringen forældes. Feltet "Forældelsesdato" skal være udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen overføres til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype ses ikke at være reguleret i særlovgivningen, hvorfor forældelseslovens regler finder anvendelse. Fordringer omfattet af denne fordringstype er underlagt en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 1 eller § 6. Se også afsnit 3.2.

Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket Fordringshaver kunne kræve at få fordringen opfyldt, dvs. forfaldstidspunktet jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Der henvises til afsnit 3.1 og afsnit 4.8.

Fordringshaver skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis Fordringshaver i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. Såfremt Fordringshaver var ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes den 3-årige forældelsesfrist først fra den dato, hvor Fordringshaver fik eller burde have fået kendskab hertil.

Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen, eksempelvis ved indgåelse af afdragsordninger. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfileret indstilles således, at fordringer med en registeret forældelsesdato, som ligger senere end 11 år efter forfaldsdato, sendes i høring. Indgangsfileret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Feltet "Forældelsesdato" udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne "Domsdato" og "Forligsdato" anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning, og som kan medføre en længere forældelsesfrist for fordringer af denne fordringstype, der er under inddrivelse. Dom og forlig må

kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 3) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 4) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som Fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er der et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede og referencebaseerede regler. De indholdsbaseerede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseerede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for KFFILÅN (Frivillige lån til beboerinskud mv.)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR" eller "MODR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 10 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises*
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 11 år efter Forfaldsdato uden hensyn til FOKO-lukkedage	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises

R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 100.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises*
R_6_15 R_6_16	Stiftelsesdato skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises*
R_6_19 R_6_20	Periode slut skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises*
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises

Bilag 14.3 – Frivillige lån til beboerindskud mv., flygtninge (KFFILÅF)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen omfatter alle lån, som kommunen frivilligt kan yde (herefter ”frivillige lån”) til flygtninge efter § 68 i lovbekendtgørelse nr. 229 af 12. februar 2021 om individuel boligstøtte (herefter ”boligstøtteloven”). Herudover omfatter fordringstypen lån ydet i medfør af boligstøttelovens § 64 c, hvis lånet er ydet til flygtninge, jf. boligstøttelovens § 65.

Fordringstypen omfatter de fordringer, som Fordringshaver betegner som ”frivillige lån til flygtninge”.

Lån ydet til flygtninge efter boligstøttelovens § 64 c samt § 68 er udskilt fra de øvrige frivillige lån, da der er statsrefusion på lånene, jf. henholdsvis boligstøttelovens § 64 d, stk. 3, 2. pkt. samt § 75, stk. 3, 2. pkt.

Fordringshaver har oplyst, at der altid underskrives en låneaftale forud for lånets udbetaling. Det er en betingelse for anvendelse af fordringstypen, at der foreligger en underskrevet låneaftale.

Denne fordringstype omfatter **ikke** rentefordringer, der relaterer sig til det frivillige lån. Kreditrenter skal oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen i fordringstypen KFBORFS, og morarenter efter gebyrlovens § 3 skal oversendes i fordringstypen REOPKOM.

Det retlige grundlag for fordringstypen følger af afsnit 2.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter **ikke** følgende (ikke udtømmende):

- Lån til beboerindskud mv., pligtlån (KFPILÅN)
- Frivillige lån til beboerindskud mv. (KFFILÅN)
- Regres ifm. kautionforpligtelse for boliglån (KFKALÅN)
- Regres ifm. kaution, boliglån, flygtninge (KFKALÅF)
- Garanti for istandsættelse, flygtninge (KFGARIS)
- Garanti for istandsættelse, anvist bolig (KFGISAB)
- Fejludbetaling, uberettiget modtagne boliglån (KFFEJLÅ)

- Lån til beboerindskud mv. ifm. ekspropriation (KFLÅEKS)

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

Det retlige grundlag for fordringstypen udgøres af boligstøtteloven og vejledning nr. 103 af 23. oktober 2002 om individuel boligstøtte (herefter ”boligstøttevejledningen”).

2.1 Boligstøtteloven

2.1.1 *Boligstøttelovens kapitel 10 vedr. støtte til betaling af beboerindskud*

Af boligstøttelovens § 61 fremgår:

”Lån i medfør af dette kapitel udbetales til boligorganisationen.

Stk. 2. (...).

Stk. 3. Ved lejemålets ophør forfalder lånet med påløbne renter, og efter at boligorganisationen har modtaget boligindskud fra en ny boligtager, indbetaler boligorganisationen låntagerens tilgodehavende hos organisationen til långiveren, som herefter afregner lånet med låntageren. 1. pkt. finder ikke anvendelse ved lejemålets ophør i forbindelse med omdannelse af en bolig til en friplejebolig, når lejeren fortsat bor i boligen efter omdannelsen.

Stk. 4. Såfremt en ægtefælle eller et husstandsmedlem fortsætter lejeforholdet efter reglerne herom, indtræder denne i den hidtidige boligtagers forpligtelser i henhold til låneforholdet. Den hidtidige boligtagers forpligtelser bortfalder ikke.

Stk. 5. (...).”

Af boligstøttelovens § 64 fremgår:

”Betaling af afdrag og renter af lån ydet i henhold til dette kapitel betragtes som pligtig ydelse i lejeforholdet efter lov om leje.”

2.1.2 *Boligstøttelovens kapitel 10 a vedr. støtte til betaling af depositum el.lign.*

Af boligstøttelovens § 64 c fremgår:

”Til personer, der ikke opfylder betingelserne efter § 64 b, kan kommunalbestyrelsen yde lån eller garantere for lån til betaling af indskud eller forudbetaling som nævnt i § 64 b.”

Af boligstøttelovens § 64 d fremgår:

”For lån ydet i medfør af § 64 b finder § 58, stk. 1, 3, 4 og 5, tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. For lån ydet i medfør af dette kapitel finder §§ 61, 63 og 64 tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Af de udlånsmidler, der er fornødne til lån efter § 64 b, der ydes til flygtninge, jf. § 65, stilles 100 pct. til kommunens rådighed af staten. Udlånsmidler til lån efter § 64 c, der ydes til flygtninge, jf. § 65, stilles til kommunens rådighed af staten med halvdelen.”

2.1.3 Boligstøttelovens kapitel 11 vedr. lån til betaling af indskud mv. til flygtninge

Af boligstøttelovens § 65 fremgår:

”Reglerne i dette kapitel finder anvendelse på personer, der søger om boligstøtte inden for de første 3 år efter, at de har fået opholdstilladelse efter en af følgende bestemmelser:

1). - 9). (...)”

Af boligstøttelovens § 68 fremgår:

”Til personer, der ikke opfylder betingelserne efter §§ 66 og 67, kan kommunalbestyrelsen yde lån eller garantere for lån til betaling af indskud eller forudbetaling som nævnt i §§ 66 og 67.

Stk. 2. Lån eller garanterede lån i henhold til stk. 1 skal tilbagebetales i løbet af højst 10 år. Hvor forholdene taler derfor, kan lån dog ydes rente- og afdragsfrit.”

Af boligstøttelovens § 69, stk. 2 fremgår:

”For lån ydet i medfør af dette kapitel finder §§ 61, 63 og 64 tilsvarende anvendelse.”

2.2 Boligstøttevejledningen

Af boligstøttevejledningens pkt. 302 fremgår:

”302. Boligstøttelovens kapitel 11 om lån til betaling af indskud m.v. til flygtninge indeholder en række særregler, der udvider låneadgangen for at opnå lån/garanti for lån til betaling af beløb, som skal betales ved indflytning, henholdsvis fraflytning, i privat udlejningsbyggeri m.v. samt alment boligbyggeri uanset opførelsestidspunktet.

Beboerindskudslån m.v. til flygtninge ydes med udgangspunkt i de samme regler, som er gældende for almindelige beboerindskudslån. Der sondres i kapitel 11, som det er gældende ved beboerindskudslån i øvrigt, mellem pligtlån, jf. §§ 66 og 67, og frivillige lån, jf. § 68.”

Af pkt. 303 i boligstøttevejledningen:

”Flygtninge

303. Den flygtningegruppe, der kan opnå lån efter kapitel 11, er personer, der søger om boligstøtte inden for de første 3 år efter, at de har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser i udlændingeloven, der er nævnt i lovens § 65.”

Af pkt. 312 i boligstøttevejledningen:

”Frivillige lån

312. I tilfælde, hvor en kommune ikke har pligt til at yde et lån til betaling af indskud m.v., kan kommunalbestyrelsen beslutte at yde lån eller garanti for et lån, idet vilkårene herfor fastsættes af kommunalbestyrelsen, jf. § 68.

Frivillige lån eller garanti for lån kan ydes til alt byggeri, dvs. både alment boligbyggeri og privat udlejningsbyggeri.

Som det er gældende for frivillige lån, jf. §§ 59 og 60, er det frit for kommunen, om frivillige lån eller garanti for lån ydes efter § 68, og lån eller garanti ydes i givet fald efter generelle retningslinier, som den enkelte kommune selv fastsætter. Der henvises til punkt 280.”

Af boligstøttevejledningens pkt. 353 fremgår:

”Finansiering af beboerindskudslån mv.

353. (...). Af de udlånsmidler, som er fornødne til pligtlån til flygtninge efter lovens §§ 66 og 67, og til lån efter § 64b, der ydes til flygtninge, stiller staten 100 pct. til rådighed for kommunerne, mens den for så vidt angår udlånsmidler til frivillige lån til flygtninge efter lovens § 68 og til frivillige lån efter § 64c, der ydes til flygtninge, stiller halvdelen til rådighed (...).

2.4 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Gældsinddrivelsesloven gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, som hovedregel skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. § 2, stk. 4, 1. pkt. i gældsinddrivelsesloven.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer som ændret ved lov nr. 140 af 28. februar 2018 (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for fordringer omfattet af denne fordringstype, som derfor forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.”

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden. Forfaldstidspunktet er afgørende ved krav, der omfattes af en 10-års frist, dvs. krav med særligt retsgrundlag efter forældelseslovens § 5 samt pengelån efter forældelseslovens § 6, jf. betænkning nr. 1460 om revision af forældelseslovgivningen side 173-180 og side 436-438. Af de specielle bemærkninger til forældelseslovens (lovforslag nr. 165 af 28. februar 2007 om forældelse af fordringer) § 5, stk. 1 og § 6, stk. 1 fremgår det endvidere, at begyndelsestidspunktet for 10-årsfristen følger af lovforslagets § 2, dvs. at fristen begynder at løbe på forfaldstidspunktet, jf. § 2, stk. 1.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer omfattet af denne fordringstype er derfor som udgangspunkt forfaldsdatoen. Det retlige grundlag tager ikke eksplicit stilling til forfaldsdatoen for fordringer omfattet af denne fordringstype, hvorfor forfaldsdatoen anses for at være den dag, hvor Fordringshaver tidligst kunne kræve fordringen betalt. Fordringshaver skal således som udgangspunkt beregne forældelsesdatoen fra fordringens forfaldsdag.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype er pengelån, der kan hvile på et særligt retsgrundlag i form af et gældsbrief. Der gælder således særlige forældelsesregler, hvorfor forældelseslovens regler om særlige forældelsesfrister i kapitel 4, herunder særligt §§ 5 og 6, finder anvendelse.

Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

- 7) når der er udstedt gældsbrief for fordringen,*
- 8) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller*
- 9) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.*

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Forældelseslovens § 6 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år for fordringer i henhold til pengelån eller ubevilgede overtræk på konti i pengeinstitutter, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. (...).

Stk. 3. Fordring på renter, gebyrer og lignende forældes efter § 3. Dog er sådanne fordringer omfattet af stk. 1 og 2 i det omfang, de tilskrives inden for maksimum på en kredit.”

Der gælder således en forældelsesfrist på 10 år, når der er udstedt gældsbrief for fordringen samt når der er tale om pengelån, jf. forældelseslovens §§ 5, stk. 1, nr. 1 og 6. Da fordringer omfattet af denne fordringstype altid er pengelån, der kan være udstedt gældsbrief for, vil forældelsesfristens længde altid være 10 år.

Såfremt en fordrings eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 1. oktober 2017, indtræder den 10-årige forældelse ved udløbet af den 1. oktober 2027.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkomende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb (restgæld) på tidspunktet, hvor fordringen overdrages til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse er 70.000 kr. Der er afdraget 5.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Beløb” angive 65.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet ”Hovedstol” anføre fordringens oprindelige pålydende.

Hovedstolen for nærværende fordringstype følger ikke eksplicit af det retlige grundlag. Ud fra Fordringshavers oplysninger skønnes langt de fleste fordringer dog at kunne ligge under en beløbsmæssig grænse på 100.000 kr.

Det er derfor aftalt, at feltet ”Hovedstol” maksimalt skal udfyldes med et beløb på 100.000 kr.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse er 70.000 kr. Der er afdraget 5.000 kr. inden fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Hovedstol” angive 70.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse. I dette tilfælde skal feltet udfyldes med fordringsart: "INDR".

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringer, der sendes til inddrivelse i denne fordringstype, skal Fordringshaver angive fordringstypekoden KFFILÅF.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Af hensyn til kravet om, at skyldner skal kunne identificere fordringen, er det aftalt, at feltet er obligatorisk for denne fordringstype. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner.

Det er aftalt, at feltet "Beskrivelse" som minimum skal udfyldes med angivelse af reference på låneaftalen/gælds brevet eller udfyldes med adressen på den bolig, som lånet til forudbetaling af leje, indskud, depositum eller lignende er ydet til.

Det skal understreges, at beskrivelsesfeltet bør indeholde et minimum af personoplysninger af hensyn til reglerne om databeskyttelse.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter "Periode start" og "Periode slut"), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter "Periodens længde").

Ved frivillige lån er der tale om et engangsbeløb, som de enkelte lejere ydes for at kunne betale beboerindskud, depositum mv. i forbindelse med indflytning. Der er således tale om et enkeltstående lån, der alene relaterer sig til en bestemt dag, nærmere bestemt datoen for låneaftalens indgåelse.

Fordringer omfattet af denne fordringstype relaterer sig således **ikke** til en fordringsperiode.

Fordringshavers IT-system kan imidlertid, efter det oplyste, ikke understøtte, at fordringer omfattet af denne fordringstype oversendes til inddrivelse uden en angivelse af en periode. Det er derfor aftalt, at feltet "Periode start" og feltet "Periode slut" skal udfyldes med stiftelsesdatoen.

4.7 Stiftelsesdato

Feltet ”stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Boligstøtteleven eller de i medfør heraf udstedte bekendtgørelser indeholder ikke nærmere bestemmelser om, hvornår fordringer af denne type stiftes.

Pengelån stiftes på tidspunktet for låneaftalens indgåelse, jf. betænkning nr. 1460 af 2005 – om revision af forældelseslovgivningen, kapitel VII, pkt. 3.1. Det antages, at fordringer, der støttes på et gælds-brev stiftes på samme måde som pengelån. Stiftelsesdatoen anses derfor for at være datoen for underskrivelse af låneaftalen eller gælds-brevet. I tilfælde af, at parterne (Fordringshaver og skyldner) ikke underskriver låneaftalen/gælds-brevet samme dag, udgør stiftelsesdatoen den seneste dato låneaftalen/gælds-brevet blev underskrevet.

Feltet ”Stiftelsesdato” udfyldes med datoen for underskrivelse af låneaftalen/gælds-brevet.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket Fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændighederne i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg. 2016, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, s. 113ff.

Forfaldsdatoen skal udfyldes med én af nedenstående datoer:

Forfaldsdato ved lejemålets opfør

Det følger af boligstøttelevens § 61, stk. 3, at lånet forfalder med påløbne renter ved lejemålets ophør. Bestemmelsen gælder både for lån efter § 61 c, stk. 3 samt § 68, jf. boligstøttelevens § 64 d, stk. 2 og § 69, stk. 2.

Feltet ”Forfaldsdato” udfyldes med datoen for lejemålets ophør.

Forfaldsdato ved væsentlig misligholdelse af låneaftalen

Fordringshaver har oplyst, at fordringerne omfattes af denne fordringstype altid støttes på en låneaftale, herunder eksempelvis i form af et gælds-brev. Det forudsættes, at det af låneaftalen fremgår, hvornår lånet kan ophæves grundet misligholdelse, og hvornår restgælden dermed forfalder til betaling.

Fordringen forfalder således den dato, hvor skyldner ifølge låneaftalen har misligholdt dette.

Feltet ”Forfaldsdato” udfyldes med datoen for væsentlig misligholdelse af låneaftalen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”Sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem Fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af Fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, fx hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Sidste rettidige betalingsdato for KFFILÅF fremgår ikke eksplicit af det retlige grundlag.

Feltet ”Sidste rettidige betalingsdato” udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig. Sidste rettidige betalingsdato kan tidligst være sammenfaldende med forfald.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. og/eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Skyldner kan identificeres som den fysiske person, der hæfter for betaling af lånet. Fordringstypebilaget omfatter dog alene lån ydet til den flygtningegruppe, der er defineret i boligstøtlovens § 65.

Fordringshaver skal udfylde feltet ”Identifikation af skyldner” med CPR-nr. eller AKR-nr.

Hvis skyldner ikke har et CPR-nr., skal Fordringshaver rette henvendelse til Gældsstyrelsen med anmodning om et AKR-nr. Fordringshaver skal i disse tilfælde angive dette AKR-nr.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre datoen inden fordringen forældes. Feltet ”Forældelsesdato” skal være udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype ses ikke at være reguleret i særlovgivningen, hvorfor forældelseslovens regler finder anvendelse. Fordringer omfattet af denne fordringstype er underlagt en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 1 eller § 6. Se også afsnit 3.2.

Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket Fordringshaver kunne kræve at få fordringen opfyldt, dvs. forfaldstidspunktet jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Der henvises til afsnit 3.1 og afsnit 4.8.

Fordringshaver skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis Fordringshaver i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. Såfremt Fordringshaver var ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes den 3-årige forældelsesfrist først fra den dato, hvor Fordringshaver fik eller burde have fået kendskab hertil.

Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen, eksempelvis ved indgåelse af afdragsordninger. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfileret indstilles således, at fordringer med en registeret forældelsesdato, som ligger senere end 11 år efter forfaldsdato, sendes i høring. Indgangsfileret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Feltet ”Forældelsesdato” udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne ”domsdato” og ”forligsdato” anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning, og som kan medføre en længere forældelsesfrist for fordringer af denne fordringstype, der er under inddrivelse. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 5) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 6) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som Fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er der et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filerreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filerreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede og referencebaseerede regler. De indholdsbaseerede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseerede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfilteret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for KFFILÅF (Frivillige lån til beboerindskud mv., flygtninge)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR" eller "MODR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 10 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises*
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 11 år efter Forfaldsdato uden hensyn til FOKO-lukkedage	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 100.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises*
R_6_3	Forfaldsdato skal ligge efter Stiftelsesdato	Fordringen afvises*
R_6_15 R_6_16	Stiftelsesdato skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises*
R_6_19 R_6_20	Periode slut skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises*
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises

Bilag 14.4 – Regres ifm. kauti- onsforpligtelse for boliglån (KFKALÅN)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Kommunen kan vælge frivilligt at garantere for beboerindskudslån mfl. i de tilfælde, hvor borgeren ikke lever op til kravene om at modtage lån efter bestemmelserne om pligtlån i lovbekendtgørelse nr. 229 af 12. februar 2021 om individuel boligstøtte (herefter "boligstøtteloven"). Fordringstypen omfatter alene lån, som kommunen frivilligt har garanteret for til beboerindskudslån, depositum og lignende. De nærmere regler herfor fremgår af §§ 59, 60, 64 c og 64 f i boligstøtteloven.

Fordringer omfattende af dette bilag opstår ved, at kommunen opfylder en kautionsforpligtelse, og dermed får et krav på regres overfor skyldner. Det er dette regreskrav, som kommunen kan sende til inddrivelse i denne fordringstype.

Fordringstypen kan alene anvendes, hvis regreskravet udspringer af en kautionsaftale.

Der ydes ikke statsrefusion på fordringer omfattende af denne fordringstype.

Fordringstypen omfatter ikke lån, der er ydet til flygtninge, jf. boligstøttelovens § 65, idet der er statsrefusion på lån ydet til flygtninge. Kautionslån til flygtninge skal oversendes i fordringstypen KFKALÅF.

Denne fordringstype omfatter **ikke** rentefordringer, der relaterer sig til det frivillige lån. Kreditrenter skal oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen i fordringstypen KFBORREF, og morarenter efter gebyrlovens § 3 skal oversendes i fordringstypen REOPKOM.

Det retlige grundlag for fordringstypen følger af afsnit 2.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter **ikke** følgende (ikke udtømmende):

- Lån til beboerindskud mv., pligtlån (KFPILÅN)
- Frivillige lån til beboerindskud mv. (KFFILÅN)
- Frivillige lån til beboerindskud mv., flygtninge (KFFILÅF)
- Regres ifm. kausion, boliglån, flygtninge (KFKALÅF)

- Garanti for istandsættelse, flygtninge (KFGARIS)
- Garanti for istandsættelse, anvist bolig (KFGISAB)
- Fejludbetaling, uberettiget modtagne boliglån (KFFEJLÅ)
- Lån til beboerindskud mv. ifm. ekspropriation (KFLÅEKS)

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

Det retlige grundlag for fordringstypen udgøres af boligstøtteloven og vejledning nr. 103 af 23. oktober 2002 om individuel boligstøtte (herefter ”boligstøttevejledningen”).

2.1 Boligstøtteloven

Af § 59 i boligstøtteloven fremgår:

”Til boligtagere, der ikke er omfattet af bestemmelserne i §§ 55-57, kan kommunalbestyrelsen yde lån eller garantere for lån til betaling af beboerindskud i byggeri omfattet af lov om almene boliger m.v., bortset fra almene ungdomsboliger uden selvstændigt køkken. Det samme gælder i ejendomme, der tilhører almennyttige institutioner, såfremt der til ejendommens opførelse er bevilget statsstøtte i medfør af kapitel 12 i lov om boligbyggeri eller tidligere boligbyggerilove, jf. senest lovbekendtgørelse nr. 483 af 16. august 1973, kapitel 6.

Stk. 2.- Stk. 4. (...).

Stk. 5. Lån kan kun ydes af den kommune, hvori boligen ligger. Er lejerens hidtidige bolig beliggende i en anden kommune, kan det dog aftales, at lån ydes af fraflytningskommunen. Har lejeren måttet fraflytte sin hidtidige lejlighed på grund af sanering eller byfornyelse, jf. § 54, stk. 1, 2. pkt., kan lån dog også ydes af den hidtidige opholdskommune.”

Af § 60 i boligstøtteloven fremgår:

”For husstande, der skal rømme beboelseslejligheden efter § 58 i lov om byfornyelse og udvikling af byer eller efter § 142 i lov om byfornyelse eller efter § 36 i lov om byfornyelse og boligforbedring, kan kommunalbestyrelsen i den hidtidige opholdskommune yde lån eller garantere for lån til betaling af forudbetalt leje, depositum eller boligandel i private andelsboligforeninger, såfremt husstanden skønnes at have behov derfor for at kunne opnå en efter sine forhold passende bolig.

Stk. 2. – Stk. 3. (...).

Stk. 4. § 61, stk. 2 og 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Ved lejeaftalens ophør eller ved overdragelse af andelsbeviset forfalder lånet med påløbne renter. Udlejeren indbetaler låntagerens tilgodehavende til långiveren, som herefter afregner med låntageren.”

Af § 64 c i boligstøtteloven fremgår:

”Til personer, der ikke opfylder betingelserne efter § 64 b, kan kommunalbestyrelsen yde lån eller garantere for lån til betaling af indskud eller forudbetaling som nævnt i § 64 b.”

Af § 64 d, stk. 2 i boligstøtteleven fremgår:

”Stk. 2. For lån ydet i medfør af dette kapitel finder §§ 61, 63 og 64 tilsvarende anvendelse.”

Af § 64 f i boligstøtteleven fremgår:

”Til personer, der ikke er omfattet af § 64 e, kan kommunalbestyrelsen yde lån eller garantere for lån til betaling af depositum som nævnt i § 64 e.”

Af § 64 g, stk. 2 i boligstøtteleven fremgår:

” Stk. 2. For lån ydet i medfør af dette kapitel finder §§ 61, 63 og 64 tilsvarende anvendelse.”

2.2 Boligstøttevejledningen

Af boligstøttevejledningens pkt. 279 fremgår:

” Lån til betaling af beboerindskud frivillige lån

279. Ud over de tilfælde, hvor kommunerne er forpligtigede til at yde lån til betaling af beboerindskud, kan kommunalbestyrelsen som en rent kommunal foranstaltning yde lån eller garanti for lån til beboerindskud efter generelle retningslinier, som kommunerne selv fastsætter de såkaldte frivillige lån, jf. §§ 59 og 60.”

Af boligstøttevejledningens pkt. 280 fremgår:

”Vilkår for frivillige lån

280. Det er frit for kommunalbestyrelsen, om frivillige lån eller garanti for lån kan ydes.

Det er endvidere op til kommunalbestyrelsen, på hvilke vilkår lån eller garantier skal ydes. Det er således overladt til den enkelte kommunalbestyrelse inden for de almindelige forvaltningsretlige grundsætninger, herunder lighedsgrundsætningen (der indebærer, at borgere behandles ens), at fastsætte generelle retningslinier for, hvornår og på hvilke vilkår frivillige lån eller garantier kan ydes i den pågældende kommune. En kommune skal anvende samme kriterier for tilflyttere som for personer, der hidtil har boet i kommunen med hensyn til, om frivillige lån ydes og på hvilke vilkår.

Det vil herefter alene bero på den aftale, der indgås mellem kommunen og låntageren, på hvilke vilkår det konkrete lån eller garanti er ydet.

Kommunalbestyrelsens afgørelse, herunder de til frivillige lån knyttede vilkår, kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

Det ydede lån til betaling af beboerindskud, depositum, forudbetalt leje og boligandel forfalder til tilbagebetaling ved lejeaftalens ophør eller andelens overdragelse.

Udlejeren skal indbetale låntagerens tilgodehavende til kommunen (långiveren), som herefter afregner med låntageren.”

Af boligstøttevejledningens pkt. 296 fremgår:

”Frivillige lån til anviste boliger

296. I tilfælde, hvor en kommune ikke har pligt til at yde et lån til betaling af indskud m.v., kan kommunalbestyrelsen beslutte at yde lån eller garanti for et lån, idet vilkårene herfor fastsættes af kommunalbestyrelsen, jf. § 64c.

Som det er gældende for frivillige lån til beboerindskud i det almene byggeri, jf. §§ 59 og 60, er det frit for kommunen, om frivillige lån eller garanti for lån skal ydes efter § 64c, og på hvilke vilkår eller garantier lånet skal ydes. Der henvises til punkt 280.

For lån eller garanti for lån efter § 64c finder §§ 61, 63 og 64 tilsvarende anvendelse. Ejeren af de anviste boliger sidestilles med boligorganisationen i § 61 for lån til boliger ydet efter kapitel 10a. Dette indebærer, at lånet udbetales til ejeren, der efter lejerens fraflytning skal tilbagebetale den del af beløbet, der ikke er anvendt til istandsættelse, til kommunen.”

Af boligstøttevejledningens pkt. 301 fremgår:

”Frivillige lån til betaling af depositum i ustøttede almene og private plejeboliger

301. Efter § 64 f kan kommunen på samme måde som for beboerindskudslån efter § 59 yde frivillige lån eller garanti for lån til depositum i ustøttede plejeboliger til personer, hvis indkomst overstiger indkomstgrænsen for pligtlån.”

2.3 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Gældsinddrivelsesloven gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forstås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, som hovedregel skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. § 2, stk. 4, 1. pkt. i gældsinddrivelsesloven.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer som ændret ved lov nr. 140 af 28. februar 2018 (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for fordringer omfattet af denne fordringstype, som derfor forældes efter forældelseslovens regler.

Fordringer omfattet af denne fordringstype vedrører kommunens regreskrav som følge af, at kommunen har opfyldt en kautionforpligtelse. Forældelsesloven indeholder særlige regler for regreskrav, der indebærer, at den indfriende skyldner indtræder i Fordringshaverens stilling i forældelsesmæssig henseende. Nedenfor gennemgås derfor både forældelsesreglerne, der gælder mellem det ”oprindelige skyldforhold” og forældelsesreglerne, der gælder for regreskravet.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.”

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden. Forfaldstidspunktet er afgørende ved krav, der omfattes af en 10-års frist, dvs. krav med særligt retsgrundlag efter forældelseslovens § 5 samt pengelån efter forældelseslovens § 6, jf. betænkning nr. 1460 om revision af forældelseslovgivningen side 173-180 og side 436-438. Af de specielle bemærkninger til forældelseslovens (lovforslag nr. 165 af 28. februar 2007 om forældelse af fordringer) § 5, stk. 1 og § 6, stk. 1 fremgår det endvidere, at begyndelsestidspunktet for 10-årsfristen følger af lovforslagets § 2, dvs. at fristen begynder at løbe på forfaldstidspunktet, jf. § 2, stk. 1.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer omfattet af denne fordringstype er derfor som udgangspunkt forfaldsdatoen. Det retlige grundlag tager ikke eksplicit stilling til forfaldsdatoen for fordringer omfattet af denne fordringstype, hvorfor forfaldsdatoen anses for at være den dag, hvor Fordringshaver tidligst kunne kræve fordringen betalt. Fordringshaver skal således som udgangspunkt beregne forældelsesdatoen fra fordringens forfaldsdag.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype er pengelån, der kan hvile på et særligt retsgrundlag i form af et gældsbrief. Der gælder således særlige forældelsesregler, hvorfor forældelseslovens regler om særlige forældelsesfrister i kapitel 4, herunder særligt §§ 5 og 6, finder anvendelse.

Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

10) når der er udstedt gældsbrief for fordringen,

11) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller

12) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Forældelseslovens § 6 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år for fordringer i henhold til pengelån eller ubevilgede overtræk på konti i pengeinstitutter, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Er der ikke fastsat noget tidspunkt for indfrielse af gælden i henhold til en kassekredit eller et andet lån med variabelt lånebeløb, regnes forældelsesfristen fra den seneste indsættelse eller hævning på kontoen, der er foretaget af andre end fordringshaveren, dog senest fra det tidspunkt, til hvilket gælden måtte være opsagt til indfrielse.

Stk. 3. Fordring på renter, gebyrer og lignende forældes efter § 3. Dog er sådanne fordringer omfattet af stk. 1 og 2 i det omfang, de tilskrives inden for maksimum på en kredit.”

Der gælder således en forældelsesfrist på 10 år, når der er udstedt gældsbrev for fordringen samt når der er tale om pengelån, jf. forældelseslovens §§ 5, stk. 1, nr. 1 og 6. Da fordringer omfattet af denne fordringstype altid er pengelån, der kan være udstedt gældsbrev for, vil forældelsesfristens længde altid være 10 år.

Såfremt en fordrings eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 1. oktober 2017, indtræder den 10-årige forældelse ved udløbet af den 1. oktober 2027.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

3.4 Særligt om forældelse af regreskrav

Forældelseslovens § 12 indeholder særlige regler angående regreskrav. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

”Hæfter flere skyldnere solidarisk, og har én af dem opfyldt fordringen, indtræder den pågældende i henseende til forældelse af krav mod medskyldnere i fordringshaverens retsstilling.

Stk. 2. Er forældelsen afbrudt over for én af skyldnerne, eller har én af skyldnerne på et tidspunkt, hvor fordringen mod denne skyldner ikke var forældet, opfyldt fordringen eller indrømmet fordringshaveren fristforlængelse, forældes et regreskrav mod en medskyldner tidligst 1 år efter afbrydelsen, opfyldelsen eller afgivelsen af tilsagnet om fristforlængelse. Foreligger flere af de nævnte begivenheder, regnes tillægsfristen på 1 år fra den begivenhed, som først indtræder.”

Af forarbejderne (Forslag til lov om forældelse af fordringer (2006/1 LSF 165)) til forældelseslovens § 12, stk. 1 fremgår følgende, som Fordringshaver skal være opmærksom på:

”Til § 12

Bestemmelsen regulerer spørgsmålet om forældelse af regreskrav mellem solidarisk hæftende skyldnere. Den omfatter såvel tilfælde, hvor der hæftes på lige fod, som tilfælde, hvor den ene skyldners hæftelse er subsidiær i forhold til den andens. I kautionsforhold omfatter bestemmelsen således dels en kautionists regreskrav mod hovedmanden, dels en kautionists regreskrav mod en medkautionist. Som eksempler på bestemmelsens anvendelsesområde uden for kaution kan nævnes tilfælde, hvor flere er forpligtede som købere eller som skyldnere efter et gælds-brev, og tilfælde, hvor flere er ansvarlige for en skade.

Der foreslås i stk. 1 en udtrykkelig bestemmelse om, at den indfriende skyldner indtræder i fordringshaverens stilling i forældelsesmæssig henseende. Samtidig foreslås i stk. 2, at den regresberettigede skyldner herudover indrømmes en tillægsfrist på 1 år fra indfrielsen mv. til at gøre regreskravet gældende mod en medskyldner.

Bestemmelsen i § 12 er udtryk for en udtømmende regulering på den måde, at den regresberettigede ikke kan gøre gældende, at regreskravet skal betragtes som et selvstændigt krav, der først forfalder, når kravet rejses mod denne, og på dette grundlag gøre gældende, at forældelse reguleres efter § 3, jf. § 2. Den regresberettigede kan heller ikke selvstændigt (cfr. via § 12, stk. 1) påberåbe sig suspension efter § 3, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.2.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til stk. 1

Af bestemmelsen følger, at hvis én af flere solidariske skyldnere har opfyldt fordringen, indtræder den pågældende i henseende til forældelse af krav mod medskyldnere i fordringshaverens retsstilling.

Sondringen mellem tilfælde, hvor regreskravet alene støttes på indtrædelsessynspunktet, og tilfælde, hvor regreskravet tillige støttes på en aftale mellem den indfriende skyldner og medskyldneren – f.eks. en aftale mellem en kautionist og hovedmanden – foreslås opgivet i forældelsesmæssig henseende.

Bestemmelsen indebærer, at den indfriende skyldner, når bortses fra tillægsfristen efter stk. 2, ikke får bedre ret over for en medskyldner, end kreditor på indfrielsestidspunktet havde mod denne medskyldner. Har forældelsen af kreditors krav mod medskyldneren været suspenderet efter lovforslagets § 3, stk. 2, vil dette også kunne påberåbes af den indfriende skyldner.

Til stk. 2

Ved bestemmelsen i stk. 2 indføres der ved regreskrav mellem solidarisk ansvarlige skyldnere en tillægsfrist på 1 år for den regresberettigede skyldner til at gøre regreskravet gældende mod en medskyldner.

Bestemmelsen omfatter alle tilfælde, hvor der er tale om regreskrav mellem solidarisk ansvarlige skyldnere, herunder regreskrav i kautionsforhold, regreskrav mellem solidarisk ansvarlige skadevoldere og mellem flere, der i forening har forpligtet sig ved aftale. (...).

Bestemmelsen omfatter kun regreskrav mellem solidarisk hæftende skyldnere, ikke andre typer af regreskrav. (...).

Når der er tale om solidarisk hæftende skyldnere, gælder tillægsfristen uanset grundlaget for kravet mellem den regresberettigede og den regresforpligtede. Den gælder endvidere, selv om kreditors krav mod medskyldneren måtte være forældet.

Tillægsfristen regnes fra det tidspunkt, da forældelsen er afbrudt over for skyldneren, eller denne har opfyldt fordringen eller indrømmet fordringshaveren fristforlængelse. (...).

Foreligger flere af de nævnte begivenheder – f.eks. på den måde, at fordringshaveren ved sagsanlæg har afbrudt forældelsesfristen over for den regresberettigede, der herefter har indfriet fordringen – regnes tillægsfristen fra den begivenhed, som først indtræder, jf. bestemmelsens 2. pkt. Det vil i eksemplet sige tidspunktet for sagsanlægget.

Hvis den almindelige forældelsesfrist for regreskravet efter § 12, stk. 1, fører til, at forældelse indtræder på et senere tidspunkt, end hvad der ville følge af tillægsfristen, er det den almindelige frist, der gælder, jf. at forældelse efter stk. 2 »tidligst« indtræder 1 år efter indfrielsen, afbrydelsen mv. (...).”

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb (restgæld) på tidspunktet, hvor fordringen overdrages til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse er 70.000 kr. Der er afdraget 5.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Beløb” angive 65.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet "Hovedstol" anføre fordringens oprindelige pålydende.

Hovedstolen for nærværende fordringstype følger ikke eksplicit af det retlige grundlag. Ud fra Fordringshavers oplysninger skønnes langt de fleste fordringer dog at kunne ligge under en beløbsmæssig grænse på 100.000 kr.

Det er derfor aftalt, at feltet "Hovedstol" maksimalt kan udfyldes med et beløb på 100.000 kr.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse er 70.000 kr. Der er afdraget 5.000 kr. inden fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet "Hovedstol" angive 70.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse. I dette tilfælde skal feltet udfyldes med fordringsart: "INDR".

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringer, der sendes til inddrivelse i denne fordringstype, skal Fordringshaver angive fordringstypekoden KFKALÅN.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Af hensyn til kravet om, at skyldner skal kunne identificere fordringen, er det aftalt, at feltet er obligatorisk for denne fordringstype. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner.

Det er aftalt, at feltet "Beskrivelse" som minimum skal udfyldes med angivelse af en entydig identifikation, eksempelvis ved angivelse af reference på kommunens opkrævningsbrev til skyldner. Kommunen indestår for, at opkrævningsbrevet indeholder tilstrækkelige oplysninger til, at skyldner kan identificere fordringen, herunder hvorledes denne er opgjort.

Feltet ”Beskrivelse” kan også udfyldes med adressen på den bolig, som lånet til forudbetaling af leje, indskud, depositum eller lignende er ydet til.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter ”Periode start” og ”Periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter ”Periodens længde”).

Der er tale om et engangsbeløb, der alene relaterer sig til en bestemt dag. Fordringer omfattet af denne fordringstype relaterer sig således **ikke** til en fordringsperiode.

Fordringshavers IT-system kan imidlertid, efter det oplyste, ikke understøtte, at fordringer omfattet af denne fordringstype oversendes til inddrivelse uden en angivelse af en periode. Det er derfor aftalt, at feltet ”Periode start” og feltet ”Periode slut” skal udfyldes med stiftelsesdatoen.

4.7 Stiftelsesdato

Feltet ”stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Boligstøtteloven eller de i medfør heraf udstedte bekendtgørelser indeholder ikke nærmere bestemmelser om, hvornår fordringer af denne type stiftes. Regreskrav, der udspringer af kautionsaftaler, følger det ”oprindelige” kravstamdata, dvs. regreskravet betragtes ikke som en selvstændig fordring. Stamdata skal derfor fastsættes ud fra det lån, som kommunen har kautioneret for.

Pengelån stiftes på tidspunktet for låneaftalens indgåelse, jf. betænkning nr. 1460 af 2005 – om revision af forældelseslovgivningen, kapitel VII, pkt. 3.1. Det antages, at fordringer, der støttes på et gælds-brev stiftes på samme måde som pengelån. Stiftelsesdatoen anses derfor for at være datoen for underskrivelse af låneaftalen eller gælds-brevet. I tilfælde af, at parterne (Fordringshaver og skyldner) ikke underskriver låneaftalen/gælds-brevet samme dag, udgør stiftelsesdatoen den seneste dato låneaftalen/gælds-brevet blev underskrevet.

Feltet ”Stiftelsesdato” udfyldes med datoen for underskrivelse af låneaftalen/gælds-brevet.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket Fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændighederne i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg. 2016, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, s. 113ff.

Regreskrav, der udspringer af kautionsaftaler, følger det ”oprindelige” kravts stamdata, dvs. regreskravet betragtes ikke som en selvstændig fordring. Stamdata skal derfor fastsættes ud fra det lån, som kommunen har kautioneret for.

Forfaldsdatoen skal udfyldes med en af nedenstående datoer.

Forfald ved lån ydet efter § 60

Det følger af § 60, stk. 5, at ved lejemålets ophør eller ved overdragelse af andelsbeviset forfalder lånet med påløbne renter.

Feltet ”Forfaldsdato” skal således for lån udbetalt i medfør af boligstøttelovens § 60 udfyldes med datoen for lejemålets ophør eller datoen for overdragelse af andelsbeviset.

Forfald ved lån ydet efter §§ 59, 64 c og 64 f

Det følger af boligstøttelovens § 61, stk. 3, at lånet forfalder med påløbne renter ved lejemålets ophør.

Boligstøttelovens § 61, stk. 3, regulerer blandt andet forfald ved lån udbetalt efter kapitel 10, herunder lån i medfør af § 59. Af boligstøttelovens §§ 64 d, stk. 2 og 64 g, stk. 2 fremgår det, at § 61, stk. 3, også finder anvendelse for lån ydet efter boligstøttelovens §§ 64 c og 64 f.

Feltet ”Forfaldsdato” udfyldes derfor for lån udbetalt i medfør af boligstøttelovens §§ 59, 64 c og 64 f med datoen for lejemålets ophør.

Forfaldsdato ved væsentlig misligholdelse af låneaftalen (alle lån omfattet af fordringstypen)

Fordringshaver har oplyst, at fordringerne omfattet af denne fordringstype altid støttes på en låneaftale, herunder eksempelvis i form af et gældsbevis. Det forudsættes, at det af låneaftalen fremgår, hvornår lånet kan ophæves grundet misligholdelse, og hvornår restgælden dermed forfalder til betaling.

Fordringen forfalder således den dato, hvor skyldner ifølge låneaftalen har misligholdt dette.

Feltet ”Forfaldsdato” udfyldes med datoen for væsentlig misligholdelse af låneaftalen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”Sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidige betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem Fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af Fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, fx hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige

betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Sidste rettidige betalingsdato for KFKALÅN fremgår ikke eksplicit af det retlige grundlag.

Feltet udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig. Sidste rettidige betalingsdato kan tidligst være sammenfaldende med forfald.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. og/eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Fordringshaver skal udfylde feltet ”Identifikation af skyldner” med CPR-nr.

Fordringstypen omfatter ikke lån, der er ydet til persongruppen i boligstøttelovens § 65.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre datoen, inden fordringen forældes. Feltet ”Forældelsesdato” skal være udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Fordringstypen omfatter regreskrav, der udspringer af en kautionsaftale. Som følge heraf indtræder kommunen forældelsesmæssigt i kravet mod skyldneren (lejer) i Fordringshaverens (boligorganisationens) retsstilling, jf. forældelseslovens § 12, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype er underlagt en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 1 eller § 6. Se også afsnit 3.2. Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket Fordringshaver kunne kræve at få fordringen opfyldt, dvs. forfaldstidspunktet jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Der henvises til afsnit 3.1 og afsnit 4.8.

Fordringshaver skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis Fordringshaver i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. Hertil bemærkes dog, at den regresberettigede (kommunen) ikke selvstændigt kan påberåbe sig suspension efter § 3, stk. 2, jf. Forslag til lov om forældelse af fordringer (2006/1 LSF 165), til § 12. Har forældelsen af kreditors krav mod medskyldneren været suspenderet efter § 3, stk. 2, kan dette dog påberåbes af den indfriende skyldner, dvs. kommunen. Hvis der er sket afbrydelse i forældelsen i forholdet mellem kreditor og den regresforpligtede eller tilvejebragt særligt retsgrundlag herfor, gælder dette også i forhold til den regresberettigede (kommunen). Se hertil afsnit 3.4.

Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen, eksempelvis ved indgåelse af afdragsordninger. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfileret indstilles således, at fordringer med en registeret forældelsesdato, som ligger senere end 11 år efter forfaldsdato, sendes i høring. Indgangsfileret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Feltet "Forældelsesdato" udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne "Domsdato" og "Forligsdato" anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning, og som kan medføre en længere forældelsesfrist for fordringer af denne fordringstype, der er under inddrivelse. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordragens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 7) dommen/forliget fastslår fordragens eksistens, og
- 8) dommen/forliget fastslår fordragens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som Fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er der et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filerreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filerreglerne består af nogle indholdsbaseede og referencebaseede regler. De indholdsbaseede adgangregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseede adgangregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for KFKALÅN (Regres ifm. kautionsforpligtelse for bolig-lån)	Konsekvens hvis reg-len ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring

Regel	Filterregler for KFKALÅN (Regres ifm. kautionsforpligtelse for bolig-lån)	Konsekvens hvis reg-len ikke overholdes
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 10 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 11 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 100.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til indrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3	Forfaldsdato skal ligge efter Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_19 R_6_20	Periode slut skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises

Bilag 14.5 – Regres ifm. kaution, boliglån, flygtninge (KFKALÅF)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen omfatter lån, som kommunen frivilligt kan garantere for (herefter ”frivillige lån”) til flygtninge efter § 68 i lovbekendtgørelse nr. 229 af 12. februar 2021 om individuel boligstøtte (herefter ”boligstøtteloven”). Herudover omfatter fordringstypen garanti for lån til betaling af indskud eller forudbetaling efter boligstøttelovens § 64 c, hvis lånet er ydet til flygtninge. Ved flygtninge forstås den personkreds, der er omfattet af boligstøttelovens § 65.

Fordringer omfattet af dette bilag opstår ved, at kommunen opfylder en kautionsforpligtelse, og dermed får et krav på regres overfor skyldner. Det er dette regreskrav, som kommunen kan sende til inddrivelse i denne fordringstype.

Fordringstypen omfatter kun de fordringer, som Fordringshaver betegner som ”kautionslån til flygtninge”, og fordringstypen kan alene anvendes, hvis regreskravet udspringer af en kautionsaftale.

Der ydes statsrefusion på fordringer omfattet af denne fordringstype. Lån ydet til flygtninge efter boligstøttelovens § 64 c samt § 68 er derfor udskilt fra de øvrige kautionslån, jf. henholdsvis boligstøttelovens § 64 d, stk. 3, 2. pkt. samt § 75, stk. 3, 2. pkt.

Denne fordringstype omfatter **ikke** rentefordringer, der relaterer sig til det frivillige lån. Kreditrenter skal oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen i fordringstypen KFBORFS, og morarenter efter gebyrlovens § 3 skal oversendes i fordringstypen REOPKOM.

Det retlige grundlag for fordringstypen følger af afsnit 2.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter **ikke** følgende (ikke udtømmende):

- Lån til beboerindskud mv., pligtlån (KFPILÅN)
- Frivillige lån til beboerindskud mv. (KFFILÅN)
- Frivillige lån til beboerindskud mv., flygtninge (KFFILÅF)

- Garanti for istandsættelse, flygtninge (KFGARIS)
- Garanti for istandsættelse, anvist bolig (KFGISAB)
- Regres ifm. kautionsforpligtelse for boliglån (KFKALÅN)
- Fejludbetaling, uberettiget modtagne boliglån (KFFEJLÅ)
- Lån til beboerindskud mv. ifm. ekspropriation (KFLÅEKS)

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

Det retlige grundlag for fordringstypen udgøres af boligstøtteleven og vejledning nr. 103 af 23. oktober 2002 om individuel boligstøtte (herefter ”boligstøttevejledningen”).

2.1 Boligstøtteleven

4.1.1 Boligstøttelevens kapitel 10 vedr. støtte til betaling af beboerindskud

Af boligstøttelevens § 61 fremgår:

”Lån i medfør af dette kapitel udbetales til boligorganisationen.

Stk. 2. (...).

Stk. 3. Ved lejemålets ophør forfalder lånet med påløbne renter, og efter at boligorganisationen har modtaget boligindskud fra en ny boligtager, indbetaler boligorganisationen låntagerens tilgodehavende hos organisationen til långiveren, som herefter afregner lånet med låntageren. 1. pkt. finder ikke anvendelse ved lejemålets ophør i forbindelse med omdannelse af en bolig til en friplejebolig, når lejeren fortsat bor i boligen efter omdannelsen.

Stk. 4. Såfremt en ægtefælle eller et husstandsmedlem fortsætter lejeforholdet efter reglerne herom, indtræder denne i den hidtidige boligtagers forpligtelser i henhold til låneforholdet. Den hidtidige boligtagers forpligtelser bortfalder ikke.

Stk. 5. (...).”

Af boligstøttelevens § 64 fremgår:

”Betaling af afdrag og renter af lån ydet i henhold til dette kapitel betragtes som pligtig ydelse i lejeforholdet efter lov om leje.”

4.1.2 Boligstøttelevens kapitel 10 a vedr. støtte til betaling af depositum el.lign.

Af boligstøttelevens § 64 c fremgår:

”Til personer, der ikke opfylder betingelserne efter § 64 b, kan kommunalbestyrelsen yde lån eller garantere for lån til betaling af indskud eller forudbetaling som nævnt i § 64 b.”

Af boligstøttelevens § 64 d fremgår:

”For lån ydet i medfør af § 64 b finder § 58, stk. 1, 3, 4 og 5, tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. For lån ydet i medfør af dette kapitel finder §§ 61, 63 og 64 tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Af de udlånsmidler, der er fornødne til lån efter § 64 b, der ydes til flygtninge, jf. § 65, stilles 100 pct. til kommunens rådighed af staten. Udlånsmidler til lån efter § 64 c, der ydes til flygtninge, jf. § 65, stilles til kommunens rådighed af staten med halvdelen.”

4.1.3 Boligstøttelovens kapitel 11 vedr. lån til betaling af indskud mv. til flygtninge

Af boligstøttelovens § 65 fremgår:

”Reglerne i dette kapitel finder anvendelse på personer, der søger om boligstøtte inden for de første 3 år efter, at de har fået opholdstilladelse efter en af følgende bestemmelser:

1). - 9). (...)”

Af boligstøttelovens § 68 fremgår:

”Til personer, der ikke opfylder betingelserne efter §§ 66 og 67, kan kommunalbestyrelsen yde lån eller garantere for lån til betaling af indskud eller forudbetaling som nævnt i §§ 66 og 67.

Stk. 2. Lån eller garanterede lån i henhold til stk. 1 skal tilbagebetales i løbet af højst 10 år. Hvor forholdene taler derfor, kan lån dog ydes rente- og afdragsfrit.”

Af boligstøttelovens § 69, stk. 2 fremgår:

”For lån ydet i medfør af dette kapitel finder §§ 61, 63 og 64 tilsvarende anvendelse.”

2.2 Boligstøttevejledningen

Af boligstøttevejledningens pkt. 302 fremgår:

”302. Boligstøttelovens kapitel 11 om lån til betaling af indskud m.v. til flygtninge indeholder en række særregler, der udvider låneadgangen for at opnå lån/garanti for lån til betaling af beløb, som skal betales ved indflytning, henholdsvis fraflytning, i privat udlejningsbyggeri m.v. samt alment boligbyggeri uanset opførelsestidspunktet.

Beboerindskudslån m.v. til flygtninge ydes med udgangspunkt i de samme regler, som er gældende for almindelige beboerindskudslån. Der sondres i kapitel 11, som det er gældende ved beboerindskudslån i øvrigt, mellem pligtlån, jf. §§ 66 og 67, og frivillige lån, jf. § 68.”

Af pkt. 303 i boligstøttevejledningen:

”Flygtninge

303. Den flygtningegruppe, der kan opnå lån efter kapitel 11, er personer, der søger om boligstøtte inden for de første 3 år efter, at de har fået opholdstilladelse efter en af de bestemmelser i udlændingeloven, der er nævnt i lovens § 65.”

Af pkt. 312 i boligstøttevejledningen:

”Frivillige lån

312. I tilfælde, hvor en kommune ikke har pligt til at yde et lån til betaling af indskud m.v., kan kommunalbestyrelsen beslutte at yde lån eller garanti for et lån, idet vilkårene herfor fastsættes af kommunalbestyrelsen, jf. § 68.

Frivillige lån eller garanti for lån kan ydes til alt byggeri, dvs. både alment boligbyggeri og privat udlejningsbyggeri.

Som det er gældende for frivillige lån, jf. §§ 59 og 60, er det frit for kommunen, om frivillige lån eller garanti for lån ydes efter § 68, og lån eller garanti ydes i givet fald efter generelle retningslinier, som den enkelte kommune selv fastsætter. Der henvises til punkt 280.”

Af boligstøttevejledningens pkt. 353 fremgår:

”Finansiering af beboerindskudslån mv.

353. (...). Af de udlånsmidler, som er fornødne til pligtlån til flygtninge efter lovens §§ 66 og 67, og til lån efter § 64b, der ydes til flygtninge, stiller staten 100 pct. til rådighed for kommunerne, mens den for så vidt angår udlånsmidler til frivillige lån til flygtninge efter lovens § 68 og til frivillige lån efter § 64c, der ydes til flygtninge, stiller halvdelen til rådighed (...).

2.4 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Gældsinddrivelsesloven gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, som hovedregel skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. § 2, stk. 4, 1. pkt. i gældsinddrivelsesloven.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer som ændret ved lov nr. 140 af 28. februar 2018 (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for fordringer omfattet af denne fordringstype, som derfor forældes efter forældelseslovens regler.

Fordringer omfattet af denne fordringstype vedrører kommunens regreskrav som følge af, at kommunen har opfyldt en kautionsforpligtelse. Forældelsesloven indeholder særlige regler for regreskrav, der indebærer, at den indfriende skyldner indtræder i Fordringshaverens stilling i forældelsesmæssig henseende. Nedenfor gennemgås derfor både forældelsesreglerne, der gælder mellem det ”oprindelige skyldforhold” og forældelsesreglerne, der gælder for regreskravet.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.”

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden. Forfaldstidspunktet er afgørende ved krav, der omfattes af en 10-års frist, dvs. krav med særligt retsgrundlag efter forældelseslovens § 5 samt pengelån efter forældelseslovens § 6, jf. betænkning nr. 1460 om revision af forældelseslovgivningen side 173-180 og side 436-438. Af de specielle bemærkninger til forældelseslovens (lovforslag nr. 165 af 28. februar 2007 om forældelse af fordringer) § 5, stk. 1 og § 6, stk. 1 fremgår det endvidere, at begyndelsestidspunktet for 10-årsfristen følger af lovforslagets § 2, dvs. at fristen begynder at løbe på forfaldstidspunktet, jf. § 2, stk. 1.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer omfattet af denne fordringstype er derfor som udgangspunkt forfaldsdatoen. Det retlige grundlag tager ikke eksplicit stilling til forfaldsdatoen for fordringer omfattet af denne fordringstype, hvorfor forfaldsdatoen anses for at være den dag, hvor Fordringshaver tidligst kunne kræve fordringen betalt. Fordringshaver skal således som udgangspunkt beregne forældelsesdatoen fra fordringens forfaldsdag.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype er pengelån, der kan hvile på et særligt retsgrundlag i form af et gældsbrief. Der gælder således særlige forældelsesregler, hvorfor forældelseslovens regler om særlige forældelsesfrister i kapitel 4, herunder særligt §§ 5 og 6, finder anvendelse.

Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

13) når der er udstedt gældsbrief for fordringen,

14) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller

15) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Forældelseslovens § 6 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år for fordringer i henhold til pengelån eller ubevilgede overtræk på konti i pengeinstitutter, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Er der ikke fastsat noget tidspunkt for indfrielse af gælden i henhold til en kassekredit eller et andet lån med variabelt lånebeløb, regnes forældelsesfristen fra den seneste indsættelse eller hævning på kontoen, der er foretaget af andre end fordringshaveren, dog senest fra det tidspunkt, til hvilket gælden måtte være opsagt til indfrielse.

Stk. 3. Fordring på renter, gebyrer og lignende forældes efter § 3. Dog er sådanne fordringer omfattet af stk. 1 og 2 i det omfang, de tilskrives inden for maksimum på en kredit.”

Der gælder således en forældelsesfrist på 10 år, når der er udstedt gældsbrief for fordringen samt når der er tale om pengelån, jf. forældelseslovens §§ 5, stk. 1, nr. 1 og 6. Da fordringer omfattet af denne fordringstype altid er pengelån, der kan være udstedt gældsbrief for, vil forældelsesfristens længde altid være 10 år.

Såfremt en fordrings eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 1. oktober 2017, indtræder den 10-årige forældelse ved udløbet af den 1. oktober 2027.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

3.4 Særligt om forældelse af regreskrav

Forældelseslovens § 12 indeholder særlige regler angående regreskrav. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

”Hæfter flere skyldnere solidarisk, og har én af dem opfyldt fordringen, indtræder den pågældende i henseende til forældelse af krav mod medskyldnere i fordringshaverens retsstilling.

Stk. 2. Er forældelsen afbrudt over for én af skyldnerne, eller har én af skyldnerne på et tidspunkt, hvor fordringen mod denne skyldner ikke var forældet, opfyldt fordringen eller indrømmet fordringshaveren fristforlængelse, forældes et regreskrav mod en medskyldner tidligst 1 år efter afbrydelsen, opfyldelsen eller afgivelsen af tilsagnet om fristforlængelse. Foreligger flere af de nævnte begivenheder, regnes tillægsfristen på 1 år fra den begivenhed, som først indtræder.”

Af forarbejderne (Forslag til lov om forældelse af fordringer (2006/1 LSF 165)) til forældelseslovens § 12, stk. 1 fremgår følgende, som Fordringshaver skal være opmærksom på:

”Til § 12

Bestemmelsen regulerer spørgsmålet om forældelse af regreskrav mellem solidarisk hæftende skyldnere. Den omfatter såvel tilfælde, hvor der hæftes på lige fod, som tilfælde, hvor den ene skyldners hæftelse er subsidiær i forhold til den andens. I kautionsforhold omfatter bestemmelsen således dels en kautionists regreskrav mod hovedmanden, dels en kautionists regreskrav mod en

medkautionist. Som eksempler på bestemmelsens anvendelsesområde uden for kaution kan nævnes tilfælde, hvor flere er forpligtede som købere eller som skyldnere efter et gælds-brev, og tilfælde, hvor flere er ansvarlige for en skade.

Der foreslås i stk. 1 en udtrykkelig bestemmelse om, at den indfriende skyldner indtræder i fordringshaverens stilling i forældelsesmæssig henseende. Samtidig foreslås i stk. 2, at den regresberettigede skyldner herudover indrømmes en tillægsfrist på 1 år fra indfrielsen mv. til at gøre regreskravet gældende mod en medskyldner.

Bestemmelsen i § 12 er udtryk for en udtømmende regulering på den måde, at den regresberettigede ikke kan gøre gældende, at regreskravet skal betragtes som et selvstændigt krav, der først forfalder, når kravet rejses mod denne, og på dette grundlag gøre gældende, at forældelse reguleres efter § 3, jf. § 2. Den regresberettigede kan heller ikke selvstændigt (cfr. via § 12, stk. 1) påberåbe sig suspension efter § 3, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.2.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til stk. 1

Af bestemmelsen følger, at hvis én af flere solidariske skyldnere har opfyldt fordringen, indtræder den pågældende i henseende til forældelse af krav mod medskyldnere i fordringshaverens retsstilling.

Sondringen mellem tilfælde, hvor regreskravet alene støttes på indtrædelsessynspunktet, og tilfælde, hvor regreskravet tillige støttes på en aftale mellem den indfriende skyldner og medskyldneren – f.eks. en aftale mellem en kautionist og hovedmanden – foreslås opgivet i forældelsesmæssig henseende.

Bestemmelsen indebærer, at den indfriende skyldner, når bortses fra tillægsfristen efter stk. 2, ikke får bedre ret over for en medskyldner, end kreditor på indfrielsestidspunktet havde mod denne medskyldner. Har forældelsen af kreditors krav mod medskyldneren været suspenderet efter lovforslagets § 3, stk. 2, vil dette også kunne påberåbes af den indfriende skyldner.

Til stk. 2

Ved bestemmelsen i stk. 2 indføres der ved regreskrav mellem solidarisk ansvarlige skyldnere en tillægsfrist på 1 år for den regresberettigede skyldner til at gøre regreskravet gældende mod en medskyldner.

Bestemmelsen omfatter alle tilfælde, hvor der er tale om regreskrav mellem solidarisk ansvarlige skyldnere, herunder regreskrav i kautionsforhold, regreskrav mellem solidarisk ansvarlige skadevoldere og mellem flere, der i forening har forpligtet sig ved aftale. (...).

Bestemmelsen omfatter kun regreskrav mellem solidarisk hæftende skyldnere, ikke andre typer af regreskrav. (...).

Når der er tale om solidarisk hæftende skyldnere, gælder tillægsfristen uanset grundlaget for kravet mellem den regresberettigede og den regresforpligtede. Den gælder endvidere, selv om kreditors krav mod medskyldneren måtte være forældet.

Tillægsfristen regnes fra det tidspunkt, da forældelsen er afbrudt over for skyldneren, eller denne har opfyldt fordringen eller indrømmet fordringshaveren fristforlængelse. (...).

Foreligger flere af de nævnte begivenheder – f.eks. på den måde, at fordringshaveren ved sagsanlæg har afbrudt forældelsesfristen over for den regresberettigede, der herefter har indfriet fordringen – regnes tillægsfristen fra den begivenhed, som først indtræder, jf. bestemmelsens 2. pkt. Det vil i eksemplet sige tidspunktet for sagsanlægget.

Hvis den almindelige forældelsesfrist for regreskravet efter § 12, stk. 1, fører til, at forældelse indtræder på et senere tidspunkt, end hvad der ville følge af tillægsfristen, er det den almindelige frist, der gælder, jf. at forældelse efter stk. 2 »tidligst« indtræder 1 år efter indfrielsen, afbrydelsen mv. (...).”

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb (restgæld) på tidspunktet, hvor fordringen overdrages til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse er 70.000 kr. Der er afdraget 5.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Beløb” angive 65.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet ”Hovedstol” anføre fordringens oprindelige pålydende.

Hovedstolen for nærværende fordringstype følger ikke eksplicit af det retlige grundlag. Ud fra Fordringshavers oplysninger skønnes langt de fleste fordringer dog at kunne ligge under en beløbsmæssig grænse på 100.000 kr.

Det er derfor aftalt, at feltet ”Hovedstol” maksimalt skal udfyldes med et beløb på 100.000 kr.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse er 70.000 kr. Der er afdraget 5.000 kr. inden fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Hovedstol” angive 70.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse. I dette tilfælde skal feltet udfyldes med fordringsart: ”INDR”.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringer, der sendes til inddrivelse i denne fordringstype, skal Fordringshaver angive fordringstyppekoden KFKALÅF.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Af hensyn til kravet om, at skyldner skal kunne identificere fordringen, er det aftalt, at feltet er obligatorisk for denne fordringstype. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner.

Det er aftalt, at feltet ”Beskrivelse” som minimum skal udfyldes med angivelse af en entydig identifikation, eksempelvis ved angivelse af reference på kommunens opkrævningsbrev til skyldner. Kommunen indestår for, at opkrævningsbrevet indeholder tilstrækkelige oplysninger til, at skyldner kan identificere fordringen, herunder hvorledes denne er opgjort.

Feltet ”Beskrivelse” kan også udfyldes med adressen på den bolig, som lånet til forudbetaling af leje, indskud, depositum eller lignende er ydet til.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter ”Periode start” og ”Periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter ”Periodens længde”).

Der er tale om et engangsbeløb, der alene relaterer sig til en bestemt dag. Fordringer omfattet af denne fordringstype relaterer sig således **ikke** til en fordringsperiode.

Fordringshavers IT-system kan imidlertid, efter det oplyste, ikke understøtte, at fordringer omfattet af denne fordringstype oversendes til inddrivelse uden en angivelse af en periode. Det er derfor aftalt, at feltet ”Periode start” og feltet ”Periode slut” skal udfyldes med stiftelsesdatoen.

4.7 Stiftelsesdato

Feltet ”stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Boligstøtteloven eller de i medfør heraf udstedte bekendtgørelser indeholder ikke nærmere bestemmelser om, hvornår fordringer af denne type stiftes. Regreskrav, der udspringer af kautionsaftaler, følger det ”oprindelige” kravs stamdata, dvs. regreskravet betragtes ikke som en selvstændig fordring. Stamdata skal derfor fastsættes ud fra det lån, som kommunen har kautioneret for.

Pengelån stiftes på tidspunktet for låneaftalens indgåelse, jf. betænkning nr. 1460 af 2005 – om revision af forældelseslovgivningen, kapitel VII, pkt. 3.1. Det antages, at fordringer, der støttes på et gælds-brev stiftes på samme måde som pengelån. Stiftelsesdatoen anses derfor for at være datoen for underskrivelse af låneaftalen eller gælds-brevet. I tilfælde af, at parterne (Fordringshaver og skyldner) ikke underskriver låneaftalen/gælds-brevet samme dag, udgør stiftelsesdatoen den seneste dato låneaftalen/gælds-brevet blev underskrevet.

Feltet ”Stiftelsesdato” udfyldes med datoen for underskrivelse af låneaftalen/gælds-brevet.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket Fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændighederne i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg. 2016, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, s. 113ff.

Regreskrav, der udspringer af kautionsaftaler, følger det ”oprindelige” kravs stamdata, dvs. regreskravet betragtes ikke som en selvstændig fordring. Stamdata skal derfor fastsættes ud fra det lån, som kommunen har kautioneret for.

Forfaldsdatoen skal udfyldes med en af nedenstående datoer.

Forfaldsdato ved lejemålets opfø

Det følger af boligstøttelovens § 61, stk. 3, at lånet forfalder med påløbne renter ved lejemålets ophør. Bestemmelsen gælder både for lån efter § 61 c, stk. 3 samt § 68, jf. boligstøttelovens § 64 d, stk. 2 og § 69, stk. 2.

Feltet ”Forfaldsdato” udfyldes med datoen for lejemålets ophør.

Forfaldsdato ved væsentlig misligholdelse af låneaftalen

Fordringshaver har oplyst, at fordringerne omfattes af denne fordringstype altid støttes på en låneaftale, herunder eksempelvis i form af et gældsbevis. Det forudsættes, at det af låneaftalen fremgår, hvornår lånet kan ophæves grundet misligholdelse, og hvornår restgælden dermed forfalder til betaling.

Fordringen forfalder således den dato, hvor skyldner ifølge låneaftalen har misligholdt dette.

Feltet ”Forfaldsdato” udfyldes med datoen for væsentlig misligholdelse af låneaftalen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”Sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem Fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af Fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, fx hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Sidste rettidige betalingsdato for KFKALÅF fremgår ikke eksplicit af det retlige grundlag.

Feltet ”Sidste rettidige betalingsdato” udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig. Sidste rettidige betalingsdato kan tidligst være sammenfaldende med forfald.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. og/eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Skyldner kan identificeres som den fysiske person, der hæfter for betaling af lånet. Fordringstypebilaget omfatter dog alene lån ydet til den flygtningegruppe, der er defineret i boligstøttelovens § 65.

Fordringshaver skal udfylde feltet ”Identifikation af skyldner” med CPR-nr. eller AKR-nr.

Hvis skyldner ikke har et CPR-nr., skal Fordringshaver rette henvendelse til Gældsstyrelsen med anmodning om et AKR-nr. Fordringshaver skal i disse tilfælde angive dette AKR-nr.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre datoen, inden fordringen forældes. Feltet ”Forældelsesdato” skal være udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen overføres til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Fordringstypen omfatter regreskrav, der udspringer af en kautionsaftale. Som følge heraf indtræder kommunen forældelsesmæssigt i kravet mod skyldneren (lejer) i Fordringshaverens (boligorganisationens) retsstilling, jf. forældelseslovens § 12, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype er underlagt en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 1 eller § 6. Se også afsnit 3.2. Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket Fordringshaver kunne kræve at få fordringen opfyldt, dvs. forfaldstidspunktet jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Der henvises til afsnit 3.1 og afsnit 4.8.

Fordringshaver skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis Fordringshaver i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. Hertil bemærkes dog, at den regresberettigede (kommunen) ikke selvstændigt kan påberåbe sig suspension efter § 3, stk. 2, jf. Forslag til lov om forældelse af fordringer (2006/1 LSF 165), til § 12. Har forældelsen af kreditors krav mod medskyldneren været suspenderet efter § 3, stk. 2, kan dette dog påberåbes af den indfrieende skyldner, dvs. kommunen. Hvis der er sket afbrydelse i forældelsen i forholdet mellem kreditor og den regresforpligtede eller tilvejebragt særligt retsgrundlag herfor, gælder dette også i forhold til den regresberettigede (kommunen). Se hertil afsnit 3.4.

Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen, eksempelvis ved indgåelse af afdragsordninger. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfilteret indstilles således, at fordringer med en registeret forældelsesdato, som ligger senere end 11 år efter forfaldsdato, sendes i høring. Indgangsfilteret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Feltet ”Forældelsesdato” udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne ”Domsdato” og ”Forligsdato” anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning, og som kan medføre en længere forældelsesfrist for fordringer af denne fordringstype, der er under inddrivelse. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 9) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 10) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som Fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er der et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede og referencebaseerede regler. De indholdsbaseerede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseerede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for KFKALÅF (Regres ifm. kaution, boliglån, flygtninge)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 10 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 11 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 100.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises

Regel	Filterregler for KFKALÅF (Regres ifm. kaution, boliglån, flygtninge)	Konsekvens hvis reg- len ikke overholdes
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3	Forfaldsdato skal ligge efter Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_19 R_6_20	Periode slut skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises

Bilag 14.6 – Garanti for istandsættelse, flygtninge (KFGARIS)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen omfatter kommunens udgifter til garanti for istandsættelse for flygtninge efter lovebekendtgørelse nr. 1203 3. august 2020 om almene boliger m.v. (herefter ”almenboligloven”) §§ 51 a, 59 og 62, samt udgifter til garanti for istandsættelse for flygtninge efter lovebekendtgørelse nr. 229 af 12. februar 2021 om individuel boligstøtte (herefter ”boligstøtteloven”) §70.

Fordringstypen omfatter **ikke** garantier for istandsættelse, der er ydet til andre personer end flygtninge, jf. § 65 i boligstøtteloven. Disse fordringer oversendes i fordringstypen KFGISAB.

Kommunen skal ifølge lovgivningen i visse tilfælde stille garanti for istandsættelse af en bolig i forbindelse med en flygtninges fraflytning heraf. Når udlejer påberåber sig fraflytningsgarantien, fordi skyldner (boligtageren) ikke har opfyldt sin kontraktmæssige forpligtelse til selv at istandsætte boligen ved sin fraflytning, er kommunen forpligtet til at afholde omkostninger til istandsættelse indenfor rammerne af den stillede fraflytningsgaranti. Kommunen (garanten) får dermed et regreskrav mod skyldner (boligtageren) for de udgifter kommunen har måtte afholde til istandsættelse. Det er dette regreskrav, som er omfattet af denne fordringstype.

Der er statsrefusion på kommunens udgifter til istandsættelsesgarantier efter boligstøttelovens § 70, jf. § 75, stk. 1, nr. 3 samt til kommunens udgifter ved udlejning til flygtninge efter almenboliglovens § 62, stk. 1, jf. § almenboliglovens § 62, stk. 3.

Denne fordringstype omfatter **ikke** rentefordringer, der relaterer sig til garanti for istandsættelse. Morarenter efter gebyrlovens § 3 skal oversendes i fordringstypen REOPKOM.

Det retlige grundlag for fordringstypen følger af afsnit 2.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter **ikke** følgende (ikke udtømmende):

- Garanti for istandsættelse, anvist bolig (KFGISAB)
- Lån til beboerindskud mv., pligtlån (KFPILÅN)
- Frivillige lån til beboerindskud mv. (KFFILÅN)

- Frivillige lån til beboerindskud mv., flygtninge (KFFILÅF)
- Regres ifm. kautionforpligtelse for boliglån (KFKALÅN)
- Regres ifm. kaution, boliglån, flygtninge (KFKALÅF)
- Fejludbetaling, uberettiget modtagne boliglån (KFFEJLÅ)
- Lån til beboerindskud mv. ifm. ekspropriation (KFLÅEKS)

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

Det retlige grundlag for fordringstypen udgøres af boligstøtteleven, almenboligloven og vejledning nr. 103 af 23. oktober 2002 om individuel boligstøtte (herefter ”boligstøttevejledningen”).

2.1 Boligstøtteleven

Af boligstøttelevens § 70 fremgår:

”Når en person opnår lån eller garanti for lån efter § 67 eller opnår lån eller garanti for lån efter § 68 i andet byggeri end det i § 66, stk. 1, nævnte, yder kommunalbestyrelsen efter ansøgning garanti for opfyldelse af kontraktmæssige forpligtelser over for udlejeren til at istandsætte boligen ved fraflytning. Garantibeløbet vedrørende de enkeltværelser, der er nævnt i § 67, stk. 2, kan ikke overstige et halvt års leje. Garantien ydes kun til den del af de kontraktmæssige forpligtelser, der overstiger forudbetaling af leje, indskud, depositum eller lignende.

Stk. 2. Skyldige beløb tilbagebetales til kommunalbestyrelsen i løbet af højst 5 år, idet tilbagebetalingen afpasses efter skyldnerens økonomiske forhold.”

2.2 Almenboligloven

Af almenboliglovens § 51 a, stk. 5 fremgår:

”Stk. 5. Kommunalbestyrelsen anviser til alle ledige værelser. Kommunalbestyrelsen betaler lejen fra det tidspunkt, hvor det ledige værelse er til rådighed for kommunalbestyrelsen, og indtil udlejning sker. Kommunalbestyrelsen garanterer endvidere for lejerens opfyldelse af kontraktmæssige forpligtelser til at istandsætte værelset ved fraflytning. Kommunalbestyrelsen beslutter, hvordan udlejningen i øvrigt finder sted.”

Af almenboliglovens § 59, stk. 1 fremgår:

”Den almene boligorganisation skal efter kommunalbestyrelsens bestemmelse stille indtil hver fjerde ledige almene familiebolig til rådighed for kommunalbestyrelsen til løsning af påtrængende boligsociale opgaver i kommunen. Anvisning sker på baggrund af en vurdering af den boligsøgendes behov og beboersammensætningen i den afdeling, den boligsøgende anvises til eller bor i på anvisningstidspunktet. Kommunen betaler lejen (boligafgiften) fra det tidspunkt, fra hvilket den ledige bolig er til rådighed for kommunalbestyrelsen, og indtil udlejning sker. Kommunen garanterer endvidere for boligtagerens opfyldelse af kontraktmæssige forpligtelser over for boligorganisationen til at istandsætte boligen ved fraflytning. Ændrer kommunen en beslutning om

at råde over en bolig, som ikke er udlejet, skal lejen (boligafgiften) dog ikke betales ud over det tidspunkt, hvorfra en opsigelse ville have haft virkning.”

Af almenboliglovens § 62 fremgår:

”Såfremt den almene boligorganisation stiller ledige familieboliger eller ledige ungdomsboliger til rådighed for flygtninge, jf. § 65 i lov om individuel boligstøtte, finder reglerne i § 59, stk. 1, vedrørende kommunens betaling af leje og garanti for opfyldelse af boligtagerens forpligtelser over for boligorganisationen til at istandsætte boligen ved fraflytning tilsvarende anvendelse. Overdragelsen skal godkendes af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. (...).

Stk. 3. Kommunens udgifter ved udlejning til flygtninge i medfør af stk. 1, § 51 a, stk. 5, og § 59, stk. 1, refunderes af staten med 100 pct. Refusionen udbetales kvartalsvis bagud på grundlag af en opgørelse over kommunens afholdte udgifter.

Stk. 4. Flygtninge tilbagebetaler skyldige beløb i medfør af stk. 1, § 51 a, stk. 5, og § 59, stk. 1, til kommunalbestyrelsen i løbet af højst 5 år, idet tilbagebetalingen afpasses efter den pågældendes økonomiske forhold.”

2.3 Boligstøttevejledningen

Af boligstøttevejledningens pkt. 310 fremgår:

”Garanti for forpligtelser ved flygtnings fraflytning i alment boligbyggeri

310. I lov om almene boliger m.v., § 62, er for alment byggeri fastsat regler om kommunernes forpligtelser i forbindelse med flygtnings fraflytning, der til en vis grad svarer til reglen herom i boligstøtteloven.

Reglerne gælder for boligselskabernes udlejning til flygtninge som nævnt i boligstøttelovens § 65. Efter bestemmelsen skal kommunalbestyrelsen godkende hver enkelt udlejning til flygtningeoverdragelse, men kommunalbestyrelsen kan kun afvise en boligsøgende flygtning, hvis kommunen efter reglerne i lov om individuel boligstøtte kan afslå at yde støtte.

Såfremt kommunen har godkendt udlejningen, har kommunen forpligtelser over for boligselskabet til lejebetaling og istandsættelse ved fraflytning, som angivet i § 59 i lov om almene boliger m.v.”

6.4 Fordringstypens klassificering som civilretligt krav

Såfremt en fordring klassificeres som værende civilretlig, er det som udgangspunkt omfattet af bilag 1 i lovbekendtgørelse nr. 1332 af 16. juni 2021 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”). Dette indebærer, at der, som hovedregel, ikke vil kunne foretages lønindeholdelse eller udpantning for kravet efter henholdsvis §§ 10 og 11 i gældsinddrivelsesloven, jf. bilag 1 i gældsinddrivelsesloven. Dog findes der nogle undtagelser til denne hovedregel, der medfører, at der for visse fordringer, uanset deres klassificering som en civilretlig fordring, kan foretages lønindeholdelse eller udpantning.

Gældsinddrivelsesloven indeholder i dag en negativ afgrænsning af de fordringer, der kan klassificeres som værende civilretlige, og som derfor ikke er underlagt de sædvanlige inddrivelseskridt i form af udpantning og lønindeholdelse. Dette indebærer, at der for den enkelte fordring må foretages en konkret vurdering af, om den pågældende fordring kan anses som værende civilretligt eller ej, og - i bekræftende fald - om den kan anses for at være omfattet af en af undtagelserne i bilag 1.

Tidligere indeholdt gældsinddrivelseslovens bilag 1 (lov nr. 1333 af 19. december 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige) en positiv opstilling af de fordringer, der kunne inddrives med ret til lønindeholdelse og udpantning. Af opstillingen fremgik blandt andet fordringer, der udspringer af en garanti, som Fordringshaver har stillet for en boligtagers kontraktmæssige forpligtelser over for ejendommens ejer til at istandsætte boligen ved fraflytning, jf. pkt. 35, hvorfor disse fordringer tidligere er blevet tillagt lønindeholdelse- og udpantningsret. På baggrund af dette samt det forhold, at det med den nugældende negative afgrænsning ikke har været tiltænkt, at der skulle ske en ændring af, hvilke fordringer, der kan inddrives med udpantning og lønindeholdelse, er der derfor en formodning for, at garantier for istandsættelse er civilretlige krav med udpantning- og lønindeholdelsesret.

Det følger endvidere af den gældende gældsinddrivelseslovs bilag 1, pkt. I og II, nr. 1, litra a, undtagelse ii, at fordringer, der udspringer af en garanti, som fordringshaver har stillet for en boligtagers kontraktmæssige forpligtelser over for ejendommens ejer til at istandsætte boligen ved fraflytning er civilretlige med ret til lønindeholdelse og udpantning.

Fordringer omfattet af fordringstypen KFGARIS er derfor civilretlige krav, som er omfattet af undtagelse ii i bilag 1 i gældsinddrivelsesloven. Der kan som følge heraf foretages lønindeholdelse samt udpantning efter henholdsvis § 10 og § 11 i gældsinddrivelsesloven for fordringer omfattet af KFGARIS.

2.5 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Gældsinddrivelsesloven gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, som hovedregel skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. § 2, stk. 4, 1. pkt. i gældsinddrivelsesloven.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer som ændret ved lov nr. 140 af 28. februar 2018 (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for fordringer omfattet af denne fordringstype, som derfor forældes efter forældelseslovens regler.

Fordringer omfattet af denne fordringstype vedrører kommunens regreskrav som følge af, at kommunen har måtte betale for udgifter til istandsættelse af boliger ved flygtninges fraflytning indenfor rammerne af den stillede fraflytningsgaranti. Forældelsesloven indeholder særlige regler for regreskrav, der indebærer, at den indfrieende skyldner indtræder i Fordringshaverens stilling i forældelsesmæssig henseende. Nedenfor gennemgås derfor både forældelsesreglerne, der gælder mellem det ”oprindelige skyldforhold” og forældelsesreglerne, der gælder for regreskravet.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.”

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer omfattet af denne fordringstype er derfor som udgangspunkt forfaldsdatoen. Fordringshaver skal således som udgangspunkt beregne forældelsesdatoen fra fordringens forfaldsdag.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype ses på det foreliggende grundlag ikke at falde ind under de særlige forældelsesfrister i forældelseslovens kapitel 4, hvorfor forældelsesfristen for fordringer under denne fordringstype er den almindelige 3-årige forældelsesfrist. Det bemærkes hertil dog, at regreskravet falder ind under de særlige forældelsesregler i forældelseslovens kapitel 4. Se nærmere herom nedenfor i afsnit 3.4.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

- 1) når der er udstedt gældsbrief for fordringen,*
- 2) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller*
- 3) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.*

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Er eksistens og størrelse på en fordring omfattet af denne fordringstype således fastslået i en dom eller i et forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist for den pågældende fordring.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe fra den 12. oktober 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 12. oktober 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har

kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

3.4 Særligt om forældelse af regreskrav

Fordringer omfattende af denne fordringstype vedrører kommunens krav på regres af istandsættelsesudgifter i forbindelse med fraflytning af boliger. Forældelseslovens § 12 indeholder særlige regler angående regreskrav. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

”Hæfter flere skyldnere solidarisk, og har én af dem opfyldt fordringen, indtræder den pågældende i henseende til forældelse af krav mod medskyldnere i fordringshaverens retsstilling.

Stk. 2. Er forældelsen afbrudt over for én af skyldnerne, eller har én af skyldnerne på et tidspunkt, hvor fordringen mod denne skyldner ikke var forældet, opfyldt fordringen eller indrømmet fordringshaveren fristforlængelse, forældes et regreskrav mod en medskyldner tidligst 1 år efter afbrydelsen, opfyldelsen eller afgivelsen af tilsagnet om fristforlængelse. Foreligger flere af de nævnte begivenheder, regnes tillægsfristen på 1 år fra den begivenhed, som først indtræder.”

Af forarbejderne (Forslag til lov om forældelse af fordringer (2006/1 LSF 165)) til forældelseslovens § 12, stk. 1 fremgår følgende, som Fordringshaver skal være opmærksom på:

”Til § 12

Bestemmelsen regulerer spørgsmålet om forældelse af regreskrav mellem solidarisk hæftende skyldnere. Den omfatter såvel tilfælde, hvor der hæftes på lige fod, som tilfælde, hvor den ene skyldners hæftelse er subsidiær i forhold til den andens. I kautionsforhold omfatter bestemmelsen således dels en kautionists regreskrav mod hovedmanden, dels en kautionists regreskrav mod en medkautionist. Som eksempler på bestemmelsens anvendelsesområde uden for kaution kan nævnes tilfælde, hvor flere er forpligtede som købere eller som skyldnere efter et gældsbevis, og tilfælde, hvor flere er ansvarlige for en skade.

Der foreslås i stk. 1 en udtrykkelig bestemmelse om, at den indfriende skyldner indtræder i fordringshaverens stilling i forældelsesmæssig henseende. Samtidig foreslås i stk. 2, at den regresberettigede skyldner herudover indrømmes en tillægsfrist på 1 år fra indfrielsen mv. til at gøre regreskravet gældende mod en medskyldner.

Bestemmelsen i § 12 er udtryk for en udtømmende regulering på den måde, at den regresberettigede ikke kan gøre gældende, at regreskravet skal betragtes som et selvstændigt krav, der først forfalder, når kravet rejses mod denne, og på dette grundlag gøre gældende, at forældelse reguleres efter § 3, jf. § 2. Den regresberettigede kan heller ikke selvstændigt (cfr. via § 12, stk. 1) påberåbe sig suspension efter § 3, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.2.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til stk. 1

Af bestemmelsen følger, at hvis én af flere solidariske skyldnere har opfyldt fordringen, indtræder den pågældende i henseende til forældelse af krav mod medskyldnere i fordringshaverens retsstilling.

Sondringen mellem tilfælde, hvor regreskravet alene støttes på indtrædelsessynspunktet, og tilfælde, hvor regreskravet tillige støttes på en aftale mellem den indfriende skyldner og medskyldneren – f.eks. en aftale mellem en kautionist og hovedmanden – foreslås opgivet i forældelsesmæssig henseende.

Bestemmelsen indebærer, at den indfriende skyldner, når bortses fra tillægsfristen efter stk. 2, ikke får bedre ret over for en medskyldner, end kreditor på indfrielsestidspunktet havde mod denne medskyldner. Har forældelsen af kreditors krav mod medskyldneren været suspenderet efter lovforslagets § 3, stk. 2, vil dette også kunne påberåbes af den indfriende skyldner.

Til stk. 2

Ved bestemmelsen i stk. 2 indføres der ved regreskrav mellem solidarisk ansvarlige skyldnere en tillægsfrist på 1 år for den regresberettigede skyldner til at gøre regreskravet gældende mod en medskyldner.

Bestemmelsen omfatter alle tilfælde, hvor der er tale om regreskrav mellem solidarisk ansvarlige skyldnere, herunder regreskrav i kautionsforhold, regreskrav mellem solidarisk ansvarlige skadevoldere og mellem flere, der i forening har forpligtet sig ved aftale. (...).

Bestemmelsen omfatter kun regreskrav mellem solidarisk hæftende skyldnere, ikke andre typer af regreskrav. (...).

Når der er tale om solidarisk hæftende skyldnere, gælder tillægsfristen uanset grundlaget for kravet mellem den regresberettigede og den regresforpligtede. Den gælder endvidere, selv om kreditors krav mod medskyldneren måtte være forældet.

Tillægsfristen regnes fra det tidspunkt, da forældelsen er afbrudt over for skyldneren, eller denne har opfyldt fordringen eller indrømmet fordringshaveren fristforlængelse. (...).

Foreligger flere af de nævnte begivenheder – f.eks. på den måde, at fordringshaveren ved sagsanlæg har afbrudt forældelsesfristen over for den regresberettigede, der herefter har indfriet fordringen – regnes tillægsfristen fra den begivenhed, som først indtræder, jf. bestemmelsens 2. pkt. Det vil i eksemplet sige tidspunktet for sagsanlægget.

Hvis den almindelige forældelsesfrist for regreskravet efter § 12, stk. 1, fører til, at forældelse indtræder på et senere tidspunkt, end hvad der ville følge af tillægsfristen, er det den almindelige frist, der gælder, jf. at forældelse efter stk. 2 »tidligst« indtræder 1 år efter indfrielsen, afbrydelsen mv. (...).”

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb (restgæld) på tidspunktet, hvor fordringen overdrages til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse er 70.000 kr. Der er afdraget 5.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Beløb” angive 65.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet ”Hovedstol” anføre fordringens oprindelige pålydende.

Hovedstolen for nærværende fordringstype følger ikke eksplicit af det retlige grundlag. Ud fra Fordringshavers oplysninger skønnes langt de fleste fordringer dog at kunne ligge under en beløbsmæssig grænse på 100.000 kr.

Det er derfor aftalt, at feltet ”Hovedstol” maksimalt kan udfyldes med et beløb på 100.000 kr.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse er 70.000 kr. Der er afdraget 5.000 kr. inden fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Hovedstol” angive 70.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse. I dette tilfælde skal feltet udfyldes med fordringsart: ”INDR”.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringer, der sendes til inddrivelse i denne fordringstype, skal Fordringshaver angive fordringstypekoden KFGARIS.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Af hensyn til kravet om, at skyldner skal kunne identificere fordringen, er det aftalt, at feltet er obligatorisk for denne fordringstype. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner.

Det er aftalt, at feltet ”Beskrivelse” som minimum skal udfyldes med angivelse af en entydig identifikation, eksempelvis ved angivelse af reference på kommunens opkrævningsbrev til skyldner. Kommunen indestår for, at opkrævningsbrevet indeholder tilstrækkelige oplysninger til, at skyldner kan identificere fordringen, herunder hvorledes denne er opgjort.

Feltet ”Beskrivelse” kan også udfyldes med adressen på den bolig, som garanti for istandsættelse af bolig ved fraflytning er stillet til.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter ”Periode start” og ”Periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter ”Periodens længde”).

Betaling af istandsættelsesudgifter er et engangsbeløb. Der er således tale om en enkeltstående indfrielse, der alene relaterer sig til en bestemt dag.

Fordringer omfattet af denne fordringstype relaterer sig således **ikke** til en fordringsperiode.

Fordringshavers IT-system kan imidlertid, efter det oplyste, ikke understøtte, at fordringer omfattet af denne fordringstype oversendes til inddrivelse uden en angivelse af en periode. Det er derfor aftalt, at feltet ”Periode start” og feltet ”Periode slut” skal udfyldes med stiftelsesdatoen.

4.7 Stiftelsesdato

Feltet ”Stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Boligstøtteleven eller de i medfør heraf udstedte bekendtgørelser indeholder ikke nærmere bestemmelser om, hvornår fordringer af denne type stiftes.

Fordringstypen omfatter kommunens krav på regres for istandsættelsesudgifter overfor skyldner (lejer). Kravet på regres opstår som følge, af kommunen har måtte afholde udgifter til istandsættelse indenfor rammerne af den stillede fraflytningsgaranti. Regreskrav, der udspringer af en garanti, følger det ”oprindelige” kravs stamdata, dvs. regreskravet betragtes ikke som en selvstændig fordring. Stamdata skal derfor fastsættes ud fra de istandsættelsesudgifterne.

Fordringen stiftes derfor på tidspunktet, hvor istandsættelsesudgifterne opstår, dvs. når boligselskabet gør istandsættelsesudgifterne gældende over for skyldner.

Feltet ”Stiftelsesdato” udfyldes med den dato, hvor boligselskabet gør istandsættelsesudgifterne gældende over for skylder.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket Fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændighederne i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg. 2016, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, s. 113ff.

Istandsættelsesudgifterne forfalder, når udgifterne til istandsættelse kan opgøres. Dette vil formentlig være tidspunktet, hvor boligselskabet gør kravet på istandsættelsesudgifter gældende over for skyldner, dvs. forfaldsdatoen er sammenfaldende med stiftelsesdatoen.

Feltet ”Forfaldsdato” skal udfyldes med stiftelsesdatoen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem Fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af Fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, fx hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Sidste rettidige betalingsdato for KFGARIS fremgår ikke eksplicit af det retlige grundlag.

Feltet udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig. Sidste rettidige betalingsdato kan tidligst være sammenfaldende med forfald.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. og/eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Fordringshaver skal udfylde feltet "Identifikation af skyldner" med CPR-nr.

Hvis skyldner ikke har et CPR-nr., skal Fordringshaver rette henvendelse til Gældsstyrelsen med anmodning om et AKR-nr. Fordringshaver skal i disse tilfælde angive dette AKR-nr.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre den dato, hvor fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Fordringstypen omfatter regres på istandsættelsesudgifter. Som følge heraf indtræder kommunen forældelsesmæssigt i kravet mod skyldneren (lejer) i fordringshaverens (boligorganisationens) retsstilling, jf. forældelseslovens § 12, stk. 1.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype fremgår af forældelseslovens § 3, stk. 1, at forældelsesfristen er 3 år. Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket Fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Dette tidspunkt svarer til forfaldstidspunktet. Der henvises til afsnit 4.8 om forfaldsdatoen.

Er forældelsen blevet afbrudt over for én af skyldnerne, eller har én af skyldnerne på et tidspunkt, hvor fordringen mod denne skyldner ikke var forældet, opfyldt fordringen eller indrømmet Fordringshaveren fristforlængelse, forældes et regreskrav mod en medskyldner tidligst 1 år efter afbrydelsen, opfyldelsen eller afgivelsen af tilsagnet om fristforlængelse. Foreligger flere af de nævnte begivenheder, regnes til-lægsfristen på 1 år fra den begivenhed, som først indtræder, jf. forældelseslovens § 12, stk. 2. Se hertil afsnit 3.4.

Fordringshaver skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis der i opkrævningen er foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. Hertil bemærkes dog, at den regresberettigede (kommunen) ikke selvstændigt kan påberåbe sig suspension efter § 3, stk. 2, jf. Forslag til lov om forældelse af fordringer (2006/1 LSF 165), til § 12. Har forældelsen af kreditors krav mod medskyldneren været suspenderet efter § 3, stk. 2, kan dette dog påberåbes af den indfriende skyldner, dvs. kommunen. Hvis der er sket afbrydelse i forældelsen i forholdet mellem kreditor og den regresforpligtede eller tilvejebragt særligt retsgrundlag herfor, gælder dette også i forhold til den regresberettigede (kommunen). Se hertil afsnit 3.4.

Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfilteret indstilles således, at fordringer med en registeret forældelsesdato, som ligger senere end 4 år efter forfaldsdato, sendes i høring. Indgangsfilteret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Feltet "Forældelsesdato" udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne "Domsdato" og "Forligsdato" anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning, og som kan medføre en længere forældelsesfrist for fordringer af denne fordringstype, der er under inddrivelse. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordragens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 1) dommen/forliget fastslår fordragens eksistens, og
- 2) dommen/forliget fastslår fordragens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som Fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er der et indgangsfilter med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede og referencebaseerede regler. De indholdsbaseerede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseerede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfilteret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for KFGARIS (Garanti for istandsættelse, flygtninge)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises

Regel	Filterregler for KFGARIS (Garanti for istandsættelse, flygtninge)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 4 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 100.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til indrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_19 R_6_20	Periode slut skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises

Bilag 14.7 – Fejludbetaling, uberettiget modtagne boliglån (KFFEJLÅ)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen KFFEJLÅ omfatter kommunens fordringer på tilbagesøgning af fejlagtige udbetalte boliglån, eksempelvis hvis kommunen ved en fejl har udbetalt det samme lån to gange eller udbetalt for meget.

For fordringer omfattet af denne fordringstype foreligger ingen tilbagebetalingsbestemmelse. Fordringerne søges tilbagebetalt i medfør af de almindelige obligationsretlige principper, herunder princippet *condictio indebiti*.

Fordringshaver vurderer i den konkrete situation, om der er grundlag for at rejse et tilbagesøgningskrav.

Der er tale om civilretlige fordringer uden ret til lønindeholdelse og udpantning.

Regelgrundlaget er nærmere beskrevet under det retlige grundlag i afsnit 2.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter **ikke** følgende (ikke udtømmende):

- Lån til beboerindskud mv., pligtlån (KFPILÅN)
- Frivillige lån til beboerindskud mv. (KFFILÅN)
- Frivillige lån til beboerindskud mv., flygtninge (KFFILÅF)
- Regres ifm. kautionsforpligtelse for boliglån (KFKALÅN)
- Regres ifm. kaution, boliglån, flygtninge (KFKALÅF)
- Garanti for istandsættelse, flygtninge (KFGARIS)
- Garanti for istandsættelse, anvist bolig (KFGISAB)
- Lån til beboerindskud mv. ifm. ekspropriation (KFLÅEKS)

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Fordringstypens klassificering som civilretligt krav

Såfremt en fordring klassificeres som værende civilretlig, er det som udgangspunkt omfattet af bilag 1 i lovbekendtgørelse nr. 1332 af 16. juni 2021 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ("gældsinddrivelsesloven")). Dette indebærer, at der, som hovedregel, ikke vil kunne foretages lønindeholdelse eller udpantning for kravet efter henholdsvis §§ 10 og 11 i gældsinddrivelsesloven, jf. bilag 1 i gældsinddrivelsesloven. Dog findes der nogle undtagelser til denne hovedregel, der medfører, at der for visse fordringer, uanset deres klassificering som en civilretlige fordring, kan foretages lønindeholdelse eller udpantning.

En civilretlig fordring er ifølge forarbejderne til gældsinddrivelsesloven karakteriseret ved, at en uenighed mellem den relevante myndighed og skyldner om fordringens berettigelse typisk vil være et domstolsanliggende, da der ikke i det administrative klagesystem er mulighed for at få afklaring.

Gældsinddrivelsesloven indeholder i dag en negativ afgrænsning af de fordringer, der kan klassificeres som værende civilretlige, og som derfor ikke er underlagt de sædvanlige inddrivelsesskridt i form af udpantning og lønindeholdelse. Dette indebærer, at der for den enkelte fordring må foretages en konkret vurdering af, om den pågældende fordring kan anses som værende civilretligt eller ej, og - i bekræftende fald - om den kan anses for at være omfattet af en af undtagelserne i bilag 1.

Fordringer omfattet af fordringstypen KFFEJLÅ er civilretlige krav, som ikke er omfattet af en af undtagelserne oplistet i I., a., i.-vi. eller II., a., i.-vi., i bilag 1 i gældsinddrivelsesloven. Derfor kan der ikke foretages lønindeholdelse eller udpantning efter henholdsvis § 10 og § 11 i gældsinddrivelsesloven for fordringer omfattet af KFFEJLÅ.

2.2 Tilbagesøgning af krav efter reglerne om *condictio indebiti*

De ulovbestemte regler om tilbagesøgning (*condictio indebiti*) dækker den situation, hvor der kræves tilbagebetaling, fordi udbetaleren fejlagtigt troede, han var forpligtet til at betale, jf. s. 52 i Socialret: Tilbagebetaling. Forældelse. Modregning. Inddrivelse. af Mikael Kielberg og Sarah Toron Sørensen, 2018, 2. udgave samt Juridisk ordbog af Bo Von Eyben, 2016, 14. udgave.

Et eksempel på et tilbagesøgningskrav som følge af *condictio indebiti* kan være en offentlig myndighed, der ved en fejl har udbetalt et lån til en borger, uden at borgeren har været berettiget til at modtage beløbet.

Reglerne, der gælder for, hvornår man kan kræve et fejlagtigt udbetalt beløb tilbage, er ikke generelt reguleret i lov. Vurderingen af om man kan opkræve et tilbagesøgningskrav, afhænger derfor til dels af tidligere retspraksis og omstændighederne i øvrigt.

Det skal understreges, at der ved vurderingen af, om et tilbagesøgningskrav kan rejses, er tale om en konkret vurdering, hvor de omstændigheder, der gør sig gældende i den konkrete situation er afgørende for, om tilbagesøgningskravet kan imødekommes. Nedenfor oplistes de faktorer, som man i praksis¹ har lagt vægt på ved vurdering af retten til at tilbagesøge et krav.

¹ Se hertil U.1973.607Ø, U.1905.246, U.1992.615H, U.1987.707V, U. 1962.758 U 1970.711 Ø, U 1905. 246, U 1988. 157 H, U 1977.366 V, U 1962.758, U 1973. 607 Ø.

Vurderingen af om et tilbagesøgningskrav kan indrømmes vil bl.a. afhænge af:

- Karakteren af den fejl, der har medført den fejlagtige betaling
- Om hvorvidt modtageren vidste, at denne ville modtage beløbet (godtroende eller ej)
- Forholdet mellem udbetaleren og modtageren
- Størrelsen af det udbetalte beløb
- Om modtageren har indstillet sig på, at denne kan beholde beløbet (indretningssynspunkt)
- Hensynet til at udbetaleren får tilbageført beløbet (genoprettelsessynspunkt)
- Hvornår udbetaleren blev bekendt med, at beløbet var fejlagtigt udbetalt
- Om udbetaleren har forholdt sig passiv i forbindelse med den fejlagtige udbetaling
- Om modtageren har mulighed for at betale beløbet tilbage

Ved vurderingen af, om Fordringshaver kan kræve kravet tilbagebetalt, skal der således inddrages et hensyn til den borger, der har modtaget udbetalingen, herunder om modtageren af udbetalingen var i god tro, og har indrettet sig efter udbetalingen.

2.3 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Gældsinddrivelsesloven gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer som ændret ved lov nr. 140 af 28. februar 2018 (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. forældelseslovens § 1.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for krav omfattet af denne fordringstype, hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2. Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb.”

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

Tilbagebetalingskrav kan som udgangspunkt rejses straks, når udbetaling har fundet sted. Dette indebærer, at udbetalingstidspunktet som udgangspunkt er tidspunktet, hvor tilbagebetalingskravet kan kræves opfyldt. Forældelsesfristen begynder derfor som udgangspunkt også at løbe fra dette tidspunkt, jf. Betænkning 1460/2005 s. 438, FT 2006-07 og side 309 i Forældelse efter forældelsesloven af 2007 af Bo Von Eyben, 1. udgave 2012 samt U 2000.2444 H. For denne fordringstype løber forældelsesfristen fra forfaldsdatoen. Se uddybning af forfaldsdatoen i afsnit 4.8.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag. Der gælder dog ikke lovhjemlede løbedage for fordringer omfattet af denne fordringstype.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype ses på det foreliggende grundlag ikke at falde ind under de særlige forældelsesfrister i forældelseslovens kapitel 4, hvorfor forældelsesfristen for fordringer under denne fordringstype er den almindelige 3-årige forældelsesfrist, jf. s. 309 i Forældelse efter forældelsesloven af 2007 af Bo Von Eyben, 1. udgave 2012.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

- 1) når der er udstedt gældsbevægelse for fordringen,*
- 2) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller*
- 3) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.*

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Er eksistens og størrelse på en fordring omfattet af denne fordringstype således fastslået i en dom eller i et forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist for den pågældende fordring.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis fordringen forfalder til betaling den 11. oktober 2017, beregnes forældelsesfristen først fra den 12. oktober 2017. Den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig er den 11. oktober 2020. Fordringen vil således være forældet den 12. oktober 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlige inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb (restgæld) på tidspunktet, hvor fordringen overdrages til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse er 70.000 kr. Der er afdraget 5.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Beløb” angive 65.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet ”Hovedstol” anføre fordringens oprindelige pålydende.

Hovedstolen for nærværende fordringstype følger ikke eksplicit af det retlige grundlag. Ud fra Fordringshavers oplysninger skønnes langt de fleste fordringer dog at kunne ligge under en beløbsmæssig grænse på 100.000 kr.

Det er derfor aftalt, at feltet ”Hovedstol” maksimalt kan udfyldes med et beløb på 100.000 kr.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse er 70.000 kr. Der er afdraget 5.000 kr. inden fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Hovedstol” angive 70.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse. I dette tilfælde skal feltet udfyldes med fordringsart: ”INDR”.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringer, der sendes til inddrivelse i denne fordringstype, skal Fordringshaver angive fordringstypekoden KFFEJLÅ.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Af hensyn til kravet om, at skyldner skal kunne identificere fordringen, er det aftalt, at feltet er obligatorisk for denne fordringstype. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner.

Det er aftalt, at feltet ”Beskrivelse” skal udfyldes med en entydig identifikation af fordringen, eksempelvis fakturanummer eller referencenummer på opkrævningsbrev vedrørende fejludbetalingen. Kommunen indestår for, at opkrævningsbrevet indeholder tilstrækkelige oplysninger til, at skyldner kan identificere fordringen, herunder hvorledes fordringen er opgjort.

Feltet ”Beskrivelse” kan også udfyldes med adressen på den bolig, som lånet til forudbetaling af leje, indskud, depositum eller lignende er ydet til.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter ”Periode start” og ”Periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter ”Periodens længde”).

Fejludbetalinger er engangsbeløb. Der er således tale om en enkeltstående udbetaling, der alene relaterer sig til en bestemt dag.

Fordringer omfattet af denne fordringstype relaterer sig således **ikke** til en fordringsperiode.

Fordringshavers IT-system kan imidlertid, efter det oplyste, ikke understøtte, at fordringer omfattet af denne fordringstype oversendes til inddrivelse uden en angivelse af en periode. Det er derfor aftalt, at feltet ”Periode start” og feltet ”Periode slut” skal udfyldes med stiftelsesdatoen.

4.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet ”Stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Stiftelsestidspunktet for tilbagebetalingskrav er datoen for udbetalingen, jf. U.1992.967H, U2008.1635H og U. 2002.1464/2 H.D.

Feltet ”Stiftelsesdato” udfyldes med udbetalingsdatoen. Det er aftalt, at udbetalingsdatoen er sammenfaldende med dispositionsdatoen, dvs. datoen hvor pengene er til rådighed for skyldner.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdagen er lig med det tidligste tidspunkt, hvor Fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret, 1. del, 5. udgave, 2016, side 113ff.

Fordringens forfaldsdato ses ikke at være nærmere reguleret i lovgivningen. Tilbagebetalingskrav forfalder som udgangspunkt ved udbetalingen, jf. UfR 1992.619 H og U. 2002.1464/2 H.D.

Feltet ”Forfaldsdato” skal udfyldes med stiftelsesdatoen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet sidste rettidige betalingsdato defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem Fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af Fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, fx hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Feltet udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig. Sidste rettidig betalingsdato kan tidligst være sammenfaldende med forfaldsdatoen.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved CPR-nr. eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen

Fordringshaver skal udfylde feltet ”Identifikation af skyldner” med CPR-nr.

Hvis skyldner ikke har et CPR-nr., skal Fordringshaver rette henvendelse til Gældsstyrelsen med anmodning om et AKR-nr. Fordringshaver skal i disse tilfælde angive dette AKR-nr.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt anføre den sidste dag, inden fordringen forældes. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal være indeholdt i feltet, men den forældelsesdato, der er gældende på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype ses ikke at være reguleret i lovgivningen, hvorfor forældelseslovens regler finder anvendelse. Det fremgår af forældelseslovens § 3, stk. 1, at forældelsesfristen er 3 år. Se hertil afsnit 3 om forældelsesregler.

Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket kommunen kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Dette tidspunkt svarer til forfaldstidspunktet. Der henvises til afsnit 4.8 om forfalddatoen.

Fordringshaver skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis Fordringshaver i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet.

Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen, eksempelvis ved indgåelse af afdragsordninger. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfileret indstilles således, at fordringer med en registeret forældelsesdato, som ligger senere end 4 år efter forfalddato, sendes i høring. Indgangsfileret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Feltet ”Forældelsesdato” udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne ”Domsdato” og ”Forligsdato” anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning, og som kan medføre en længere forældelsesfrist for fordringer af denne fordringstype, der er under inddrivelse. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 13) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 14) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som Fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til

efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede og referencebaseerede regler. De indholdsbaseerede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseerede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfilteret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for KFFEJLÅ (Fejludbetaling, uberettiget modtagne boliglån)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 4 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 100.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_19 R_6_20	Periode slut skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises

Regel	Filterregler for KFFEJLÅ (Fejludbetaling, uberettiget modtagne boliglån)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises

Bilag 14.8 – Lån til beboerindskud mv. ifm. ekspropriation (KFLÅEKS)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen omfatter lån efter § 60 a i lovebekendtgørelse nr. 229 af 12. februar 2021 om individuel boligstøtte (herefter "boligstøtteloven") til betaling af beboerindskud, forudbetalt leje, depositum eller boligandel i private andelsboligforeninger til husstande, der har ret til flyttegodtgørelse efter lejelovens § 85 b. Husstande, der har ret til flyttegodtgørelse efter § 85 b i lovebekendtgørelse nr. 927 4. september 2019 om leje (herefter "lejeloven"), udgør lejere, som er blevet opsagt deres bolig som følge af ekspropriation, og som følge heraf er blevet anvist en erstatningsbolig.

Der ydes statsrefusion for fordringer omfattet af denne fordringstype, jf. boligstøttelovens § 75, stk. 3, 1. pkt.

Lånet er rente- og afdragsfrit, jf. boligstøttelovens § 60 a, stk. 2. Morarenter efter gebyrlovens § 3 skal oversendes i fordringstypen REOPKOM.

Det retlige grundlag for fordringstypen følger af afsnit 2.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter **ikke** følgende (ikke udtømmende):

- Lån til beboerindskudslån mv., pligtlån (KFPILÅN)
- Frivillige lån til beboerindskudslån mv. (KFFILÅN)
- Frivillige lån til beboerindskud mv., flygtninge (KFFILÅF)
- Regres ifm. kautionsforpligtelse for boliglån (KFKALÅN)
- Regres ifm. kautionsforpligtelse, boliglån, flygtninge (KFKALÅF)
- Garanti for istandsættelse, flygtninge (KFGARIS)
- Garanti for istandsættelse, anvist bolig (KFGISAB)
- Fejludbetaling, uberettiget modtagne boliglån (KFFEJLÅ)

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

Det retlige grundlag for fordringstypen udgøres af boligstøtteloven, lejeloven og vejledning nr. 103 af 23. oktober 2002 om individuel boligstøtte (sidstnævnte herefter "boligstøttevejledningen").

2.1 Boligstøtteloven

Af § 60 a i boligstøtteloven fremgår:

”Til husstande, der har ret til flyttegodtgørelse efter § 85 b i lov om leje, yder kommunalbestyrelsen i den hidtidige opholdskommune lån til betaling af beboerindskud, forudbetalt leje, depositum eller boligandel i private andelsboligforeninger.

Stk. 2. Lånet er rente- og afdragsfrit. Lånet forfalder ved lejeaftalens ophør eller ved overdragelse af andelsbeviset. Udlejeren indbetaler låntagerens tilgodehavende til långiveren, som herefter afregner med låntageren.”

Af § 64 i boligstøtteloven fremgår:

”Betaling af afdrag og renter af lån ydet i henhold til dette kapitel betragtes som pligtig ydelse i lejeforholdet efter lov om leje.”

2.2 Lejeloven

Af lejelovens § 85 a fremgår:

”Opsiges en lejer af en beboelseslejlighed efter § 83, litra b, som følge af ekspropriation, har lejeren ret til en erstatningsbolig, jf. dog § 85 c. Det samme gælder, hvis opsigelse sker på grund af nedrivning eller ombygning til fyldestgørelse af et formål, til hvis gennemførelse der kan foretages ekspropriation. En lejer af et værelse til beboelse, som ikke er en del af udlejerens beboelseslejlighed eller en del af et en- eller tofamilieshus, som udlejeren bebor, har samme ret som de i 1. og 2. pkt. nævnte lejere.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen anviser erstatningsboligen. Den anviste erstatningsbolig skal være af passende størrelse, beliggenhed, kvalitet og udstyr. Boligen har en passende størrelse, når den enten har et værelse mere end antallet af husstandsmedlemmer eller samme værelsesantal som husstandens tidligere bolig.”

Af lejelovens § 85 b fremgår:

”Lejere, som kommunalbestyrelsen har pligt til at anvise en erstatningsbolig, jf. § 85 a, har ret til godtgørelse af rimelige og dokumenterede flytteudgifter.

Stk. 2. Ansøgning om flyttegodtgørelse indgives til kommunalbestyrelsen, som beregner og udbetaler godtgørelsen.”

2.3 Boligstøttevejledningen

Af boligstøttevejledningens punkt 272 fremgår:

”272. Boligstøttelovens kapitel 10 indeholder regler om støtte i form af lån til betaling af beboerindskud i alment boligbyggeri og ældreboliger, der er indrettet i henhold til den tidligere lov

om boliger for ældre og personer med handicap samt regler om lån eller garanti for lån i forbindelse med anvisning af en erstatningsbolig. §§ 54-58 vedrører pligtlån, og §§ 59-60 vedrører de såkaldte frivillige lån.

Bestemmelserne om støtte til betaling af beboerindskud har til formål at yde lån til økonomisk dårligt stillede boligsøgende, således at disse kan opnå bolig i alment byggeri, selv om de ikke er i stand til at fremskaffe det nødvendige beboerindskud.

Ud over reglerne om lån til indskud i alment byggeri indeholder kapitel 10 en regel om et særligt lån til indskud i alment byggeri og til depositum m.v. i privat byggeri for lejere, der får flyttegodtgørelse i forbindelse med ekspropriation af deres hidtidige lejebolig.”

2.4 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Gældsinddrivelsesloven gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, som hovedregel skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. § 2, stk. 4, 1. pkt. i gældsinddrivelsesloven.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer som ændret ved lov nr. 140 af 28. februar 2018 (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for fordringer omfattet af denne fordringstype, som derfor forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.”

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden. Forfaldstidspunktet er afgørende ved krav, der omfattes af en 10-års frist, dvs. krav med særligt retsgrundlag efter forældelseslovens § 5 samt pengelån efter forældelseslovens § 6, jf. betænkning nr. 1460 om revision af forældelseslovgivningen side 173-180 og side 436-438. Af de specielle bemærkninger til forældelseslovens (lovforslag nr. 165 af 28. februar 2007 om forældelse af fordringer) § 5, stk. 1 og § 6, stk. 1 fremgår det endvidere, at begyndelsestidspunktet for 10-årsfristen følger af lovforslagets § 2, dvs. at fristen begynder at løbe på forfaldstidspunktet, jf. § 2, stk. 1.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer omfattet af denne fordringstype er derfor som udgangspunkt forfaldsdatoen. Det retlige grundlag tager ikke eksplicit stilling til forfaldsdatoen for fordringer omfattet af denne fordringstype, hvorfor forfaldsdatoen anses for at være den dag, hvor Fordringshaver tidligst kunne kræve fordringen betalt. Fordringshaver skal således som udgangspunkt beregne forældelsesdatoen fra fordringens forfaldsdag.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype er pengelån, der kan hvile på et særligt retsgrundlag i form af et gældsbev. Der gælder således særlige forældelsesregler, hvorfor forældelseslovens regler om særlige forældelsesfrister i kapitel 4, herunder særligt §§ 5 og 6, finder anvendelse.

Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

16) når der er udstedt gældsbev for fordringen,

17) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller

18) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Forældelseslovens § 6 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år for fordringer i henhold til pengelån eller ubevilgede overtræk på konti i pengeinstitutter, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. (...).

Stk. 3. Fordring på renter, gebyrer og lignende forældes efter § 3. Dog er sådanne fordringer omfattet af stk. 1 og 2 i det omfang, de tilskrives inden for maksimum på en kredit.”

Der gælder således en forældelsesfrist på 10 år, når der er udstedt gældsbrief for fordringen samt når der er tale om pengelån, jf. forældelseslovens §§ 5, stk. 1, nr. 1 og 6. Da fordringer omfattet af denne fordringstype altid er pengelån, der kan være udstedt gældsbrief for, vil forældelsesfristens længde altid være 10 år.

Såfremt en fordrings eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommande hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 1. oktober 2017, indtræder den 10-årige forældelse ved udløbet af den 1. oktober 2027.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommande hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlige inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb (restgæld) på tidspunktet, hvor fordringen overdrages til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse er 70.000 kr. Der er afdraget 5.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Beløb” angive 65.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet ”Hovedstol” anføre fordringens oprindelige pålydende.

Hovedstolen for nærværende fordringstype følger ikke eksplicit af det retlige grundlag. Ud fra Fordringshavers oplysninger skønnes langt de fleste fordringer dog at kunne ligge under en beløbsmæssig grænse på 100.000 kr.

Det er derfor aftalt, at feltet ”Hovedstol” maksimalt kan udfyldes med et beløb på 100.000 kr.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse er 70.000 kr. Der er afdraget 5.000 kr. inden fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Hovedstol” angive 70.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse. I dette tilfælde skal feltet udfyldes med fordringsart: ”INDR”.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringer, der sendes til inddrivelse i denne fordringstype, skal Fordringshaver angive fordringstypekoden KFLÅEKS.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Af hensyn til kravet om, at skyldner skal kunne identificere fordringen, er det aftalt, at feltet er obligatorisk for denne fordringstype. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner.

Det er aftalt, at feltet ”Beskrivelse” som minimum skal udfyldes med angivelse af reference på låneaftalen/gælds brevet eller udfyldes med adressen på den bolig, som lånet til beboerindskud, forudbetalt leje, depositum eller boligandel i private andelsboligforeninger er ydet til.

Det skal understreges, at beskrivelsesfeltet bør indeholde et minimum af personoplysninger af hensyn til reglerne om databeskyttelse.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter ”periode start” og ”periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter ”periodens længde”).

Lånet er et engangsbeløb, som ydes de enkelte lejere til betaling af beboerindskud, leje eller depositum mv. i forbindelse med indflytning. Der er således tale om et enkeltstående lån, der alene relaterer sig til en bestemt dag, nærmere bestemt den dato for låneaftalens indgåelse.

Fordringer omfattet af denne fordringstype relaterer sig således **ikke** til en fordringsperiode.

Fordringshavers IT-system kan imidlertid, efter det oplyste, ikke understøtte, at fordringer omfattet af denne fordringstype oversendes til inddrivelse uden en angivelse af en periode. Det er derfor aftalt, at feltet ”Periode start” og feltet ”Periode slut” skal udfyldes med stiftelsesdatoen.

4.7 Stiftelsesdato

Feltet ”Stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Boligstøtteleven eller de i medfør heraf udstedte bekendtgørelser indeholder ikke nærmere bestemmelser om, hvornår fordringer af denne type stiftes.

Pengelån stiftes på tidspunktet for låneaftalens indgåelse, jf. betænkning nr. 1460 af 2005 – om revision af forældelseslovgivningen, kapitel VII, pkt. 3.1. Det antages, at fordringer, der støttes på et gælds-brev stiftes på samme måde som pengelån. Stiftelsesdatoen anses derfor for at være datoen for underskrivelse af låneaftalen eller gælds-brevet. I tilfælde af, at parterne (Fordringshaver og skyldner) ikke underskriver låneaftalen/gælds-brevet samme dag, udgør stiftelsesdatoen den seneste dato låneaftalen/gælds-brevet blev underskrevet.

Feltet ”Stiftelsesdato” udfyldes med datoen for underskrivelse af låneaftalen/gælds-brevet.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket Fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændighederne i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg. 2016, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, s. 113ff.

Det følger af boligstøttelovens § 60 a, stk. 2, at lånet forfalder ved lejeaftalens ophør eller ved overdragelse af andelsbeviset.

Feltet ”Forfaldsdato” skal dermed udfyldes med datoen for lejeaftalens ophør eller datoen for overdragelse af andelsbeviset.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”Sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem Fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af Fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, fx hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Sidste rettidige betalingsdato for KFLÅEKS fremgår ikke eksplicit af det retlige grundlag.

Feltet udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig. Sidste rettidige betalingsdato kan tidligst være sammenfaldende med forfald.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. og/eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Det følger af boligstøttelovens § 60 a, at der kan ydes lån til husstande, der har ret til flyttegodtgørelse efter lejelovens § 85 b. Skyldner skal identificeres som den fysiske person, der hæfter for betaling af lånet.

Fordringshaver skal udfylde feltet ”Identifikation af skyldner” med CPR-nr.

Hvis skyldner ikke har et CPR-nr., skal Fordringshaver rette henvendelse til Gældsstyrelsen med anmodning om et AKR-nr. Fordringshaver skal i disse tilfælde angive dette AKR-nr.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre datoen, inden fordringen forældes. Feltet ”Forældelsesdato” skal være udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype ses ikke at være reguleret i særlovgivningen, hvorfor forældelseslovens regler finder anvendelse. Fordringer omfattet af denne fordringstype er underlagt en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 1 eller § 6. Se også afsnit 3.2.

Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket Fordringshaver kunne kræve at få fordringen opfyldt, dvs. forfaldstidspunktet jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Der henvises til afsnit 3.1 og afsnit 4.8.

Fordringshaver skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis Fordringshaver i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. Såfremt Fordringshaver var ukendt med fordringen eller skyldneren, regnes den 10-årige forældelsesfrist først fra den dato, hvor Fordringshaver fik eller burde have fået kendskab hertil.

Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen, eksempelvis ved indgåelse af afdragsordninger. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfileret indstilles således, at fordringer med en registeret forældelsesdato, som ligger senere end 11 år efter forfaldsdato, sendes i høring. Indgangsfileret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Feltet ”Forældelsesdato” udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne ”Domsdato” og ”Forligsdato” anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning, og som kan medføre en længere forældelsesfrist for fordringer af denne fordringstype, der er under inddrivelse. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 15) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
 16) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som Fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er der et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede og referencebaseerede regler. De indholdsbaseerede adgangregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseerede adgangregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for KFLÅEKS (Lån til beboerindskud mv. ifm. ekspropriation)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 10 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 11 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 100.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises

Regel	Filterregler for KFLÅEKS (Lån til beboerindskud mv. ifm. ekspropriation)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3	Forfaldsdato skal ligge efter Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_19 R_6_20	Periode slut skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises

Bilag 14.9 – Renter af pligtlån, jf. boligstøttelovens § 58 (KFBOPRE)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen KFBOPRE omfatter renter, som opkræves i henhold til boligstøttelovens § 58, stk. 1 og 2.

Fordringer omfattet af fordringstypen KFBOPRE er renter, som relaterer sig til hovedfordringen KFPILÅN. Fordringer i denne fordringstype skal derfor oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen som en relateret fordring til KFPILÅN. Fordringstypen må ikke indeholde renter af gebyrer, der er registreret som en underfordring til en hovedfordring.

Renter omfattet af denne fordringstype er en simpel rente, der beregnes dag til dag. Parterne har aftalt, at rentefordringen som udgangspunkt skal registreres med en periode på én måned.

Det bemærkes, at fordringstypen alene omfatter rentefordringer, der er opstået efter 1. januar 2021.

Fordringshaver må beregne rente frem til den 1. i måneden efter modtagelsen af hovedfordringen hos Gældsstyrelsen. Dette betyder, at Fordringshaver normalt vil registrere den sidste rentepost til inddrivelse efter, at hovedfordringen er sendt til inddrivelse. Fordringshavers underretning til skyldner om overdragelse af fordringen til Gældsstyrelsen skal som udgangspunkt, jf. § 2, stk. 4 i lovebekendtgørelse nr. 1332 af 16. juni 2021 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”), indeholde oplysninger om, at disse renter overdrages til inddrivelse efterfølgende, såfremt der ikke er sket betaling.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen KFBOPRE omfatter ikke følgende (ikke udtømmende):

- Renter af frivillige lån og kautionslån (KFBORF)
- Renter, frivillige- og kautionslån, flygtninge (KFBORFS)
- Opkrævningsrenter efter renteloven (KFOPREN)
- Kommunale morarenter (gebyrloven) (REOPKOM)
- Procesrente under opkrævning (KOPRORE)

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

Det retlige grundlag for fordringstypen udgøres af lovbekendtgørelse nr. 229 af 12. februar 2021 om individuel boligstøtte (herefter ”boligstøtteloven”) og vejledning nr. 103 af 23. oktober 2002 om individuel boligstøtte (herefter ”boligstøttevejledningen”).

2.1 Boligstøtteloven

Af boligstøttelovens § 58 fremgår:

”Lån i medfør af § 56, stk. 1, er rente- og afdragsfri i 5 år. Herefter tilbagebetales lånet i løbet af 10 år og forrentes med 4,5 pct. af den til enhver tid værende restgæld.

Stk. 2. Lån i medfør af §§ 56, stk. 2, 56 a og 57 er rente- og afdragsfri i 5 år. Herefter tilbagebetales lånet i løbet af højst 5 år og forrentes med 4,5 pct. af den til enhver tid værende restgæld.

Stk. 3. Når låntagerens husstandsindkomst og økonomiske forhold i særlig grad taler derfor, kan kommunalbestyrelsen bevilge rente- og afdragsfrihed ud over det i stk. 1 og stk. 2 fastsatte tidsrum.

Stk. 4. - stk. 6. (...).”

Af boligstøttelovens § 61, stk. 3 fremgår:

”Stk. 3. Ved lejemålets ophør forfalder lånet med påløbne renter, og efter at boligorganisationen har modtaget boligindskud fra en ny boligtager, indbetaler boligorganisationen låntagerens tilgodehavende hos organisationen til långiveren, som herefter afregner lånet med låntageren. 1. pkt. finder ikke anvendelse ved lejemålets ophør i forbindelse med omdannelse af en bolig til en friplejebolig, når lejeren fortsat bor i boligen efter omdannelsen.”

2.2 Boligstøttevejledningen

Af boligstøttevejledningens pkt. 228 fremgår:

”Forrentning og tilbagebetaling af pligtlån

228. Lån til betaling af beboerindskud i kollektive bofællesskaber forrentes og afdrages efter de almindelige regler for forrentning og tilbagebetaling af pligtlån til enkeltværelser. Lånene er således rente- og afdragsfri i 5 år. Herefter tilbagebetales lånet i løbet af højst 5 år og forrentes med 4,5 pct. af den til enhver tid værende restgæld, jf. punkt 278.”

Af boligstøttevejledningens pkt. 267 fremgår:

”Forrentning af krav på tilbagebetaling af pligtlån beboerindskudslån, lån til forudbetaling af leje, indskud, depositum eller lignende

267. *Pligtlån forrentes efter lovens § 58 med 4¹/₂ pct. af den til enhver tid værende restgæld. Dette gælder som udgangspunkt også forfaldne ydelser.*

Indenrigsministeriet har oplyst, at § 3 i lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves eller inddrives af amtskommuner og kommuner, kan anvendes i forbindelse med for sen tilbagebetaling af beboerindskudslån ydet efter boligstøtteloven for så vidt angår kommunens del af restancen. En kommune kan derfor beslutte at opkræve morarente efter denne bestemmelse for så vidt angår denne del af tilbagebetalingskrav vedrørende pligtlån.

Med hensyn til beboerindskudslån, ydet efter de før 1. januar 1993 gældende regler, henvises til punkt 289.”

Af boligstøttevejledningens pkt. 278 fremgår:

”Forrentning og tilbagebetaling af pligtlån

278. *Pligtlån til betaling af beboerindskud er rente- og afdragsfrie i 5 år. Lånet forrentes derefter med 4,5 pct. p.a. af den til enhver tid værende restgæld og tilbagebetales således, at lånet med påløbne renter tilbagebetales i løbet af 10 år for lejligheder og i løbet af 5 år for enkeltværelser, jf. § 58.*

Vedrørende vilkår for beboerindskudslån ydet før den 1. januar 1993 henvises nedenfor til punkt 289.”

2.3 Vejledende udtalelse fra STAR af 20. december 2018 om forrentning af beboerindskudslån efter forfaldstidspunktet

I forbindelse med afdækning af regelgrundlaget for renter af beboerindskudslån mv. har der været rettet henvendelse til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering (STAR), der har afgivet en vejledende udtalelse, der består i besvarelse af et antal stillede spørgsmål. Nedenstående udgør relevant uddrag af STARs vejledning.

” Spørgsmålene drejer sig om, hvad der sker med forrentningen af beboerindskudslån efter disse er forfaldne til betaling, både under kommunernes opkrævning af lånene og - i tilfælde af manglende betaling- under inddrivelsen af lånene ved restanceinddrivelsesmyndigheden under Skatteforvaltningen.

Styrelsen skal vejledende udtale følgende:

1: Skal boligstøttelovens § 58, stk. 1-2 og vejledningens pkt. 267 forstås sådan, at forrentningen på 4,5% fortsætter efter lånet er forfaldet til betaling?

Svar: Det er styrelsens vurdering, at boligstøttelovens § 58, stk. 1-2, og pkt. 267 i boligstøttevejledningen skal forstås således, at forrentning på 4,5 pct. fortsætter efter lånet er forfaldet til betaling. Styrelsen skal i den forbindelse også henviser til cirkulære om individuel boligstøtte fra 1982, hvoraf fremgår om forfaldstidspunktet, at "... forfaldstidspunktet, det vil sige ved fraflytning eller ved misligholdelse af en ikke frivillig afdragsordning, forrentes lån..."

2: I bekræftende fald, er der da tale om, at de 4,5% beregnes som en simpel rente af lånets hovedstol alene, eller også af de påløbne renter (dvs. renters rente), der i medfør af lovens § 61, stk. 3, forfalder til betaling ved lejemålets ophør?

Svar: Det er styrelsens vurdering, at de 4,5 pct. skal beregnes som en simpel rente af lånets hovedstol. Der er efter styrelsens vurdering ikke er hjemmel til renters rente.

*3: Skal vejledningens pkt. 267 forstås sådan, at forrentningen på de 4,5% **kun** fortsætter for så vidt angår den del af lånet, der ydes statsrefusion på? Eller fortsætter forrentningen af **hele** lånets hovedstol i tilfælde af, at kommunen ikke vælger at anvende retten til at tilskrive renter efter den kommunale rente- og gebyrlov?*

Svar: Det er styrelsens vurdering, at forrentning fortsætter af hele lånets hovedstol i tilfælde af, at kommunen ikke anvender retten til at tilskrive renter efter den kommunale rente- og gebyrlov. Styrelsen har ikke hermed taget stilling til, om kommunerne i øvrigt kan tilskrive renter efter den kommunale rente- og gebyrlov, da dette spørgsmål hører under Økonomi- og Indenrigsministeriet.

4: Er det hensigten, at et lån til beboerindskud således skal forrentes med to forskellige rentesatser efter forfaldsdatoen?

Svar: I det omfang kommunerne kan tilskrive renter efter den kommunale rente- og gebyrlov, er det styrelsens vurdering, at lån til beboerindskudslån således kan forrentes med to forskellige rentesatser efter forfaldsdatoen, en for den statslige del og en for den kommunale del af lånet."

2.4 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Gældsinddrivelsesloven gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, som hovedregel skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at fordringshaver forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Af forældelseslovens § 28 fremgår det, at når der i anden lov er fastsat særlige forældelsesfrister eller andre særlige bestemmelser om forældelse, finder forældelsesloven alene anvendelse, i den udstrækning andet ikke følger af den anden lov eller af forholdets særlige beskaffenhed.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2. Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb.”

Renter i denne fordringstype er en simpel rente, der beregnes dag til dag. Fordringshaver har dog oplyst, at renten tilskrives for en periode på en måned.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en forældelsesfrist på 3 år for rentekrav, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1, jf. dog nedenfor samt afsnit 3.3 om accessorisk forældelse.

Fordringer omfattet af KFBOPRE antages ikke at falde ind under særlige forældelsesfrister, hvorfor forældelsesfristen for fordringer under fordringstypen KFBOPRE er den almindelige 3-årige forældelsesfrist.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist.

Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

- 1) når der er udstedt gældsbevilling for fordringen,*
- 2) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller*
- 3) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.*

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt rentefordringen er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig eller dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 1 og 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Er eksistens og størrelse på en fordring omfattet af denne fordringstype fastslået i en dom eller i et forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist for den pågældende fordring.

Det følger af forældelseslovens § 5, stk. 2, at fordring på senere forfaldne renter forældes efter § 3.

3.3 Accessorisk forældelse

Forældelseslovens § 23 har følgende ordlyd:

”Ved forældelse mister fordringshaveren sin ret til at kræve opfyldelse.

Stk. 2. Ved forældelse af hovedfordringen bortfalder også krav på rente og lignende ydelse.”

Dette indebærer således, at krav på rente og lignende ydelse bortfalder accessorisk ved forældelse af hovedfordringen, jf. forældelseslovens § 23, stk. 2.

For at en fordring af fordringstypen KFBOPRE er retskraftig, kræver det, at fordringen ikke er forældet selvstændigt, samt at den hovedfordring, som renten ved overdragelsen oplyses at være relateret til, ligeledes ikke er forældet, idet rentefordringen ellers vil være bortfaldet som følge af accessorisk forældelse efter forældelseslovens § 23, stk. 2.

3.4 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 11. oktober 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 11. oktober 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde gebyrer.

Eksempel:

En rentes oprindelige beløb er 500 kr. Der er afdraget 200 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Restbeløbet, som skal angives i feltet ”Beløb”, er 300 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet ”Hovedstol” anføre fordringens oprindelige pålydende.

Hovedstolen må **ikke** indeholde gebyrer.

Feltet ”Hovedstol” udfyldes med maksimalt 1.000 kr.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være større end beløbet.

Eksempel:

En rentes oprindelige beløb er 500 kr. Der er afdraget 200 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Hovedstolen, som skal angives i feltet ”Hovedstol”, er 500 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse. I dette tilfælde skal feltet udfyldes med fordringsart: ”INDR”.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringer, der sendes til inddrivelse i denne fordringstype, skal Fordringshaver angive fordringstypekoden KFBOPRE.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Beskrivelsesfeltet for denne fordringstype er ikke obligatorisk.

Det er aftalt, at Fordringshaver **ikke** udfylder beskrivelsesfeltet.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter ”periode start” og ”periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter ”periodens længde”).

Det følger af boligstøttelovens § 58, stk. 1 og 2, at lån til beboerindskud mv. forrentes med 4,5 % p.a. Det fremgår dog ikke af boligstøtteloven for, hvilken periode rentefordringen tilskrives. Fordringshaver har oplyst, at der beregnes rente dag til dag, og at renterne tilskrives for en periode på én måned.

Det er aftalt, at feltet ”Fordringsperiode” skal udfyldes med en periode på maksimalt en måned. Feltet ”Periode start” udfyldes med den første dag i perioden, og feltet ”Periode slut” udfyldes med den sidste dag i perioden.

Den sidste måned, i hvilken fordringen oversendes til inddrivelse, kan udgøres af to renteperioder. Den første ”delperiode” udgør perioden fra periode start og frem til overdragelsen af fordringen til inddrivelse. Den anden ”delperiode” udgør perioden fra dagen efter overdragelsen af fordringen til inddrivelse og frem til den sidste dag i den kalendermåned, hvor fordringen oversendes til inddrivelse. Det bemærkes, at såfremt overdragelse af fordringen sker på den sidste dato i måneden, eksisterer der ikke en anden periode.

4.7 **Stiftelsesdato**

Stamdatafeltet ”stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres, som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, dvs. det tidspunkt, hvor fordringen opstår. Fordringens stiftelsesdato ses ikke at være nærmere reguleret i lovgivningen. Bernhard Gomard, Obligationsret, 1. del, 5. udgave, 2016, side 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Denne fordringstype omfatter renter, der beregnes dag til dag. Det er imidlertid aftalt, at rentefordringen som udgangspunkt skal registreres for en periode på en måned.

Feltet ”Stiftelsesdato” skal udfyldes med den sidste dato i perioden.

Stiftelsesdatoen er således sammenfaldende med periode slut.

4.8 **Forfaldsdato**

Forfaldsdagen er lig med det tidligste tidspunkt, hvor Fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et kravs forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 113ff.

Forfaldsdatoen skal udfyldes med datoen for, hvornår Fordringshaver tidligst kan opkræve rente hos skyldner. Datoen skal fastsættes ud fra en af nedenstående situationer:

Renter påløbet inden den dag hovedfordringen (pligtlånet) forfalder til betaling

Det følger af boligstøttelovens § 61, stk. 3, at ved lejemålets ophør forfalder lånet med påløbne renter, dvs. de renter, der er påløbet frem til lejemålets ophør, forfalder til betaling ved lejemålets ophør.

Renter påløbet inden lejemålets ophør, kan dog forfalde tidligere, såfremt låneaftalen misligholdes væsentligt, og som følge heraf er blevet ophævet. I sådan et tilfælde, vil renterne forfalde på tidspunktet for den væsentlige misligholdelse af låneaftalen, dvs. på samme tidspunkt som hovedfordringen forfalder til betaling grundet væsentlig misligholdelse.

Feltet ”Forfaldsdato” skal derfor udfyldes med datoen for lejemålets ophør eller datoen for den væsentlige misligholdelse af låneaftalen.

Renter påløbet efter hovedfordringen (pligtlånet) er forfaldet til betaling

For renter, der påløber efter hovedfordringen er forfaldet til betaling, følger forfaldsdatoen ikke af boligstøtteloven eller vejledningen hertil.

Renterne beregnes dag til dag, men det er aftalt, at de skal opgøres for en periode på en måned. Alle rentefordringerne kan derfor tidligst være forfaldet til betaling den sidste dag i perioden.

Feltet ”Forfaldsdato” skal udfyldes med datoen for ”Periode slut”.

Forfaldsdatoen er således sammenfaldende med stiftelsesdatoen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem Fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af Fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, f.eks. hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet før fordringen må sendes til inddrivelse.

Feltet udfyldes med den sidste betalingsdato, hvorpå betaling anses at være rettidig. Sidste rettidige betalingsdato kan tidligst være sammenfaldende med forfaldsdatoen.

Det er aftalt, at i de tilfælde, hvor Fordringshaver tilskriver renter umiddelbart inden, at fordringen sendes til inddrivelse, og skyldner dermed ikke modtager en rykkerskrivelse med en sidste rettidig betalingsdato på rentefordringen, skal feltet udfyldes med en dato, der er sammenfaldende med forfaldsdatoen.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved CPR-nr. eller AKR-nr. for den eller de fysiske personer, som hæfter for fordringen eller ved CVR-nr. for den juridiske person, der hæfter for fordringen.

Skyldner kan identificeres som den fysiske person, der hæfter for betaling af renterne af pligtlånet.

Feltet ”Identifikation af skyldner” udfyldes med CPR-nr.

Hvis skyldner ikke har et CPR-nr., skal Fordringshaver rette henvendelse til Gældsstyrelsen med anmodning om et AKR-nr. Fordringshaver skal i disse tilfælde angive dette AKR-nr.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre datoen, inden fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

For renter påløbet indtil hovedfordringen (lånet) forfalder til betaling, skal forældelsen beregnes fra det tidligste tidspunkt til, hvilket kommunen kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Dette tidspunkt svarer til forfaldstidspunktet, der henvises til pkt. 4.8.

For renter påløbet efter hovedfordringen (lånet) er forfaldet til betaling, er det aftalt, at forældelsesfristen skal beregnes fra periode start. Der henvises til afsnit 4.6 om fordringsperioden.

Forældelsesdatoen beregnes således som 3 år fra enten forfald eller periode start, medmindre der i opkrævningen er sket forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. I disse tilfælde skal Fordringshaver selv beregne og indsætte den nye forældelsesdato.

Feltet "Forældelsesdato" skal således udfyldes med den sidste dato, hvor fordringen er retskraftig.

Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen, eksempelvis ved indgåelse af afdragsordninger. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfileret indstilles således, at fordringer med en registeret forældelsesdato, som ligger senere end 4 år efter forfaldsdato, sendes i høring. Indgangsfileret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Det bemærkes, at krav på rente og lignende ydelse bortfalder, hvis hovedfordringen forældes.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne "Domsdato" og "Forligsdato" anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 17) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 18) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som Fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

INyMF er et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til

efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholds- og referencebaserede regler. De indholdsbase- rede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaserede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfilteret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholds- eller referencebaseret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for KFBOPRE (Renter af pligtlån, jf. boligstøttelovens § 58)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR" eller "MODR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en relateret fordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 4 år efter Forfaldsdato uden hensyn til FOKO-lukkedage	Fordringen sendes i høring
R_2_5	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Periode start	Fordringen afvises
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 1.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_17 R_6_18	Stiftelsesdato skal ligge samtidig med Periode slut	Fordringen afvises
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_20	Periode slut skal senest ligge 1 måned minus 1 dag efter Periode start	Fordringen sendes i høring
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises

R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises
R_10_5	Relateredes Forfaldsdato skal tidligst ligge samtidig med hovedfor- drings Forfaldsdato	Fordringen afvises

Bilag 14.10 – Renter af frivillige lån og kautionslån (KFBORF)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen KFBORF omfatter renter, som opkræves ved frivillige lån og kautionslån ydet til andre borgere end flygtninge. Fordringstypen omfatter alene renter, der er påløbet, inden hovedfordringen er forfaldet til betaling.

Fordringer omfattet af fordringstypen KFBORF er renter, som relaterer sig til hovedfordringerne KFFILÅN og KFKALÅN. Fordringer i denne fordringstype skal derfor oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen som en relateret fordring til en af de nævnte fordringstyper. Fordringstypen må ikke indeholde renter af gebyrer, der er registreret som en underfordring til en hovedfordring.

Renter omfattet af denne fordringstype er en simpel rente, der beregnes dag til dag. Dette indebærer, at rentefordringer, der er beregnet ved renters rente, ikke er omfattet af denne fordringstype.

Parterne har aftalt, at rentefordringen som udgangspunkt skal registreres med en periode på én måned.

Fordringshaver må beregne rente frem til den 1. i måneden efter modtagelsen af hovedfordringen hos Gældsstyrelsen. Dette betyder, at Fordringshaver normalt vil registrere den sidste rentepost til inddrivelse efter, at hovedfordringen er sendt til inddrivelse. Fordringshavers underretning til skyldner om overdragelse af fordringen til Gældsstyrelsen skal som udgangspunkt, jf. § 2, stk. 4 i lovebekendtgørelse nr. 1332 af 16. juni 2021 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”), indeholde oplysninger om, at disse renter overdrages til inddrivelse efterfølgende, såfremt der ikke er sket betaling.

Der ydes **ikke** statsrefusion på renter omfattet af denne fordringstype.

Der ydes statsrefusion til renter relateret til frivillige lån eller kautionslån til flygtninge. Disse fordringer skal oversendes i fordringstypen KFBORFS.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen KFBORF omfatter ikke følgende (ikke udtømmende):

- Renter, frivillige- og kautionslån, flygtninge (KFBORFS)
- Renter af pligtlån, jf. boligstøttelovens § 58 (KFBOPRE)
- Opkrævningsrenter efter renteloven (KFOPREN)

- Kommunale morarenter (gebyrloven) (REOPKOM)
- Procesrente under opkrævning (KOPRORE)

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

Det retlige grundlag for fordringstypen udgøres af lovbekendtgørelse nr. 229 af 12. februar 2021 om individuel boligstøtte (herefter ”boligstøtteloven”) og vejledning nr. 103 af 23. oktober 2002 om individuel boligstøtte (herefter ”boligstøttevejledningen”).

2.1 Boligstøtteloven

Af boligstøttelovens § 61, stk. 3 fremgår:

”Stk. 3. Ved lejemålets ophør forfalder lånet med påløbne renter, og efter at boligorganisationen har modtaget boligindskud fra en ny boligtager, indbetaler boligorganisationen låntagerens tilgodehavende hos organisationen til långiveren, som herefter afregner lånet med låntageren. 1. pkt. finder ikke anvendelse ved lejemålets ophør i forbindelse med omdannelse af en bolig til en friplejebolig, når lejeren fortsat bor i boligen efter omdannelsen.”

2.2 Boligstøttevejledningen

Af boligstøttevejledningens pkt. 267 fremgår:

” Forrentning af tilbagebetalingskrav på frivillige lån

268. Som det fremgår af punkt 280, forrentes frivillige lån efter kommunens bestemmelser i lånevilkårene.

Indenrigsministeriet har oplyst, at § 3 i lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves eller inddrives af amtskommuner og kommuner, kan anvendes i forbindelse med forsen tilbagebetaling af beboerindskudslån for så vidt angår kommunens del af restancen. En kommune kan derfor beslutte at opkræve morarente efter denne bestemmelse for så vidt angår denne del af tilbagebetalingskrav vedrørende frivillige beboerindskudslån, med mindre andet er aftalt.”

Af boligstøttevejledningens pkt. 280 fremgår:

”Vilkår for frivillige lån

280. Det er frit for kommunalbestyrelsen, om frivillige lån eller garanti for lån kan ydes.

Det er endvidere op til kommunalbestyrelsen, på hvilke vilkår lån eller garantier skal ydes. Det er således overladt til den enkelte kommunalbestyrelse inden for de almindelige forvaltningsretlige grundsætninger, herunder lighedsgrundsætningen (der indebærer, at borgere behandles

ens), at fastsætte generelle retningslinier for, hvornår og på hvilke vilkår frivillige lån eller garantier kan ydes i den pågældende kommune. En kommune skal anvende samme kriterier for tilflyttere som for personer, der hidtil har boet i kommunen med hensyn til, om frivillige lån ydes og på hvilke vilkår.

Det vil herefter alene bero på den aftale, der indgås mellem kommunen og låntageren, på hvilke vilkår det konkrete lån eller garanti er ydet.

Kommunalbestyrelsens afgørelse, herunder de til frivillige lån knyttede vilkår, kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

Det ydede lån til betaling af beboerindskud, depositum, forudbetalt leje og boligandel forfalder til tilbagebetaling ved lejeaftalens ophør eller andelens overdragelse.

Udlejeren skal indbetale låntagerens tilgodehavende til kommunen (långiveren), som herefter afregner med låntageren.”

2.3 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Gældsinddrivelsesloven gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, som hovedregel skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at fordringshaver forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Af forældelseslovens § 28 fremgår det, at når der i anden lov er fastsat særlige forældelsesfrister eller andre særlige bestemmelser om forældelse, finder forældelsesloven alene anvendelse, i den udstrækning andet ikke følger af den anden lov eller af forholdets særlige beskaffenhed.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2. Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb.”

Renter i denne fordringstype er en simpel rente, der beregnes dag til dag. Fordringshaver har dog oplyst, at renten tilskrives for en periode på en måned.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en forældelsesfrist på 3 år for rentekrav, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1, jf. dog nedenfor samt afsnit 3.3 om accessorisk forældelse.

Fordringer omfattet af KFBORREF antages ikke at falde ind under særlige forældelsesfrister, hvorfor forældelsesfristen for fordringer under fordringstypen KFBORREF er den almindelige 3-årige forældelsesfrist.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist.

Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

4) når der er udstedt gældsbevægelse for fordringen,

5) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller

6) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt rentefordringen er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 1 og 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Er eksistens og størrelse på en fordring omfattet af denne fordringstype fastslået i en dom eller i et forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist for den pågældende fordring.

Det følger af forældelseslovens § 5, stk. 2, at fordring på senere forfaldne renter forældes efter § 3.

3.3 Accessorisk forældelse

Forældelseslovens § 23 har følgende ordlyd:

”Ved forældelse mister fordringshaveren sin ret til at kræve opfyldelse.

Stk. 2. Ved forældelse af hovedfordringen bortfalder også krav på rente og lignende ydelse.”

Dette indebærer således, at krav på rente og lignende ydelse bortfalder accessorisk ved forældelse af hovedfordringen, jf. forældelseslovens § 23, stk. 2.

For at en fordring af fordringstypen KFBORF er retskraftig, kræver det, at fordringen ikke er forældet selvstændigt, samt at den hovedfordring, som renten ved overdragelsen oplyses at være relateret til, ligeledes ikke er forældet, idet rentefordringen ellers vil være bortfaldet som følge af accessorisk forældelse efter forældelseslovens § 23, stk. 2.

3.4 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 11. oktober 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 11. oktober 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde gebyrer.

Eksempel:

En rentes oprindelige beløb er 500 kr. Der er afdraget 200 kr., inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Restbeløbet, som skal angives i feltet ”Beløb”, er 300 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet ”Hovedstol” anføre fordringens oprindelige pålydende.

Hovedstolen må **ikke** indeholde gebyrer.

Feltet ”Hovedstol” udfyldes med maksimalt 1.000 kr.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være større end beløbet.

Eksempel:

En rentes oprindelige beløb er 500 kr. Der er afdraget 200 kr., inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Hovedstolen, som skal angives i feltet ”Hovedstol”, er 500 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse. I dette tilfælde skal feltet udfyldes med fordringsart: ”INDR”.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringer, der sendes til inddrivelse i denne fordringstype, skal Fordringshaver angive fordringstypekoden KFBORREF.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Beskrivelsesfeltet for denne fordringstype er ikke obligatorisk.

Det er aftalt, at Fordringshaver **ikke** udfylder beskrivelsesfeltet.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter ”periode start” og ”periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter ”periodens længde”).

Det følger af boligstøttevejledningens pkt. 268, at frivillige lån forrentes efter kommunens bestemmelser i lånevilkårene. Det fremgår dog ikke for hvilken periode, rentefordringen tilskrives. Fordringshaver har hertil oplyst, at der beregnes rente dag til dag, og at der tilskrives renter for en periode på én måned.

Det er aftalt, at feltet ”Fordringsperiode” skal udfyldes med en periode på maksimalt en måned. Feltet ”Periode start” udfyldes med den første dag i perioden, og feltet ”Periode slut” udfyldes med den sidste dag i perioden.

Den sidste måned, i hvilken fordringen oversendes til inddrivelse, kan udgøres af to renteperioder. Den første ”delperiode” udgør perioden fra periode start og frem til overdragelsen af fordringen til inddrivelse. Den anden ”delperiode” udgør perioden fra dagen efter overdragelsen af fordringen til inddrivelse og frem til den sidste dag i den kalendermåned, hvor fordringen oversendes til inddrivelse. Det bemærkes, at såfremt overdragelse af fordringen sker på den sidste dato i måneden, eksisterer der ikke en anden periode.

4.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet ”stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres, som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, dvs. det tidspunkt, hvor fordringen opstår. Fordringens stiftelsesdato ses ikke at være nærmere reguleret i lovgivningen. Bernhard Gomard, Obligationsret, 1. del, 5. udgave, 2016, side 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Denne fordringstype omfatter renter, der beregnes dag til dag. Det er imidlertid aftalt, at rentefordringen som udgangspunkt skal registreres for en periode på en måned.

Feltet ”Stiftelsesdato” skal udfyldes med den sidste dato i perioden.

Stiftelsesdatoen er således sammenfaldende med periode slut.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdagen er lig med det tidligste tidspunkt, hvor Fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 113ff.

Forfaldsdatoen skal udfyldes med datoen for, hvornår Fordringshaver tidligst kan opkræve rente hos skyldner.

Fordringstypen omfatter alene renter, der er påløbet inden hovedfordringen (lånet) forfalder til betaling.

Det følger af boligstøttelovens § 61, stk. 3, at ved lejermålets ophør forfalder lånet med påløbne renter, dvs. de renter, der er påløbet frem til lejermålets ophør, forfalder til betaling ved lejermålets ophør. Hvis der er tale om et lån eller garanti stillet efter boligstøttelovens § 60, forfalder disse til betaling ved lejeaftalens ophør eller ved overdragelse af andelsbeviset forfalder lånet med påløbne renter.

Renter påløbet inden lejermålets ophør, kan dog forfalde tidligere, såfremt låneaftalen misligholdes væsentligt, og som følge heraf er blevet ophævet. I sådan et tilfælde, vil renterne forfalde på tidspunktet for den væsentlige misligholdelse af låneaftalen, dvs. på samme tidspunkt som hovedfordringen forfalder til betaling grundet væsentlig misligholdelse.

Feltet ”Forfaldsdato” skal derfor udfyldes med datoen for lejermålets ophør, datoen ved overdragelse af andelsbeviset eller datoen for den væsentlige misligholdelse af låneaftalen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem Fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af Fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, f.eks. hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet før fordringen må sendes til inddrivelse.

Feltet udfyldes med den sidste betalingsdato, hvorpå betaling anses at være rettidig. Sidste rettidige betalingsdato kan tidligst være sammenfaldende med forfaldsdatoen.

Det er aftalt, at i de tilfælde, hvor Fordringshaver tilskriver renter umiddelbart inden, at fordringen sendes til inddrivelse, og skyldner dermed ikke modtager en rykkerskrivelse med en sidste rettidig betalingsdato på rentefordringen, skal feltet udfyldes med en dato, der er sammenfaldende med forfaldsdatoen.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved CPR-nr. eller AKR-nr. for den eller de fysiske personer, som hæfter for fordringen eller ved CVR-nr. for den juridiske person, der hæfter for fordringen.

Skyldner kan identificeres som den fysiske person, der hæfter for betaling af renterne af lånet.

Feltet "Identifikation af skyldner" udfyldes med CPR-nr.

Hvis skyldner ikke har et CPR-nr., skal Fordringshaver rette henvendelse til Gældsstyrelsen med anmodning om et AKR-nr. Fordringshaver skal i disse tilfælde angive dette AKR-nr.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre datoen, inden fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsen skal beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket kommunen kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Dette tidspunkt svarer til forfaldstidspunktet, der henvises til pkt. 4.8.

Forældelsesdatoen beregnes som 3 år fra forfald, medmindre der i opkrævningen er sket forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. I disse tilfælde skal Fordringshaver selv beregne og indsætte den nye forældelsesdato.

Feltet "Forældelsesdato" skal således udfyldes med den sidste dato, hvor fordringen er retskraftig.

Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen, eksempelvis ved indgåelse af afdragsordninger. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfilteret indstilles således, at fordringer med en registeret forældelsesdato, som ligger senere end 4 år efter forfaldsdato, sendes i høring. Indgangsfilteret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Det bemærkes, at krav på rente og lignende ydelse bortfalder, hvis hovedfordringen forældes.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne "Domsdato" og "Forligsdato" anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 19) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
 20) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som Fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholds- og referencebaserede regler. De indholdsbase- rede adgangregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaserede adgangregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholds- eller referencebaseret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for KFBORF (Renter af frivillige lån og kautionslån)	Konsekvens hvis reg- len ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en relateret fordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge se- nest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 4 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelses- dato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordrin- ger)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 1.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises

Regel	Filterregler for KFBORF (Renter af frivillige lån og kautionslån)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_17 R_6_18	Stiftelsesdato skal ligge samtidig med Periode slut	Fordringen afvises
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_20	Periode slut skal senest ligge 1 måned minus 1 dag efter Periode start	Fordringen sendes i høring
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises
R_10_5	Relateredes Forfaldsdato skal tidligst ligge samtidig med hovedfordrings Forfaldsdato	Fordringen afvises

Bilag 14.11 – Renter, frivillige- og kautionslån, flygtninge (KFBORFS)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen KFBORFS omfatter renter, som opkræves ved frivillige lån og kautionslån til flygtninge. Fordringstypen omfatter alene renter, der er påløbet, inden hovedfordringen er forfaldet til betaling.

Fordringer omfattet af fordringstypen KFBORFS er renter, som relaterer sig til hovedfordringerne KFFILÅF og KFKALÅF. Fordringer i denne fordringstype skal derfor oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen som en relateret fordring til en af de nævnte fordringstyper. Fordringstypen må ikke indeholde renter af gebyrer, der er registreret som en underfordring til en hovedfordring.

Renter omfattet af denne fordringstype er en simpel rente, der beregnes dag til dag. Dette indebærer, at rentefordringer, der er beregnet ved renters rente, ikke er omfattet af denne fordringstype.

Parterne har aftalt, at rentefordringen som udgangspunkt skal registreres med en periode på én måned.

Fordringshaver må beregne rente frem til den 1. i måneden efter modtagelsen af hovedfordringen hos Gældsstyrelsen. Dette betyder, at Fordringshaver normalt vil registrere den sidste rentepost til inddrivelse efter, at hovedfordringen er sendt til inddrivelse. Fordringshavers underretning til skyldner om overdragelse af fordringen til Gældsstyrelsen skal som udgangspunkt, jf. § 2, stk. 4 i lovebekendtgørelse nr. 1332 af 16. juni 2021 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”), indeholde oplysninger om, at disse renter overdrages til inddrivelse efterfølgende, såfremt der ikke er sket betaling.

Der ydes statsrefusion på renter omfattet af denne fordringstype.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen KFBORFS omfatter ikke følgende (ikke udtømmende):

- Renter af frivillige lån og kautionslån (KFBORF)
- Renter af pligtlån, jf. boligstøttelovens § 58 (KFBOPRE)
- Opkrævningsrenter efter renteloven (KFOPREN)
- Kommunale morarenter (gebyrloven) (REOPKOM)
- Procesrente under opkrævning (KOPRORE)

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

Det retlige grundlag for fordringstypen udgøres af boligstøtteleven og vejledning nr. 103 af 23. oktober 2002 om individuel boligstøtte (herefter ”boligstøttevejledningen”).

2.1 Boligstøtteleven

Af boligstøttelevens § 61, stk. 3 fremgår:

”Stk. 3. Ved lejemålets ophør forfalder lånet med påløbne renter, og efter at boligorganisationen har modtaget boligindskud fra en ny boligtager, indbetaler boligorganisationen låntagerens tilgodehavende hos organisationen til långiveren, som herefter afregner lånet med låntageren. 1. pkt. finder ikke anvendelse ved lejemålets ophør i forbindelse med omdannelse af en bolig til en friplejebolig, når lejeren fortsat bor i boligen efter omdannelsen.”

2.2 Boligstøttevejledningen

Af boligstøttevejledningens pkt. 267 fremgår:

” Forrentning af tilbagebetalingskrav på frivillige lån

268. Som det fremgår af punkt 280, forrentes frivillige lån efter kommunens bestemmelser i lånevilkårene.

Indenrigsministeriet har oplyst, at § 3 i lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves eller inddrives af amtskommuner og kommuner, kan anvendes i forbindelse med forsen tilbagebetaling af beboerindskudslån for så vidt angår kommunens del af restancen. En kommune kan derfor beslutte at opkræve morarente efter denne bestemmelse for så vidt angår denne del af tilbagebetalingskrav vedrørende frivillige beboerindskudslån, med mindre andet er aftalt.”

Af boligstøttevejledningens pkt. 280 fremgår:

”Vilkår for frivillige lån

280. Det er frit for kommunalbestyrelsen, om frivillige lån eller garanti for lån kan ydes.

Det er endvidere op til kommunalbestyrelsen, på hvilke vilkår lån eller garantier skal ydes. Det er således overladt til den enkelte kommunalbestyrelse inden for de almindelige forvaltningsretlige grundsætninger, herunder lighedsgrundsætningen (der indebærer, at borgere behandles ens), at fastsætte generelle retningslinier for, hvornår og på hvilke vilkår frivillige lån eller garantier kan ydes i den pågældende kommune. En kommune skal anvende samme kriterier for tilflyttere som for personer, der hidtil har boet i kommunen med hensyn til, om frivillige lån ydes og på hvilke vilkår.

Det vil herefter alene bero på den aftale, der indgås mellem kommunen og låntageren, på hvilke vilkår det konkrete lån eller garanti er ydet.

Kommunalbestyrelsens afgørelse, herunder de til frivillige lån knyttede vilkår, kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

Det ydede lån til betaling af beboerindskud, depositum, forudbetalt leje og boligandel forfalder til tilbagebetaling ved lejeaftalens ophør eller andelens overdragelse.

Udlejeren skal indbetale låntagerens tilgodehavende til kommunen (långiveren), som herefter afregner med låntageren.”

Af boligstøttevejledningens pkt. 353 fremgår:

”Finansiering af beboerindskudslån mv.

353. Af de udlånsmidler, som er fornødne til lån efter lovens §§ 56 og 57, pligtmæssige beboerindskudslån, samt § 56a, pligtmæssige lån til beboere i kollektive bofællesskaber, og § 64b, pligtmæssige lån til kommunalt anviste lejligheder i privat udlejningsbyggeri, stiller staten 2/3 til rådighed for kommunerne, jf. lovens § 75, stk. 2, 2. pkt. Af de renter og afdrag, som indbetales til kommunen fra låntagerne, samt eventuelle indekstillaeg, jf. punkt 286, der tilfalder kommunen, beholder kommunen 1/3, mens 2/3 indbetales til staten.

Af de udlånsmidler, som er fornødne til pligtlån til flygtninge efter lovens §§ 66 og 67, og til lån efter § 64b, der ydes til flygtninge, stiller staten 100 pct. til rådighed for kommunerne, mens den for så vidt angår udlånsmidler til frivillige lån til flygtninge efter lovens § 68 og til frivillige lån efter § 64c, der ydes til flygtninge, stiller halvdelen til rådighed.”

2.3 Vejledende udtalelse fra STAR af 8. juli 2021 om statsrefusion for lån efter boligstøtteloven

I forbindelse med afdækning af regelgrundlaget for renter, som tilskrives frivillige lån har der været rettet henvendelse til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering (STAR), der har afgivet en vejledende udtalelse, der består i besvarelse af et antal stillede spørgsmål. Nedenstående udgør relevant uddrag af STAR's vejledning.

”Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan oplyse, at statsrefusion for pligtlån omfatter renter efter boligstøttelovens § 58. Tilsvarende gælder for renter for frivillige lån, jf. §§ 64 c og 68 i boligstøtteloven. Der henvises til punkt 353 i boligstøttevejledningen (2002):”

2.4 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Gældsinddrivelsesloven gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, som hovedregel skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at fordringshaver forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Af forældelseslovens § 28 fremgår det, at når der i anden lov er fastsat særlige forældelsesfrister eller andre særlige bestemmelser om forældelse, finder forældelsesloven alene anvendelse, i den udstrækning andet ikke følger af den anden lov eller af forholdets særlige beskaffenhed.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2. Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb.”

Renter i denne fordringstype er en simpel rente, der beregnes dag til dag. Fordringshaver har dog oplyst, at renten tilskrives for en periode på en måned.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en forældelsesfrist på 3 år for rentekrav, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1, jf. dog nedenfor samt afsnit 3.3 om accessorisk forældelse.

Fordringer omfattet af KFBORFS antages ikke at falde ind under særlige forældelsesfrister, hvorfor forældelsesfristen for fordringer under fordringstypen KFBORFS er den almindelige 3-årige forældelsesfrist.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist.

Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

7) når der er udstedt gældsbevægelse for fordringen,

8) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller

9) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt rentefordringen er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 1 og 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Er eksistens og størrelse på en fordring omfattet af denne fordringstype fastslået i en dom eller i et forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist for den pågældende fordring.

Det følger af forældelseslovens § 5, stk. 2, at fordring på senere forfaldne renter forældes efter § 3.

3.3 Accessorisk forældelse

Forældelseslovens § 23 har følgende ordlyd:

”Ved forældelse mister fordringshaveren sin ret til at kræve opfyldelse.

Stk. 2. Ved forældelse af hovedfordringen bortfalder også krav på rente og lignende ydelse.”

Dette indebærer således, at krav på rente og lignende ydelse bortfalder accessorisk ved forældelse af hovedfordringen, jf. forældelseslovens § 23, stk. 2.

For at en fordring af fordringstypen KFBORFS er retskraftig, kræver det, at fordringen ikke er forældet selvstændigt, samt at den hovedfordring, som renten ved overdragelsen oplyses at være relateret til, ligeledes ikke er forældet, idet rentefordringen ellers vil være bortfaldet som følge af accessorisk forældelse efter forældelseslovens § 23, stk. 2.

3.4 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 11. oktober 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 11. oktober 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde gebyrer.

Eksempel:

En rentes oprindelige beløb er 500 kr. Der er afdraget 200 kr., inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Restbeløbet, som skal angives i feltet ”Beløb”, er 300 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet ”Hovedstol” anføre fordringens oprindelige pålydende.

Hovedstolen må **ikke** indeholde gebyrer.

Feltet ”Hovedstol” udfyldes med maksimalt 1.000 kr.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være større end beløbet.

Eksempel:

En rentes oprindelige beløb er 500 kr. Der er afdraget 200 kr., inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Hovedstolen, som skal angives i feltet ”Hovedstol”, er 500 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse. I dette tilfælde skal feltet udfyldes med fordringsart: ”INDR”.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringer, der sendes til inddrivelse i denne fordringstype, skal Fordringshaver angive fordringstypekoden KFBORFS.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Beskrivelsesfeltet for denne fordringstype er ikke obligatorisk.

Det er aftalt, at Fordringshaver **ikke** udfylder beskrivelsesfeltet.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter ”periode start” og ”periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter ”periodens længde”).

Det følger af boligstøttevejledningens pkt. 268, at frivillige lån forrentes efter kommunens bestemmelser i lånevilkårene. Det fremgår dog ikke for, hvilken periode rentefordringen tilskrives. Fordringshaver har hertil oplyst, at der beregnes rente dag til dag, og at der tilskrives renter for en periode på én måned.

Det er aftalt, at feltet ”Fordringsperiode” skal udfyldes med en periode på maksimalt en måned. Feltet ”Periode start” udfyldes med den første dag i perioden, og feltet ”Periode slut” udfyldes med den sidste dag i perioden.

Den sidste måned, i hvilken fordringen oversendes til inddrivelse, kan udgøres af to renteperioder. Den første ”delperiode” udgør perioden fra periode start og frem til overdragelsen af fordringen til inddrivelse.

Den anden ”delperiode” udgør perioden fra dagen efter overdragelsen af fordringen til inddrivelse og frem til den sidste dag i den kalendermåned, hvor fordringen oversendes til inddrivelse. Det bemærkes, at såfremt overdragelse af fordringen sker på den sidste dato i måneden, eksisterer der ikke en anden periode.

4.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet ”stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres, som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, dvs. det tidspunkt, hvor fordringen opstår. Fordringens stiftelsesdato ses ikke at være nærmere reguleret i lovgivningen. Bernhard Gomard, Obligationsret, 1. del, 5. udgave, 2016, side 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Denne fordringstype omfatter renter, der beregnes dag til dag. Det er imidlertid aftalt, at rentefordringen som udgangspunkt skal registreres for en periode på en måned.

Feltet ”Stiftelsesdato” skal udfyldes med den sidste dato i perioden.

Stiftelsesdatoen er således sammenfaldende med periode slut.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdagen er lig med det tidligste tidspunkt, hvor Fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 113ff.

Forfaldsdatoen skal udfyldes med datoen for, hvornår Fordringshaver tidligst kan opkræve rente hos skyldner.

Fordringstypen omfatter alene renter, der er påløbet, inden hovedfordringen (lånet) forfalder til betaling.

Det følger af boligstøttelovens § 61, stk. 3, at ved lejemålets ophør forfalder lånet med påløbne renter, dvs. de renter, der er påløbet frem til lejemålets ophør, forfalder til betaling ved lejemålets ophør.

Renter påløbet inden lejemålets ophør, kan dog forfalde tidligere, såfremt låneaftalen misligholdes væsentligt, og som følge heraf er blevet ophævet. I sådan et tilfælde, vil renterne forfalde på tidspunktet for den væsentlige misligholdelse af låneaftalen, dvs. på samme tidspunkt som hovedfordringen forfalder til betaling grundet væsentlig misligholdelse.

Feltet ”Forfaldsdato” skal derfor udfyldes med datoen for lejemålets ophør eller datoen for den væsentlige misligholdelse af låneaftalen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som

skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem Fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af Fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, f.eks. hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet før fordringen må sendes til inddrivelse.

Feltet udfyldes med den sidste betalingsdato, hvorpå betaling anses at være rettidig. Sidste rettidige betalingsdato kan tidligst være sammenfaldende med forfaldsdatoen.

Det er aftalt, at i de tilfælde, hvor Fordringshaver tilskriver renter umiddelbart inden, at fordringen sendes til inddrivelse, og skyldner dermed ikke modtager en rykkerskrivelse med en sidste rettidig betalingsdato på rentefordringen, skal feltet udfyldes med en dato, der er sammenfaldende med forfaldsdatoen.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved CPR-nr. eller AKR-nr. for den eller de fysiske personer, som hæfter for fordringen eller ved CVR-nr. for den juridiske person, der hæfter for fordringen.

Skyldner kan identificeres som den fysiske person, der hæfter for betaling af renterne af lånet.

Feltet "Identifikation af skyldner" udfyldes med CPR-nr.

Hvis skyldner ikke har et CPR-nr., skal Fordringshaver rette henvendelse til Gældsstyrelsen med anmodning om et AKR-nr. Fordringshaver skal i disse tilfælde angive dette AKR-nr.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre datoen, inden fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsen skal beregnes fra det tidligste tidspunkt til, hvilket kommunen kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Dette tidspunkt svarer til forfaldstidspunktet, der henvises til pkt. 4.8.

Forældelsesdatoen beregnes som 3 år fra forfald, medmindre der i opkrævningen er sket forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. I disse tilfælde skal Fordringshaver selv beregne og indsætte den nye forældelsesdato.

Feltet "Forældelsesdato" skal således udfyldes med den sidste dato, hvor fordringen er retskraftig.

Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen, eksempelvis ved indgåelse af afdragsordninger. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfileret indstilles således, at fordringer med en registeret forældelsesdato, som ligger senere end 4 år efter forfaldsdato, sendes i høring. Indgangsfileret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Det bemærkes, at krav på rente og lignende ydelse bortfalder, hvis hovedfordringen forældes.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne ”Domsdato” og ”Forligsdato” anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 21) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 22) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som Fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

INyMF er et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholds- og referencebaserede regler. De indholdsbaseede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaserede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholds- eller referencebaseret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for KFBORFS (Renter, frivillige- og kautionslån, flygtninge)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises

Regel	Filterregler for KFBORFS (Renter, frivillige- og kautionslån, flygtninge)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_2	Fordringen skal altid være en relateret fordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 4 år efter Forfaldsdato uden hensyn til FOKO-lukkedage	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 1.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_17 R_6_18	Stiftelsesdato skal ligge samtidig med Periode slut	Fordringen afvises
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_20	Periode slut skal senest ligge 1 måned minus 1 dag efter Periode start	Fordringen sendes i høring
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises
R_8_2	Periodeslutsdato for en opkrævningsrentefordring skal ligge før den 1. i måneden efter hovedfordringens modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_10_5	Relateredes Forfaldsdato skal tidligst ligge samtidig med hovedfordrings Forfaldsdato	Fordringen afvises

Bilag 14.12 – Garanti for istandsættelse, anvist bolig (KFGISAB)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen omfatter kommunens udgifter til garanti for istandsættelse ved fraflytning af boliger, som fordringshaver ifølge lovgivningen har været forpligtet til at anvise efter § 51, stk. 3, § 51 a, stk. 5, § 54, stk. 5, § 59, § 62a, stk. 6, § 63, stk. 3 i lovebekendtgørelse nr. 1203 af 3. august 2020 om almene boliger m.v. (herefter "almenboligloven"). Kommunerne indestår ved anvendelse af fordringstypen for, at garantien er stillet for istandsættelse af en bolig, som kommunen har været forpligtet til at anvise.

Fordringstypen omfatter **ikke** garantier for istandsættelse, der er ydet for flygtninge, jf. § 65 i lovebekendtgørelse nr. 229 af 12. februar 2021 om individuel boligstøtte (herefter "boligstøtteloven"). Disse fordringer oversendes i fordringstypen KFGARIS.

Kommunen har i henhold til lovgivningen i flere tilfælde en pligt til at anvise en bolig til en borger, der ikke kan betragtes som en flygtning. Pligten til kommunal anvisning medfører, at kommunen samtidig skal stille garanti for istandsættelse af den anviste bolig ved borgerens fraflytning heraf. Når udlejer påberåber sig fraflytningsgarantien, fordi skyldner (boligtageren) ikke har opfyldt sin kontraktmæssige forpligtelse til selv at istandsætte boligen ved sin fraflytning, er kommunen forpligtet til at afholde omkostninger til istandsættelse indenfor rammerne af den stillede fraflytningsgaranti. Kommunen (garanten) får dermed et regreskrav mod skyldner (boligtageren) for de udgifter, kommunen har måtte afholde til istandsættelse. Det er dette regreskrav, som er omfattet af denne fordringstype.

Der ydes ikke statsrefusion på fordringer omfattet af denne fordringstype.

Denne fordringstype omfatter **ikke** rentefordringer, der relaterer sig til garanti for istandsættelse. Morarenter efter gebyrlovens § 3 skal oversendes i fordringstypen REOPKOM.

Det retlige grundlag for fordringstypen følger af afsnit 2.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter **ikke** følgende (ikke udtømmende):

- Garanti for istandsættelse, flygtninge (KFGARIS)
- Lån til beboerindskud mv., pligtlån (KFPILÅN)

- Frivillige lån til beboerindskud mv. (KFFILÅN)
- Frivillige lån til beboerindskud mv., flygtninge (KFFILÅF)
- Regres ifm. kautionsforpligtelse for boliglån (KFKALÅN)
- Regres ifm. kaution, boliglån, flygtninge (KFKALÅF)
- Fejludbetaling, uberettiget modtagne boliglån (KFFEJLÅ)
- Lån til beboerindskud mv. ifm. ekspropriation (KFLÅEKS)

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Almenboligloven

Af § 51 i almenboligloven fremgår:

”Ledige almene familieboliger skal af den almene boligorganisation anvises til boligsøgende, som er optaget på en venteliste, og som har behov for almene boliger af den pågældende art. Boligorganisationen opkræver gebyrer hos boligsøgende for administration af ventelisten. Ledige almene familieboliger kan endvidere anvises af kommunalbestyrelsen efter reglerne i § 59 samt af boligorganisationen efter reglerne i stk. 2-7 og §§ 60-60 b. En ledig bolig, som er omfattet af salg efter kapitel 5 a, kan ikke udlejes i den periode, hvori den er udbudt til salg.

Stk. 2. Den almene boligorganisation kan udleje almene familieboliger til kommunalbestyrelsen eller regionsrådet til etablering af bofællesskaber for lejere med særlige sociale behov, jf. kapitel 4 a i lov om individuel boligstøtte. Beboernes ret til medindflydelse, jf. reglerne i kapitel 2, udøves af bofællesskaberne.

Stk. 3. Boligorganisationen kan ligeledes med kommunalbestyrelsens godkendelse udleje almene familieboliger til den type bofællesskaber, som er nævnt i stk. 2. Reglerne i § 59, stk. 1, 3.-5. pkt., om kommunens betaling af leje og garanti for opfyldelse af boligtagerens forpligtelser over for boligorganisationen til at istandsætte boligen ved fraflytning finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4-7. (...)”

Af § 51 a i almenboligloven fremgår:

”Almene familieboliger, der indrettes som bofællesskaber, skal udlejes til boligsøgende, der har behov for boliger af den pågældende art. Kommunalbestyrelsen og boligorganisationen indgår senest samtidig med tilsagnet efter § 115 aftale om, hvorledes udlejningen skal finde sted.

Stk. 2-4. (...)

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen anviser til alle ledige værelser. Kommunalbestyrelsen betaler lejen fra det tidspunkt, hvor det ledige værelse er til rådighed for kommunalbestyrelsen, og indtil udlejning sker. Kommunalbestyrelsen garanterer endvidere for lejerens opfyldelse af kontraktmæssige forpligtelser til at istandsætte værelset ved fraflytning. Kommunalbestyrelsen beslutter, hvordan udlejningen i øvrigt finder sted.”

Af § 54 i almenboligloven fremgår:

”Almene ældreboliger, der ejes af en almen boligorganisation, skal udlejes til ældre og personer med handicap, der har særligt behov for sådanne boliger. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at boligerne skal udlejes til andre boligsøgende, såfremt de pågældende boliger ikke kan udlejes til den berettigede personkreds. Ved ledighed skal boligerne på ny søges udlejet til den berettigede personkreds. Kommunalbestyrelsen udøver anvisningsretten. Den kommune, som efter § 115, stk. 3, har givet tilsagn om støtte til ombygning af et plejehjem beliggende i en anden kommune til almene ældreboliger, udøver anvisningsretten til disse ældreboliger.

Stk. 2. Almene ældreboliger, der er indrettet med henblik på at betjene personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, skal af den almene boligorganisation udlejes til denne personkreds. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at boligerne skal udlejes til den personkreds, der er nævnt i stk. 1, 1. pkt., hvis boligerne ikke kan udlejes til personkredsen, der er nævnt i 1. pkt. Kommunalbestyrelsen udøver anvisningsretten, jf. dog § 185 b, stk. 3.

Stk. 3-4. (...)

Stk. 5. Kommunen betaler lejen (boligafgiften) fra det tidspunkt, fra hvilket den ledige bolig er til rådighed for kommunalbestyrelsen, og indtil udlejning sker. Kommunen garanterer endvidere for boligtagerens kontraktmæssige forpligtelser over for ejendommens ejer til at istandsætte boligen ved fraflytning.”

Af § 59 i almenboligloven fremgår:

”Den almene boligorganisation skal efter kommunalbestyrelsens bestemmelse stille indtil hver fjerde ledige almene familiebolig til rådighed for kommunalbestyrelsen til løsning af påtrængende boligsociale opgaver i kommunen. Anvisning sker på baggrund af en vurdering af den boligsøgendes behov og beboersammensætningen i den afdeling, den boligsøgende anvises til eller bor i på anvisningstidspunktet. Kommunen betaler lejen (boligafgiften) fra det tidspunkt, fra hvilket den ledige bolig er til rådighed for kommunalbestyrelsen, og indtil udlejning sker. Kommunen garanterer endvidere for boligtagerens opfyldelse af kontraktmæssige forpligtelser over for boligorganisationen til at istandsætte boligen ved fraflytning. Ændrer kommunen en beslutning om at råde over en bolig, som ikke er udlejet, skal lejen (boligafgiften) dog ikke betales ud over det tidspunkt, hvorfra en opsigelse ville have haft virkning.

Stk. 2. Boligorganisationen kan indgå aftale med kommunalbestyrelsen om at stille ledige familieboliger til rådighed for kommunalbestyrelsen til løsning af påtrængende boligsociale opgaver i kommunen. Anvisning sker på baggrund af en vurdering af den boligsøgendes behov og beboersammensætningen i den afdeling, den boligsøgende anvises til eller bor i på anvisningstidspunktet. Reglerne i stk. 1, om kommunens betaling af leje og garanti for opfyldelse af boligta-

rens forpligtelse til at istandsætte boligen ved fraflytning finder tilsvarende anvendelse ved anvisninger, der sker efter aftale i henhold til 1. pkt., samt ved anvisninger, som i øvrigt foretages af kommunalbestyrelsen.

Stk. 3. Reglerne i stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse på almene ungdomsboliger, dog således at kommunalbestyrelsen anvender de pågældende ungdomsboliger til løsning af unges bolig-sociale problemer i kommunen. Reglerne i stk. 1 og 2 finder dog ikke anvendelse på boliger, der har status som startboliger, jf. § 101 a, stk. 1, eller boliger, der er ommærket efter § 4, nr. 7 eller 10.

Stk. 4-12. (...)"

Af § 62 a i almenboligloven fremgår:

"Den almene boligorganisation kan indgå aftale med kommunalbestyrelsen om, at et antal almene familieboliger fremover udlejes som inklusionsboliger med tilskud efter § 98 c. Ledige inklusionsboliger skal udlejes til psykisk og socialt sårbare personer, der i en periode har behov for en bolig med tilknyttede sociale støttefunktioner.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen har anvisningsretten til ledige inklusionsboliger. Anvisning skal ske efter en konkret vurdering af, hvorvidt inklusionsboligen kan understøtte, at en person kan opnå en selvstændig tilværelse i egen bolig. Før anvisning sker, skal kommunalbestyrelsen efter drøftelse med boligorganisationen indgå aftale med personen om mål for den periode, hvor personen har ophold i inklusionsboligen.

Stk. 3-5. (...)

Stk. 6. Kommunen betaler lejen for ledige inklusionsboliger. Kommunen garanterer desuden for lejerens opfyldelse af kontraktmæssige forpligtelser over for boligorganisationen til at istandsætte boligen ved fraflytning."

Af § 63 i almenboligloven fremgår:

"Den almene boligorganisation kan indgå aftale med kommunalbestyrelsen om at stille ledige almene familieboliger til rådighed for kommunalbestyrelsen med henblik på udlejning som udslusningsboliger, jf. stk. 2.

Stk. 2. En udslusningsbolig er en bolig, som udlejes til personer, der opholder sig i midlertidige boformer efter lov om social service §§ 107 eller 110, og som udlejes på de vilkår, der fremgår af § 4, stk. 3, i lov om leje af almene boliger.

Stk. 3. Kommunen betaler lejen (boligafgiften) fra det tidspunkt, fra hvilket den ledige bolig er til rådighed for kommunalbestyrelsen, og indtil udlejning sker. Kommunen garanterer endvidere for boligtagerens opfyldelse af kontraktmæssige forpligtelser over for boligorganisationen til at

istandsætte boligen ved fraflytning. Opsiger udlejer lejekontrakten efter kommunalbestyrelsens anmodning, jf. § 4, stk. 3, 2. pkt., i lov om leje af almene boliger, betaler kommunen huslejen i perioden fra lejerens fraflytning, til genudlejning sker, dog ikke ud over det tidspunkt, hvorfra en opsigelse ville have haft virkning efter § 88 i lov om leje af almene boliger. Ændrer kommunalbestyrelsen beslutning om at råde over en bolig, som ikke er udlejet, skal lejen (boligafgiften) ikke betales ud over det tidspunkt, hvorfra en opsigelse ville have haft virkning.”

2.2 Fordringstypens klassificering som civilretligt krav

Såfremt en fordring klassificeres som værende civilretlig, er den som udgangspunkt omfattet af bilag 1 i lovbekendtgørelse nr. 1332 af 16. juni 2021 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”). Dette indebærer, at der, som hovedregel, ikke vil kunne foretages lønindeholdelse eller udpantning for kravet efter henholdsvis §§ 10 og 11 i gældsinddrivelsesloven, jf. bilag 1 i gældsinddrivelsesloven. Dog findes der nogle undtagelser til denne hovedregel, der medfører, at der for visse fordringer, uanset deres klassificering som en civilretlig fordring, kan foretages lønindeholdelse eller udpantning.

Gældsinddrivelsesloven indeholder i dag en negativ afgrænsning af de fordringer, der kan klassificeres som værende civilretlige, og som derfor ikke er underlagt de sædvanlige inddrivelseskridt i form af udpantning og lønindeholdelse. Det har ikke med den nugældende negative afgrænsning været tiltænkt, at der skulle ske en ændring af hvilke fordringer, der kan inddrives med udpantning og lønindeholdelse. Afgrænsningen indebærer dog, at der for den enkelte fordring må foretages en konkret vurdering af, om den pågældende fordring kan anses som værende civilretligt eller ej, og - i bekræftende fald - om den kan anses for at være omfattet af en af undtagelserne i bilag 1.

Tidligere indeholdt gældsinddrivelseslovens bilag 1 (lov nr. 1333 af 19. december 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige) en positiv opstilling af de fordringer, der kunne inddrives med ret til lønindeholdelse og udpantning. Af opstillingen fremgik blandt andet fordringer, der udspringer af en garanti, som Fordringshaver har stillet for en boligtagers kontraktmæssige forpligtelser over for ejendommens ejer til at istandsætte boligen ved fraflytning, jf. pkt. 35. Af lovforslag nr. 137 af 22. februar 2017 om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og forskellige andre love samt lovforslag nr. 42 af 30. oktober 2014 om ændring af skatteforvaltningsloven, opkrævningsloven og forskellige andre love fremgår om den positive opstilling i gældsinddrivelseslovens bilag 1, at kommuner ifølge lovgivningen, jf. bl.a. lov om almene boliger, i flere tilfælde har en garantiforpligtelse for opfyldelsen af kontraktmæssige forpligtelser, som en boligtager har overfor udlejer til at istandsætte boligen ved fraflytning.

Det antages, uanset at der ikke ses at være en bestemmelse i lovgivningen, der hjemler tilbagebetaling, at kommunernes regreskrav vedrørende garantier, som følger af kommunernes pligt til at anvise en bolig, er omfattet af undtagelsen i gældsinddrivelseslovens bilag 1, pkt. I og II, nr. 1, litra a, undtagelse ii. Undtagelsen antages at finde anvendelse på de garantier, som kommunerne er forpligtet til at stille i henhold til lovgivningen. Garantier for istandsættelse, som kommunen ifølge lovgivningen har pligt til at stille, når der anvises en bolig, antages derfor at være civilretlige krav med udpantnings- og lønindeholdelsesret.

Fordringer omfattet af fordringstypen KFGISAB antages at være civilretlige krav, som er omfattet af undtagelse ii i bilag 1 i gældsinddrivelsesloven. Der kan som følge heraf foretages lønindeholdelse eller udpantning efter henholdsvis §§ 10 eller 11 i gældsinddrivelsesloven for fordringer omfattet af KFGISAB.

2.3 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Gældsinddrivelsesloven gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, som hovedregel skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. § 2, stk. 4, 1. pkt. i gældsinddrivelsesloven.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer som ændret ved lov nr. 140 af 28. februar 2018 (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for fordringer omfattet af denne fordringstype, som derfor forældes efter forældelseslovens regler.

Fordringer omfattet af denne fordringstype vedrører kommunens regreskrav som følge af, at kommunen har måtte betale for udgifter til istandsættelse af boliger ved borgerens fraflytning indenfor rammerne af den stillede fraflytningsgaranti. Forældelsesloven indeholder særlige regler for regreskrav, der indebærer, at den indfriende skyldner indtræder i Fordringshaverens stilling i forældelsesmæssig henseende. Nedenfor gennemgås derfor både forældelsesreglerne, der gælder mellem det ”oprindelige skyldforhold” og forældelsesreglerne, der gælder for regreskravet.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.”

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer omfattet af denne fordringstype er derfor som udgangspunkt forfaldsdatoen. Fordringshaver skal således som udgangspunkt beregne forældelsesdatoen fra fordringens forfaldsdag.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype ses på det foreliggende grundlag ikke at falde ind under de særlige forældelsesfrister i forældelseslovens kapitel 4, hvorfor forældelsesfristen for fordringer under denne fordringstype er den almindelige 3-årige forældelsesfrist. Det bemærkes hertil dog, at regreskravet falder ind under de særlige forældelsesregler i forældelseslovens kapitel 4. Se nærmere herom nedenfor i afsnit 3.4.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

- 4) når der er udstedt gældsbrief for fordringen,*
- 5) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller*
- 6) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.*

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Er eksistens og størrelse på en fordring omfattet af denne fordringstype således fastslået i en dom eller i et forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist for den pågældende fordring.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe fra den 12. oktober 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 12. oktober 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

3.4 Særligt om forældelse af regreskrav

Fordringer omfattet af denne fordringstype vedrører kommunens krav på regres af istandsættelsesudgifter i forbindelse med fraflytning af boliger. Forældelseslovens § 12 indeholder særlige regler angående regreskrav. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

”Hæfter flere skyldnere solidarisk, og har én af dem opfyldt fordringen, indtræder den pågældende i henseende til forældelse af krav mod medskyldnere i fordringshaverens retsstilling.

Stk. 2. Er forældelsen afbrudt over for én af skyldnerne, eller har én af skyldnerne på et tidspunkt, hvor fordringen mod denne skyldner ikke var forældet, opfyldt fordringen eller indrømmet fordringshaveren fristforlængelse, forældes et regreskrav mod en medskyldner tidligst 1 år efter afbrydelsen, opfyldelsen eller afgivelsen af tilsagnet om fristforlængelse. Foreligger flere af de nævnte begivenheder, regnes tillægsfristen på 1 år fra den begivenhed, som først indtræder.”

Af forarbejderne (Forslag til lov om forældelse af fordringer (2006/1 LSF 165)) til forældelseslovens § 12, stk. 1 fremgår følgende, som Fordringshaver skal være opmærksom på:

”Til § 12

Bestemmelsen regulerer spørgsmålet om forældelse af regreskrav mellem solidarisk hæftende skyldnere. Den omfatter såvel tilfælde, hvor der hæftes på lige fod, som tilfælde, hvor den ene skyldners hæftelse er subsidiær i forhold til den andens. I kautionsforhold omfatter bestemmelsen således dels en kautionists regreskrav mod hovedmanden, dels en kautionists regreskrav mod en

medkautionist. Som eksempler på bestemmelsens anvendelsesområde uden for kaution kan nævnes tilfælde, hvor flere er forpligtede som købere eller som skyldnere efter et gælds-brev, og tilfælde, hvor flere er ansvarlige for en skade.

Der foreslås i stk. 1 en udtrykkelig bestemmelse om, at den indfriende skyldner indtræder i fordringshaverens stilling i forældelsesmæssig henseende. Samtidig foreslås i stk. 2, at den regresberettigede skyldner herudover indrømmes en tillægsfrist på 1 år fra indfrielsen mv. til at gøre regreskravet gældende mod en medskyldner.

Bestemmelsen i § 12 er udtryk for en udtømmende regulering på den måde, at den regresberettigede ikke kan gøre gældende, at regreskravet skal betragtes som et selvstændigt krav, der først forfalder, når kravet rejses mod denne, og på dette grundlag gøre gældende, at forældelse reguleres efter § 3, jf. § 2. Den regresberettigede kan heller ikke selvstændigt (cfr. via § 12, stk. 1) påberåbe sig suspension efter § 3, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.2.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til stk. 1

Af bestemmelsen følger, at hvis én af flere solidariske skyldnere har opfyldt fordringen, indtræder den pågældende i henseende til forældelse af krav mod medskyldnere i fordringshaverens retsstilling.

Sondringen mellem tilfælde, hvor regreskravet alene støttes på indtrædelsessynspunktet, og tilfælde, hvor regreskravet tillige støttes på en aftale mellem den indfriende skyldner og medskyldneren – f.eks. en aftale mellem en kautionist og hovedmanden – foreslås opgivet i forældelsesmæssig henseende.

Bestemmelsen indebærer, at den indfriende skyldner, når bortses fra tillægsfristen efter stk. 2, ikke får bedre ret over for en medskyldner, end kreditor på indfrielsestidspunktet havde mod denne medskyldner. Har forældelsen af kreditors krav mod medskyldneren været suspenderet efter lovforslagets § 3, stk. 2, vil dette også kunne påberåbes af den indfriende skyldner.

Til stk. 2

Ved bestemmelsen i stk. 2 indføres der ved regreskrav mellem solidarisk ansvarlige skyldnere en tillægsfrist på 1 år for den regresberettigede skyldner til at gøre regreskravet gældende mod en medskyldner.

Bestemmelsen omfatter alle tilfælde, hvor der er tale om regreskrav mellem solidarisk ansvarlige skyldnere, herunder regreskrav i kautionsforhold, regreskrav mellem solidarisk ansvarlige skadevoldere og mellem flere, der i forening har forpligtet sig ved aftale. (...).

Bestemmelsen omfatter kun regreskrav mellem solidarisk hæftende skyldnere, ikke andre typer af regreskrav. (...).

Når der er tale om solidarisk hæftende skyldnere, gælder tillægsfristen uanset grundlaget for kravet mellem den regresberettigede og den regresforpligtede. Den gælder endvidere, selv om kreditors krav mod medskyldneren måtte være forældet.

Tillægsfristen regnes fra det tidspunkt, da forældelsen er afbrudt over for skyldneren, eller denne har opfyldt fordringen eller indrømmet fordringshaveren fristforlængelse. (...).

Foreligger flere af de nævnte begivenheder – f.eks. på den måde, at fordringshaveren ved sagsanlæg har afbrudt forældelsesfristen over for den regresberettigede, der herefter har indfriet fordringen – regnes tillægsfristen fra den begivenhed, som først indtræder, jf. bestemmelsens 2. pkt. Det vil i eksemplet sige tidspunktet for sagsanlægget.

Hvis den almindelige forældelsesfrist for regreskravet efter § 12, stk. 1, fører til, at forældelse indtræder på et senere tidspunkt, end hvad der ville følge af tillægsfristen, er det den almindelige frist, der gælder, jf. at forældelse efter stk. 2 »tidligst« indtræder 1 år efter indfrielsen, afbrydelsen mv. (...).”

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb (restgæld) på tidspunktet, hvor fordringen overdrages til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse er 70.000 kr. Der er afdraget 5.000 kr., inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Beløb” angive 65.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet ”Hovedstol” anføre fordringens oprindelige pålydende.

Hovedstolen for nærværende fordringstype følger ikke eksplicit af det retlige grundlag. Ud fra Fordringshavers oplysninger skønnes langt de fleste fordringer dog at kunne ligge under en beløbsmæssig grænse på 100.000 kr.

Det er derfor aftalt, at feltet ”Hovedstol” maksimalt kan udfyldes med et beløb på 100.000 kr.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse er 70.000 kr. Der er afdraget 5.000 kr., inden fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Hovedstol” angive 70.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse. I dette tilfælde skal feltet udfyldes med fordringsart: ”INDR”.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringer, der sendes til inddrivelse i denne fordringstype, skal Fordringshaver angive fordringstypekoden KFGISAB.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Af hensyn til kravet om, at skyldner skal kunne identificere fordringen, er det aftalt, at feltet er obligatorisk for denne fordringstype. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner.

Det er aftalt, at feltet ”Beskrivelse” som minimum skal udfyldes med angivelse af en entydig identifikation, eksempelvis ved angivelse af reference på kommunens opkrævningsbrev til skyldner. Kommunen indestår for, at opkrævningsbrevet indeholder tilstrækkelige oplysninger til, at skyldner kan identificere fordringen, herunder hvorledes denne er opgjort.

Feltet ”Beskrivelse” kan også udfyldes med adressen på den bolig, som garanti for istandsættelse af bolig ved fraflytning er stillet til.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter ”Periode start” og ”Periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter ”Periodens længde”).

Betaling af istandsættelsesudgifter er et engangsbeløb. Der er således tale om en enkeltstående indfrielse, der alene relaterer sig til en bestemt dag.

Fordringer omfattet af denne fordringstype relaterer sig således **ikke** til en fordringsperiode.

Fordringshavers IT-system kan imidlertid, efter det oplyste, ikke understøtte, at fordringer omfattet af denne fordringstype oversendes til inddrivelse uden en angivelse af en periode. Det er derfor aftalt, at feltet ”Periode start” og feltet ”Periode slut” skal udfyldes med stiftelsesdatoen.

4.7 Stiftelsesdato

Feltet ”Stiftelsesdato” anvendes til at anføre dato for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Almenboligloven eller de i medfør heraf udstedte bekendtgørelser indeholder ikke nærmere bestemmelser om, hvornår fordringer af denne type stiftes.

Fordringstypen omfatter kommunens krav på regres for istandsættelsesudgifter overfor skyldner (lejer). Kravet på regres opstår som følge, af kommunen har måtte afholde udgifter til istandsættelse indenfor rammerne af den stillede fraflytningsgaranti. Regreskrav, der udspringer af en garanti, følger det ”oprindelige” kravs stamdata, dvs. regreskravet betragtes ikke som en selvstændig fordring. Stamdata skal derfor fastsættes ud fra istandsættelsesudgifterne.

Fordringen stiftes derfor på tidspunktet, hvor istandsættelsesudgifterne opstår, dvs. når boligselskabet gør istandsættelsesudgifterne gældende over for skyldner.

Feltet ”Stiftelsesdato” udfyldes med den dato, hvor boligselskabet gør istandsættelsesudgifterne gældende over for skylder.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket Fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændighederne i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg. 2016, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, s. 113ff.

Istandsættelsesudgifterne forfalder, når udgifterne til istandsættelse kan opgøres. Dette vil formentlig være tidspunktet, hvor boligselskabet gør kravet på istandsættelsesudgifter gældende over for skyldner, dvs. forfaldsdatoen er sammenfaldende med stiftelsesdatoen.

Feltet ”Forfaldsdato” skal udfyldes med stiftelsesdatoen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem Fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af Fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, fx hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Sidste rettidige betalingsdato for KFGISAB fremgår ikke eksplicit af det retlige grundlag.

Feltet udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig. Sidste rettidige betalingsdato kan tidligst være sammenfaldende med forfald.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. og/eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Fordringshaver skal udfylde feltet ”Identifikation af skyldner” med CPR-nr.

Hvis skyldner ikke har et CPR-nr., skal Fordringshaver rette henvendelse til Gældsstyrelsen med anmodning om et AKR-nr. Fordringshaver skal i disse tilfælde angive dette AKR-nr.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre den dato, hvor fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Fordringstypen omfatter regres på istandsættelsesudgifter. Som følge heraf indtræder kommunen forældelsesmæssigt i kravet mod skyldneren (lejer) i fordringshaverens (boligorganisationens) retsstilling, jf. forældelseslovens § 12, stk. 1.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype fremgår af forældelseslovens § 3, stk. 1, at forældelsesfristen er 3 år. Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket Fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Dette tidspunkt svarer til forfaldstidspunktet. Der henvises til afsnit 4.8 om forfaldsdatoen.

Er forældelsen blevet afbrudt over for én af skyldnerne, eller har én af skyldnerne på et tidspunkt, hvor fordringen mod denne skyldner ikke var forældet, opfyldt fordringen eller indrømmet Fordringshaveren fristforlængelse, forældes et regreskrav mod en medskyldner tidligst 1 år efter afbrydelsen, opfyldelsen eller afgivelsen af tilsagnet om fristforlængelse. Foreligger flere af de nævnte begivenheder, regnes til-lægsfristen på 1 år fra den begivenhed, som først indtræder, jf. forældelseslovens § 12, stk. 2. Se hertil afsnit 3.4.

Fordringshaver skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis der i opkrævningen er foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. Hertil bemærkes dog, at den regresberettigede (kommunen) ikke selvstændigt kan påberåbe sig suspension efter § 3, stk. 2, jf. Forslag til lov om forældelse af fordringer (2006/1 LSF 165), til § 12. Har forældelsen af kreditors krav mod medskyldneren været suspenderet efter § 3, stk. 2, kan dette dog påberåbes af den indfriende skyldner, dvs. kommunen. Hvis der er sket afbrydelse i forældelsen i forholdet mellem kreditor og den regresforpligtede eller tilvejebragt særligt retsgrundlag herfor, gælder dette også i forhold til den regresberettigede (kommunen). Se hertil afsnit 3.4.

Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfilteret indstilles således, at fordringer med en registeret forældelsesdato, som ligger senere end 4 år efter forfaldsdato, sendes i høring. Indgangsfilteret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Feltet ”Forældelsesdato” udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne ”Domsdato” og ”Forligsdato” anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning, og som kan medføre en længere forældelsesfrist for fordringer af denne fordringstype, der er under inddrivelse. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 23) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 24) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som Fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er der et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseede og referencebaseede regler. De indholdsbaseede adgangregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseede adgangregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for KFGISAB (Garanti for istandsættelse, anvist bolig)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 4 år efter Forfaldsdato uden hensyn til FOKO-lukkedage	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 100.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_19 R_6_20	Periode slut skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises

Regel	Filterregler for KFGISAB (Garanti for istandsættelse, anvist bolig)	Konsekvens hvis reg- len ikke overholdes
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises

